

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Mirkóczki Ádám*

Az ülésnap megnyitása	9207
-----------------------------	------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	9207
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	9208
<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP)	9210
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	9212
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	9213
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9215
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	9217
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	9219
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	9220
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	9222

Felszólaló:

<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	9223
---------------------------------------	------

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	9224
---	------

Kérdések

<i>Szabó Sándor</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért kell erővel átnevezni a szegedi Ságvári Gimnáziumot, mikor erre egyértelmű törvényi felhatalmazása nincsen?” címmel	9224
---	------

<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9225
---	------

<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hol van itt a nyelvstratégia?” címmel	9226
--	------

<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9227
---	------

<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Továbbra is marad a törvényesített kizsákmányolás a munka törvénykönyvében?” címmel	9228
---	------

<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	9229
--	------

<i>Gelencsér Attila</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miként segíti a kaposvári rászorulókat az újonnan bevezetett segélyezési rendszer?” címmel.....	9230
---	------

<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9230
---	------

<i>Tukacs István</i> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mi volt döntésének oka, indoka?” címmel.....	9231
--	------

<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	9232
---	------

<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Első félidő: 1:0 a végrehajtók javára? Avagy mi áll a nemrégiben lemondott, végrehajtók átvilágításáért felelős államtitkár távozásának valódi hátterében?” címmel.....	9233
---	------

<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	9234
--	------

<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért csak látszatsegítséget nyújt a kormány a Buda-Cash-botrány miatt bajba jutott önkormányzatoknak?” címmel	9234
--	------

<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9235
---	------

<i>Tuzson Bence</i> (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Hogyan bővíülhet Magyarországon a börtönök férőhelyeinek száma?” címmel.....	9236
---	------

<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	9237
---	------

Velez Árpád (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz a csókakői idősek otthona lakóival?” címmel	9238
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9238
Farkas Gergely (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Támogatják-e a mindenki számára elérhető alapszintű internetszolgáltatás bevezetését?” címmel	9239
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9240
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért kell éveket várni a földpályázati rendszer tényleges átalakítására?” címmel	9241
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9242
Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Önökben nem merülne fel a kétely?” címmel	9243
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	9243
Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Jelent-e bármit a kormánynak természeti értékeink védelme, avagy csak felszámolandó akadálnak tekintik a természetvédelmet?” címmel	9244
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9245
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Még a legyengített munkavállalói jogokat sem képes betartani a kormány?” címmel	9246
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	9247
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit lehet tudni a Havanna-lakótelepről hiányzó panelpályázatokról?” címmel	9247
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9248
Egyed Zsolt (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Tudta, hogy Magyarországon már komplett házat is lopnak?” címmel	9249
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	9250
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Pontosan milyen felsőoktatási területek esetén tervezik a képzések monopolizálását?” címmel	9251
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9252
Kiss László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor épül meg végre az Esztergom-Budapest vasútvonal?” címmel	9253
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9253
Apáti István (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor épül meg végre az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út?” címmel	9254
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9255
Ander Balázs (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Országhódítás hektáronként 10 forintért” címmel	9256
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9257
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Vérciki” címmel	9258
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9259

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók személyének elutasításáról	9260
---	------

Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért fenyeget pedagógusokat a váci polgármester?” címmel	9261
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9262
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	9263
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9263
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki biztosítja a védőhálót a leginkább elesettek számára?” címmel	9264
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9265
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9266
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9266
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	9267
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nyeréskedik a kormány mások nyomorán?” címmel.....	9267
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9268
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	9269
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9269
Witzmann Mihály (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Az MSZP-nél az ülés-pont határozza meg az álláspontot?” címmel	9270
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9271
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz)	9272
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	9273
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tízmillió embert érint, hol a tanulmány?” címmel.....	9273
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9274
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	9275
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9275
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tényleg jól működik minden?” címmel.....	9276
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9277
Viszonzválasz:	
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9278
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9278
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A MET már az Országgyűlésbe is betette a lábát?” címmel	9279
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	9280
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	9281
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9281
Balla Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hagyjuk-e tovább tombolni az Iszlám Államot?” címmel	9282
Dr. Szabó László a külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	9282
Viszonzválasz:	
Balla Mihály (Fidesz)	9283
Dr. Szabó László a külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	9284

Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi a helyzet a kórházak adósságával?” címmel.....9284

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza9285
Viszonzválasz:

Dr. Szakács László (MSZP).....9286

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár9286

Szilágyi György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért titkolóznak a taopénzekkel kapcsolatban?” címmel9287

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 9288
Viszonzválasz:

Szilágyi György (Jobbik).....9289

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 9290

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 9290

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....9292

Novák Előd (Jobbik).....9293

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....9295

Kiss László (MSZP)9297

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár9298

Dúró Dóra (Jobbik)9299

Varju László (független)9301

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára9303

Bartos Mónika (Fidesz)..... 9304

Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 9306

Ander Balázs (Jobbik) 9308

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár..... 9309

Teleki László (MSZP).....9311

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 9313

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 9315

Vágó Sebestyén (Jobbik) 9316

Ikotity István (LMP) 9318

Schmuck Erzsébet (LMP)..... 9319

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről9322

Az ülés bezárása9322

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, V. NÉMETH ZSOLT és ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECÉ és VERESNÉ NOVÁK KATALIN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
15. ülésnapja
2015. március 23-án, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Üdvözlöm önöket, az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 15. ülésnapját ezennel megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat. Ezt követően déltől fél 2-ig a kérdésekre, majd körülbelül fél 2-től fél 3-ig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Firtl Máttyás képviselő úr, KDNP; „Európai örökség” címet kapott a Páneurópai Piknik emlékfal” címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon elsőként a Sopron közeli Páneurópai Piknik emlékpark kapta meg az „Európai örökség” címet az Európai Bizottságtól. A rangos nemzetközi elismerés olyan helyszíneknek jár, amelyek az európai történelemben, kultúrában és integrációban fontos szerepet töltenek be. A Páneurópai Piknik emlékpark az 1989-es páneurópai piknik és határáttörés helyszíne, ahol 1989. augusztus 19-én a soproni és debreceni akkori ellenzéki szervezők határ menti pikniket szerveztek a vasfüggöny két oldalára „Bontsd és vidd!” jelszóval. Az eseményen mintegy 600 NDK-s állampolgár áttörte a Magyarországot és Ausztriát, a két világrendet elválasztó határt, és menekült Ausztrián át a szabad világba. Így vált a világrendeket elválasztó határok elleni békés piknik határáttöréssé és egyben történelmi jelentőségű eseménnyé.

Az esemény hatásában túlnőtte Magyarország határait, mert egyértelműen megfordíthatatlanná tette azt a folyamatot, amely a berlini fal leomlásához és Európa újraegyesüléséhez vezetett. Amint azt Kohl kancellár is megfogalmazta: „Ne feledjük, a Brandenburgi kapu alatti föld magyar föld! A berlini fal lebontása Magyarországon kezdődött, a német újraegyesítéshez felé vezető első lépés a páneurópai pikniken történt.”

Tisztelt Ház! Sopron, a leghűségesebb város 1277-ben hűséges volt a királyhoz, 1921-ben a nemzethez, és 1989-ben pedig szabadságot adott azoknak, akik akkor ugyanúgy nem voltak szabadok, mint mi, de kinyitottuk határainkat az akkori szabad világ felé. Sopron azt üzenete a világnak és a helyszín azt üzeni a világnak: hűséget igazán megélni csak sza-

badságban lehet. Sopron, a hűség városa a szabadság városává is vált 1989-ben. A Páneurópai Piknik emlékparkban több emlékmű, létesítmény emlékeztet az eseményre, ezek között Melocco Miklós „Áttörés” szobra, a szabadságba jutás emlékműve egyszerűen a rendszerváltás egyedüli magyarországi emlékműve is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tizenhárom tagállam összesen 36 helyszínnel pályázhatott az „Európai örökség” címre, és ebből 16 helyszínt támogattak a szakértők. Magyarország először jelölhetett helyszínt. Ezúton köszönöm Sopron és térsége nevében a kormánynak, az Emberi Erőforrások Minisztériumának, hogy Sopron jelölését támogatta, felismerve és elismerve azt a világtörténelmi jelentőségű tettet, amit a szabadság érdekében a soproni és debreceni szervezők 1989-ben véghezvittek, mindazokkal, akik annak sikerét elősegítették vagy legalábbis nem akadályozták meg. És köszönöm, hogy a Páneurópai Piknik '89 Alapítvány máig megőrizte a történelmi tett hitelességét.

Az „Európai örökség” címmel, amelynek átvételére április 15-én kerül sor, Sopronpuszta olyan előkelő körbe kerül, mint az Akropolisz vagy a gdanski hajógyár. A cím azt is üzeni, hogy a történelem hitelesíti a szabadságot szolgálók tetteit, és meggyőződésem szerint egy újabb jelentős lépés arra, hogy a szabadságnak ismert és emblemikus zárandokhelyévé váljon a páneurópai piknik és határáttörés helyszíne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy nemcsak Sopronhoz kötődő országgyűlési képviselők, hanem valamennyien büszkék vagyunk arra, hogy a páneurópai piknik helyszíne az „Európai örökség” címet elnyerte. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és az MSZP padsoraiból. - Közbeköltások az MSZP padsoraiból: Így van!)*

ELNÖK: Személy szerint is köszönöm, hogy mindezt elmondta, képviselő úr. A kormány nevében pedig L. Simon László államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a napirend előtti felszólalását, országgyűlési képviselői körzete egy újabb fontos eredményére, értékére hívta fel az Országgyűlésen keresztül az ország nyilvánosságának figyelmét.

Engedjék meg, hogy az Országgyűlés plénuma előtt is gratuláljak Sopron városának az „Európai örökség” cím elnyeréséhez, amelyre méltán vagyunk valamennyien büszkék e hazában. Természetesen a kormány is támogatta, ahogyan azt a képviselő úr felszólalásában is hallottuk, magát a jelölést, és nagyon örülünk annak, hogy ezt az odaítélésről döntő bizottság is támogatta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sopron ezáltal a gdanski hajógyár és az athéni Akropolisz mellé emelkedett azokkal egyenértékű európai értéként. Firtl Máttyás képviselőtársunk tehát ezt az örömhírt osztotta meg velünk, amihez szívből gratulálok a városnak, a város vezetésének és természetesen képviselőtársamnak is, aki mindvégig a kezdeményezés mellett állt. Örülünk annak, hogy felismerték a cím jelentőségét, éltek a kormány által kiírt hazai pályázati lehetőséggel, amelynek során az Európai Bizottság részére felterjesztendő helyszíneket választottuk ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az „Európai örökség” címre vonatkozó európai uniós fellépés létrehozásáról szóló 1194/2011. európai parlamenti és tanácsi határozat rendelkezik a szimbolikus európai értéket képviselő, Európa történelmében és kultúrájában, illetve az Unió építésében jelentős szerepet betöltő, az EU-határozatban megjelölt célkitűzéseket teljesítő, így „Európai örökség” címre érdemes helyszínek kiválasztásáról. Az „Európai örökség” címről szóló uniós határozat előkészítése a 2011-es magyar európai uniós elnökség kulturális programjának egyik kiemelt eredménye volt. Ezt megelőzően kormányközi kezdeményezésként működött az „Európai örökség” cím adományozása. A négy díjazott magyar helyszín - ezeket ismételjük meg -, az esztergomi királyi vár, a visevári királyi palota, a debreceni nagytemplom és a szigetvári vár az új eljárás mellett is megtarthatta a címét. Az Európai Bizottság hangsúlyozottan nem a hagyományos kulturális örökségi értékekre helyezi a fő hangsúlyt, a címet az a helyszín nyerheti el, amely bizonyíthatóan hozzájárult az Európai Unió közös történelméhez, szellemiségéhez, jelentősége meghatározó a közös európai tudat szempontjából.

Nem kétséges, hogy ennek az elvárásnak a soproni Páneurópai Piknik emlékpark is messze megfelel, hiszen Sopron mind Németország egyesítése, mind a magyarországi rendszerváltás szempontjából szimbolikus jelentőségű helyszín. Ma fontos oktatási, ifjúsági, turisztikai rendezvényeknek is egyben otthont adó emlékpark. Ez az emlékpark a közös európai eszme kiindulópontjának, egyben jelképének számít, és az 1989. augusztus 19-én tartott békedemonstrációnak és a rendezvény hírére a területre érkező és a határon áttörő 600 NDK-s állampolgár Nyugatra menekülésének is emléket állít. Az NDK-sok Ausztriába menekülésével kezdődött a német újraegyesítés folyamata, és három hónappal később ledőlt a berlini fal. A pályázatban a város rögzítette - idézem -, hogy „A páneurópai piknik emlékét őrző park területe az Európa ideológiai és gazdasági kettéosztottságát fizikai elszigeteltséggé merevítő vasfüggöny lebontásának, ezzel a határok nélküli közös Európa eszméjének szimbolikus helyszínévé vált.

(11.10)

A vasfüggöny áttörésével ugyanis nemcsak a jelen lévő magyar, német és osztrák résztvevők, hanem

egész Európa vett szimbolikusan búcsút a kettéosztottságtól, az NDK-s menekültek exodusa elvezetett a keletnémet diktatúra fellazításán keresztül a német újraegyesítéshez, ez pedig Európa integrációját is jelentette.”

Mindezek alapján elmondható, tisztelt képviselőtársaim, hogy az emlékpark a páneurópai mozgalom, azaz az Európa egységesítésére irányuló kezdeményezések egyik emblematikus helyszíne, és Európa politikai megosztottságának felszámolása felé tett civil kezdeményezésként értékelhető, az integráció első látványos attrakciójaként és akciójaként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A pályázó helyszínek nemzeti szintű kiválasztására a kulturális örökség védelméért felelős Miniszterelnökség, 2013-ban, ahogy a képviselő úr is mondta, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, 2014-től fogva pedig a Miniszterelnökség ír ki pályázatot. A kiválasztási eljárás tehát az EU határozata értelmében kétszintű, az uniós szintű pályázati eljárást meg kell előznie egy nemzeti szintű kiválasztásnak.

Az Európai Bizottság szakértői testülete jelentése szerint 2014-ben 13 tagállam 36 pályázatot nyújtott az „Európai örökség” címre, amelyek közül a testület 16 helyszínt javasolt a Bizottság számára. 2015. március 11-én 16 helyszín kapta meg a címet, köztük tehát Sopron is, amihez szívből gratulálunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP: „Minden vasárnap bukik a Fidesz?” címmel.

Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Túl vagyunk azon a vasárnapon, amikor először voltak zárva az üzletek az önkéntes ostoba törvénye miatt. Az az igazság, hogy annyival vagyunk előrébb, hogy most néhány tízezer emberrel többen gyűlölik önöket, mint pénteken gyűlöltek. *(Dr. Répássy Róbert: És ez nektek használ! A gyűlölet!)* Ez minden vasárnap szépen növekedni fog. Önök ezen mosolyognak nagyokat, de majd eljön a pillanat, amikor ez a mosoly le fog fagyni az orcájukról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Persze nem önök az elsők, akik be akarták zárni az üzleteket, hiszen 2010 novemberében a Jobbik ugyanezzel a lendülettel benyújtott egy ilyen törvénytervezetet. Most a Fidesz másik partnerpártja, a KDNP az, amely ezt felkarolta, csak a Jobbiknak volt annyi sütnivalója *(Dr. Répássy Róbert: Ti pedig a gyűlölet pártján álltok! Ez a lényeg!)*, hogy most már nem szavazta ezt meg, igaz, nem is szavazott ellene, mert elegánsan tartózkodott, önök meg áteröltették ezt a társadalmon, ezzel is kivívva az emberek legnagyobb szeretetét. A KDNP ezzel legalább adott hírt magáról,

hogy egyáltalán létezik. A KDNP-ről, ha követik egyébként az internetet, az emberek - kicsit keresetlen módon, de - még egy dalban is megemlékeztek. Ajánlom a figyelmükbe, ez egy nagyon érdekes népi alkotás, tessenek meghallgatni majd! *(Révész Máriusz közbeszól.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az az igazság, hogy önök összevissza beszéltek, nem nagyon voltak istenigazából érveik, az összes ellenérvet félremagyarázták. Mi elmondtunk soktucatnyi problémát, amit fel fog vetni ez a törvény, önök ezt mind-mind figyelmen kívül hagyták, és ennek ellenére vezették be. Önök azt mondták a vitában, hogy semmiféle mérést, semmiféle tanulmányt nem készítettek arról, hogy ez a vasárnapi zárva tartás hogyan fog kinézni. Nem mintha erre büszkének kellene lenniük, hogy úgy hoznak egy törvényt, hogy semmiféle hatástanulmányt nem készítenek, de aztán kiderült, hogy mégiscsak volt egy ilyen hatástanulmány, aztán utána letagadta a miniszterük, hogy volt ilyen hatástanulmány, aztán kiderült, hogy 3,1 millióért mégis készült egy ilyen hatástanulmány, amiben az van egyébként, hogy 15-20 ezer ember elveszítheti a munkahelyét, és egyébként ennek a nagy része nem is fog tudni elhelyezkedni, legalábbis ezen a munkaerőpiacon, és az is benne van, hogy körülbelül 50 milliárd forintot bukik a költségvetés ezen a törvényen. Amikor mi ezt a vitában elmondtuk, akkor önök elmondták tízszer, hogy szó nincs erről, ilyen probléma nem fog fennállni, aztán most már sorba rúgják ki az embereket az üzletekből, meg zárják be az áruházakat, és ez még csak az eleje a történetnek, ennél ez még sokkal súlyosabb lesz.

Hölgyeim és Uraim! Önök ezt a törvényt valószínűleg vissza fogják vonni, mert ez a törvény nem tartható, majd most, amikor elkezdődik ennek a végrehajtása, fognak rájönni, hogy mekkora feszültségeket és mekkora bajt okoz a társadalomban. Szóval, zárva vannak az üzletek, de nem az üzleteknek kellene zárva lenni, illetve valaki meg nincs zárva, akinek zárva kellene lenni *(Dr. Répássy Róbert: Mögöttes ül!)*, őt úgy hívják, hogy Tarsoly Csaba, aki jön-megy, focimeccsre jár, nagyon sokat jópofáskodik, és bejár állítólag a cégéhez dolgozni. Nem tudjuk, hogy most eltűnt-e vagy nem tűnt el, de az valószínű, hogy teherautókon menekítette ki a vagyonát a luxusvillájából, és ez az ember, annak ellenére, hogy a cégénél 150-200 milliárdos pénz tűnt el, háborítatlanul jön-megy, és még dolgozni is engedik, nyilván azért - kérdezem, hogy azért-e -, hogy esetleg a Quaestornál meglévő, önökre nézve terhelő adatokat eltüntethesse. Ilyen nincs, erre példa nem volt, hogy egy cégnél 150-200 milliárd forint eltűnik, és a cég vezetőjét még csak meg se hallgatják, a cég vezetőjét egyáltalán nem akadályozzák meg abban, hogy továbbra is hozzáférjen a cég irataihoz, oda bármit betegyen, onnan bármilyen bizonyítékot eltüntessen, jöjjön-menjen, meccsre járjon, és úgy csináljon, mintha ehhez semmi köze nem lenne.

Ezért aztán az is kérdés továbbra is, hogy igazak-e azok az információk, melyek szerint voltak kormányzati politikusok irányába bennfentes információk, ki tudták menteni a pénzüket a Quaestorból, és ennek a bizonyítékait tünteti most el Tarsoly Csaba, ezért nem tartóztatják le. Ezért a Magyar Szocialista Párt ma azt kezdeményezte, hogy minden országgyűlési képviselő és minden kormánytag büntetőjogi felelőssége tudatában tegyen nyilvános nyilatkozatot arról, hogy nem voltak információi a brókercégből, nem vett onnan ki pénzt, és ő sem *(Dr. Répássy Róbert: Szerintem a szocialisták is tegyenek ilyet!)* és a családtagja sem érintett ebben az ügyben. Mi meg fogjuk tenni ezt a nyilatkozatot, fogjuk várni, hogy önök is megteszik-e; attól tartunk, hogy nem fogják megtenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem ártatlan embereket kell poráron rángatni az önök ügyészségének, hanem fel kellene ébredni a főügyészeknek, és el kellene menni, mondjuk, Tarsoly Csabát megkérdezni, hogy ha már eltűnt 150-200 milliárd a cégétől, amit kisemberektől lopott el, akkor nem biztos, hogy meccsre kellene járni, hanem inkább kihallgatásra kellene járni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Látható, hogy baloldali egységet nem tudnak kovácsolni, de egy biztos: a Szocialista Pártot a gyűlölet tartja össze. *(Derűtség az MSZP soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Így van!)*

A képviselő úr a felszólalásának első felében nem tudott másról beszélni, csak a gyűlöletről, annak örült... *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem mi mosolyogtunk, képviselő úr, mi némán és megdöbben hallgattuk az ön felszólalását, ön pedig sátáni vigyorral az arcán *(Derűtség az MSZP soraiban.)* arról beszélt, hogy még több ember gyűlöl bennünket péntek óta... *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Hogy még több ember gyűlöl minket péntek óta, és hogy még inkább így lesz, és hogy majd le fog fagyni az arcunkról a mosoly. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ennél már csak a verseid jobbak!)*

Önöket, tisztelt képviselő úr, láthatólag a gyűlölet mozgatja, az ön felszólalását a harag, az indulat, a féltékenység és a gyűlölet határozta meg. *(Dr. Józsa István: A felháborodás!)* Az önök képviselőtársa a múlt héten így lőtt rá képletesen az egyik képviselőtársára a magyar Országgyűlésben *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, a szomszédos frakcióra, mintha fegyvert fogott volna.

Önöket, tisztelt képviselő úr, nem a szeretet, nem a megértés, nem az együttérzés hatja át, az önök politikáját nem ezek az alapvető emberi értékek határozzák meg *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*,

hanem a gyűlölet, és ön ennek ékes bizonyítékát adta az előbb a Házban. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból, többek között: Ki lopta el az emberek pénzét? Arra válaszolja! - Az elnök cseppet.)*

Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon megtisztelő lenne, ha végighallgatna. Én végighallgattam az ön kirohanását. Csöndben, némán túrtem azt, hogy ön itt a gyűlöletről beszél a Magyar Országgyűlésben *(Dr. Rétvári Bence: Nem volt könnyű!)*, ön itt olyan értékeket dobott félre, olyan értékeket vett semmibe, amelyek számunkra alapvető fontosságúak. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: A pénzről beszélj!)*

Természetesen, amikor a vasárnapi zárva tartás problémáját hozza fel, akkor mi végig azt tartottuk szem előtt, hogy melyek azok a fontos momentumai ennek a törvényjavaslatnak, illetve most már elfogadott törvénynek, amelyek a magyar emberek mindennapi életét és boldogulását szolgálják. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Micsodát?)* Bizonyára vannak olyan emberek, akik nem örülnek annak, hogy vasárnap zárva tartanak az üzletek, de a magyar emberek többsége egyetért ezzel a gondolattal, egyetért azzal, hogy a családjával foglalkozhat, hogy a gyűlölet helyett a szeretetre fordíthatja a figyelmét, hogy a vásárlás helyett a normális közösségi programokat és a családdal való együttlételet helyezi majd előtérbe. *(Dr. Schiffer András közbeszólása.)* És hála a jóistennek, a magyar kisvállalkozások érdekét is szolgálja ez a törvény, hiszen ezek az emberek *(Dr. Józsa István közbeszólása.)* eddig kifejezetten versenyhátrányban voltak az ő helyüket és piaci pozíciójukat elfoglaló külföldi vállalkozásokkal szemben.

Tisztelt Képviselőtársam! Én azt tudom önnek tanácsolni, hogy legyen türelmesebb, legyen önben több szeretet, legyen önben több megértés és kevesebb gyűlölet. *(Dr. Józsa István: Könyörület!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Dr. Józsa István: A Tarsoly nem került elő!)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, LMP: „Közös dolgaitokról” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr. Kérem szépen, nyugodjanak meg, a frakcióvezető úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten a Társaság a Szabadságjogokért kiperelte a fejlesztési tárcától a Malév pénzügyi helyzetéről szóló dokumentumokat. A Malév-ügy állatorvosi lova a rendszerváltás utáni Magyarországnak. Az kiderül, hogy önök pontosan számoltak 2011-ben az Európai Bizottság döntésével, amelyik tiltott állami támogatásnak minősíti a Malév további dotációját.

A Malév már az első Orbán-kormány idején egy fejőstehen volt - ugye, emlékszünk a Torgyán-féle

légügyi dinasztiára -, és ez nem változott az álbaldali kormányok idején sem: a Malév és a kapcsolt vállalkozásai politikai kifizetőhelyként működtek. A második Orbán-kormány hat hónappal a csőd előtt pontosan tisztában volt azzal, hogy ez a cég menthetetlen.

A Lehet Más a Politika 2012 elején, a csődöt követően feljelentést tett csődbüntett, csalás, hűtlen, illetve hanyag kezelés miatt. A kérdéseinkre továbbra sem kaptunk választ. Nem értjük, miért öntöttek súlyos tízmilliárdokat 2011-ben is a Malévba, amikor pontosan tudták, hogy az Európai Bizottságnak lesz egy tilalmi döntése. Nem értjük, hogy 2012. január 9-ét, tehát az Európai Bizottság tiltó döntését követően miért folyt tovább a repülőjegy-értékesítés, egészen a február 3-i csődbejelentésig. 35 milliárdnyi utaskárt okoztak ezzel a felelőtlen lépéssel, illetve azzal, hogy tovább folyt a repülőjegy- és az egyéb értékesítési tevékenység a Malév részéről. Miért kellett elveszniük a milliárdos értékű vagyoni értékű jogoknak, tehát a reptérleszállási jogoknak? Egy-egy ilyen jog 2-3 milliárd forintot ér. Nem értjük, hogy miért nem kért a kormány csődvédelmet a Malév számára 2011 végén, 2012 januárjában.

Visszatekintve az elmúlt évekre, azt látjuk, hogy két szereplő egész biztosan jól járt a Malév csődjével. Az egyik a Wizz Air, a másik pedig egy bizonyos Varga Jenő, a vectigalisos Varga Jenő, aki valahogyan mégiscsak a felszámolója lett a Malévnek.

A kiperelt dokumentumok alapján jól látható, hogy egy irányított felszámolásról van szó. A tanácsadó cégek már 2011-ben jelezték, hogy nem magának a Malévnek kellene csődöt kérnie, hanem valami baráti hitelező kérje a felszámolási eljárást, hiszen így nem kell szólni a szakszervezeteknek. A tanácsadók törvénymódosítást is javasoltak, önök ezt szolgáló módon meg is tették, 2011 nyarán itt megszületett az úgynevezett nemzetgazdasági szempontból kiemelt vállalatok felszámolási eljárásáról szóló törvény, december 30-án megjelennek a kormányrendeletek, és lássunk csodát, 2012. január 30-án megjelenik az a kormányrendelet, amelyik egyébként a Malévet nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek tekinti.

Két nappal később egy kis cég, a Bellum 2000 Kft. benyújtja a felszámolás iránti kérelmet. És lássunk csodát, a Bellum 2000 Kft. mögött fölsejlik az a Varga Jenő, aki egy hét múlva mint a csődbe ment Malév vagyongazdálkodója szerepel. És ki ez a Varga Jenő? Nemcsak a Bellum 2000 Kft.-hez van köze, övé a Vectigalis - egy pécsi milliárdosról beszélünk -, fölsejlik mögötte a Strabil nevű cég egy bizonyos Komlós Jánossal a háttérben, akinek az Öresund nevű cége egyébként üzletelgetett Meggyes Tamással, üzletelget a pécsi önkormányzattal, és ez a Varga Jenő '89-ben még a pécsi MSZMP-nek volt az egyik vezetője, Gyurcsány Ferenc jó barátja. Teljesen véletlen, hogy az ő feleségét 2010 nyarán Simon Gábor aláírással a szocialisták javasolják alkotmánybíró-

nak. A felesége ma már a Kúria bírója, véletlenül ő mentette föl Molnár Gyulát.

Varga Jenő, miután felszámoló, első a kielégítési sorrendben, ő biztosan jól járt. A munkavállalók elől az utolsó pillanatig titkolták azt, hogy mi fog történni, és ma azt látjuk, hogy a bérkövetelések 50 százaléka van fedezet, kétezer ember vált földönfutóvá a Malévtól, húszezer embert érint ez a csőd. Négyszáz pilótából 60-70 tudott elhelyezkedni. A szakszervezetek végig panaszkodtak a tájékoztatás elégtelenségére, és volt szakszervezet, amelyik felvetette, hogy legalább a leányvállalatoknál indítsanak el egy dolgozói résztulajdonosi programot.

És helyben is vagyunk: a következő hónapokban el fogjuk készíteni azokat a javaslatokat, amelyek minden olyan esetben, amikor állami támogatással kitömött cégről van szó, olyan cégről van szó, amelyik súlyos bérköveteléseket halmozott föl, olyan cégről van szó, amelyik súlyos köztartozásokat halmozott föl (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), az ilyen cégek fizetéseképtelensége esetén engedjenek teret a dolgozói tulajdonnak, a munkásszövetkezeteknek. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Fónagy államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A Malév témája többet érdemel, mint öt perc, és többet érdemel, mint az ön, hát, hogy mondjam, napi politikai ügyekezete ennek a lufinak a fújására.

A Malév a rendszerváltás előtt mindig az akkori társadalomnak a reprezentatív cége volt; akinek nem jutott miniszterhelyettesi hely valamelyik minisztériumban, s a Vörösmarty téren akart irodát, az a Malévnak volt valamilyen rendű-rangú vezetője (*Dr. Staudt Gábor: Ez a szégyen!*), s ott dolgozni mindig egy kiválasztott megbízhatóságot, kiválasztott rangot jelentett.

A Malév, a magyar légitársaság a rendszerváltás előtt három elemből állt: a légtérirányításból, a repülőtérből és a légitársaságból. Ez a világ nagy részén akkor még így volt; a fiatalabb képviselőknek mondom, hogy ez az uniós csatlakozás és a rendszerváltás előtt volt. A légtérirányítás hozta a pénzt, a repülőtér hozta a pénzt, a légitársaság viszi a pénzt. Ez így van a világon mindenütt. Nem véletlen, hogy például az Egyesült Államokban a belföldi légitársaságok nem a nagy nemzetközi repülőtereket, hanem a saját üzemi repülőtereiket használják.

Az 1998-1999-2000-ben folyó európai uniós előtárgyalásoknak az egyik legfontosabb, nagyon konkrétan Magyarország számára előírt pontja volt, hogy tessék a nemzeti légitársaságot szétszedni, és a hatósági jogköröket is gyakorló légtérirányítást külön céggé, Ferihegyet külön céggé és a légitársaságot külön céggé kezelni. Tessenek megnézni az uniós előcsatlakozási tárgyalásokat: konkrét pontként szerepelt. Ennek Magyarország akkor eleget is tett, a három céget önállóan létrehoztuk. S abban a pillanatban kiderült, amit egyébként belsőleg, tartalmilag addig is lehetett tudni, hogy egy huszonvalahány lizingelt gépből álló légitársaság képtelen gazdaságosan működni. Ha nincs keresztfinanszírozás, a légitársaság nem él meg önmagában. Nem élt meg a Sabena sem, a KLM sem, a Swissair sem, az összes, ehhez hasonló méretű európai cég tönkrement, illetve vagy a Lufthansának a része lett, vagy - például a svájciak, akik nem uniós tagok - olyan belső forrásokat mozdítottak meg, amit nem uniós tagként megtehettek.

A Malévnak akkor egy jobb évben 5-10, egy rosszabb évben 15-20-25 milliárd vesztesége volt. Nem véletlen, hogy az első Orbán-kormány is erőfeszítéseket tett arra, hogy valamilyen, úgynevezett uniós, nagyobb légi szövetség részeként működtesse a Malévet, s aki még emlékszik rá, az olaszokkal, az Alitaliával ezzel kapcsolatban folytattunk tárgyalásokat, és két-három évig az a variáció is ment.

2002 és 2010 között az ezzel kapcsolatos folyamatokat az MSZP-SZDSZ-kormány irányította. Megkeresték partnerként az orosz légitársaságot, ami meg kell mondjam, akkor nem is tűnt egy rossz ötletnek. Az más dolog, hogy az orosz légitársaság otthon hiteltelenné vált, elveszítette a belső támogatását - kitartottak mellette. Akkor jöttek létre azok a banki kapcsolatok, amelyeknek mind a mai napig nyögjük a következményeit, és amelyekben az akkori SZDSZ-es gazdaságvezetés - amelynek a belső logikáját önnek jobban kell ismernie, mint nekem (*Dr. Schiffer András: Te paktáltál velük le!*) - ezeket a szituációkat létrehozta. Nekem az anyukám mindig azt mondta, hogy ne beszéljek bele más emberek beszédébe, de ez neveltetés kérdése.

Tehát a 2010-ben beálló szituációt tudtuk. Azt is tudtuk, hogy a szocialisták arra törekedtek egyedül, hogy ezt az évről évre 15-20 milliárddal növekvő adósságot kitolják az ő kormányzási idejükön kívülre. Így került erre sor.

(11.30)

Mindvégig azt tartottuk szem előtt, és amit ön a szemünkre vet, én érdemként mondom: igen, végig az volt a célunk, és ma is az, hogy a nem önálló nemzeti légitársaságot átmentsük egy másikba, lehetőség szerint a közönségét, az útvonalait megtartsuk. Ezért dolgoztunk, és ezért következett be mindaz, amit ön most egyébként furcsa módon a szemünkre hány. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vona

Gábor frakcióvezető úr, Jobbik: „A brókerbotrány hatásai” címmel. Öné a szó. Tessék!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma Magyarországon a korrupció jelenti a közélet legsúlyosabb problémáját, ezért is nagyon súlyos, felháborító dolog az, hogy önök 2010 novemberében a Jobbiknak 24 törvényjavaslatát utasították el közösen, a Fidesz és az MSZP képviselői. Volner János képviselőtársam terjesztette be ezeket a javaslatokat, és ezek alkalmasak lettek volna arra, hogy a most kialakult brókerbotrányt megakadályozzák. Ezáltal önök közvetett módon okozóivá váltak ennek a 300 milliárdos társadalmi kárnak.

De a helyzet még ennél is súlyosabb, ugyanis fölmerül a gyanú, hogy nemcsak közvetett módon járultak önök hozzá ehhez a brókerbotrányhoz, hanem sajnos a politika közvetlen úton is részt vállalt ebben a nagyon súlyos társadalmi károkozásban. Hogy pontosan ki hogyan vett részt a brókerbotrányban, azt egyelőre még találgatjuk, ugye, erről jelenleg is folyik a vita. Egy biztos, hogy a Jobbik nem érintett a brókerbotrányban. A Fidesz azt mondja, hogy az MSZP brókerbotrányáról van szó, az MSZP azt mondja, hogy a Fidesz brókerbotrányáról van szó, ugye. Én annyiban szeretnék igazságot tenni, ha lehet, hogy szerintem meg egy fideszes-MSZP-s koalíciós brókerbotrányról van szó. Csak azért nem tudom azt mondani, hogy nagykoalíciós, mert az MSZP jelenlegi támogatottsági indexe a „nagykoalíciós” kifejezés használatát nem teszi lehetővé.

Látjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank „eső után köpönyeg” módra mindent próbál megtenni, és látjuk azt, hogy a Buda-Cash vagy a Hungária Értékpapír esetében volt már feljelentés, letartóztatás, de fölmerül a kérdés, hogy a Quaestor kapcsán ez mind a mai napig miért nem történt meg. Ugye, nagyon sok olyan sajtóinformáció lát napvilágot, ami a Fidesz és a Quaestor közvetlen kapcsolatát igyekszik taglalni. Nagyon jó lenne, ha a Fidesz végre tisztázná magát, hogy esetleg nem ő-e az, aki akadályozza, hogy valamilyen érdemi lépés a Quaestor esetében megtörténjen.

Rogán Antal képviselő úr, frakcióvezető úr itt majd napirend előtt nemsokára bejelenti az önök törvényjavaslatát, ami lehetővé fogja tenni a hírek szerint, hogy a brókercégek vezetői vagyonukkal feleljenek ezekért a társadalmi károkért. Nagyon nagy örömmel hallgattam a szavait a Kossuth rádióban ma reggel, öröm volt hallani ezt a huszáros, karakán, kőkemény, lángoló pallossal a kezében kiálló frakcióvezetőt, aki a korrupció ellen küzd. Azt kell mondjam, én is felbátorodtam a hatására, és arra kérném frakcióvezető urat - úgyis mindjárt megérkezik, majd tolmácsolják neki -, hogy ne hagyja abba. Ezt a fajta lázas, kemény, harcossá válást a korrupció ellen folytassa, és a nemzeti együttműködés jegyében közösen végül a politikusokra is terjesszük ki a vagyoni felelősség lehetőségét. Végre a politikusok

is feleljenek, akár a vagyonukkal, az elkövetett bűnökért! Mondjuk, korrupt polgármesterek, országgyűlési képviselők, ők is végre, a társadalom igazságérzetét növelve, a vagyonukkal feleljenek azokért a bűnökért, amiket elkövettek.

S mivel a társadalom számára irritáló az, hogy nagyon sokszor a politikusok a családtagok számára menekítik ki az elrabolt vagyont, talán azzal kellene kezdenünk, hogy mindannyian a családtagjaink vagyonyilatkozatát, amit egyelőre nem nyilvánosan adunk le, nyilvánosságra hozzuk. Ezt jelen pillanatban a Magyar Országgyűlésben egyetlenegy frakció merete megtenni, a Jobbik frakciója. Sem a Fidesz, sem az MSZP frakciója nem hozta még meg ezt a döntést. Arra kérem frakcióvezető urat, most már többször megszólítottam, hogy akár ezt is jelentse be most lángoló napirend előtti felszólalásában, hogy igen, a Fidesz frakciója, meg az MSZP frakciója is, nyilvánosságra fogja hozni a családtagok vagyonyilatkozatát is.

Ugyanis a korrupció megmérgezi a magyar társadalom és a politika kapcsolatát, ami amúgy sem volt jó. És pont ebből a felismerésből döntött úgy a Jobbik idén év elején, személy szerint én jelentettem be, hogy meghirdetjük az önkéntesség évét. Ennek lényege az, hogy a Jobbik képviselői havonta fizetésük 10 százalékát egy jótékonsági alapítványnak fizetik be. Másrészt havonta egy munkanapot önkéntesként vállalnak valamilyen karitatív, kulturális vagy szociális területen. Hogy miért jó ez, talán nem kell magyaráznom. Alázatot tanul a politika, megismeri a keményen dolgozó kisemberek mindennapjait, illetve beleláthat azoknak az ágazatoknak, szakmáknak az életébe, amelyekről itt nap mint nap döntéseket hozunk. Nehéz volna tagadni, hogy ez egy jó kezdeményezés, bár lehet, hogy lesznek olyanok majd, akik ezt megpróbálják megtenni.

De mégis van ezzel egy probléma. Elindult ugye részünkről ez a fajta vállalás, az önkéntesség éve, az önkéntes munka vállalása, és sajnos azt tapasztaljuk, hogy nagyon sok, és mit ad isten, fideszes településvezető közvetlenül akadályozza ennek megvalósulását, miközben semmilyen jogi akadálya nem lenne annak, hogy képviselőtársaim a munkájukat elvégezzék. Ilyen helyzetbe került Novák Előd képviselőtársam, Kepli Lajos, de mások is. Vagy ha nem közvetlenül, akkor közvetett módon, az intézményvezető fenyegetésével próbálja akadályozni az önkéntes munka elvégzését.

Arra kérném önöket, tisztelt képviselőtársaim, már akik megjelentek itt ma, a napirendi előtti felszólalásokra, szóljanak már a helyi embereiknek, hogy ne legyenek ennyire pitik. Nem várjuk azt el önöktől, bár talán az lenne a legszebb, ha önök is részt vennének ebben az önkéntes munkában, együtt dolgoznánk karitatív, szociális területeken önkéntesként végre, de ha önöknek ez nem tetszik, ha önöknek ez nem szimpatikus, mi el tudjuk fogadni, csupán annyit kérünk, hogy a helyi embereiknek mond-

ják meg, hogy ez piti dolog, szánalmas dolog. Állítsák le őket, mert a jövőben minden ilyen kezdeményezést, amikor valaki megakadályozza politikai okokból egy jobbikos képviselő önkéntes munkavégzését, itt, az Országgyűlés nyilvánossága előtt fogjuk megnevezni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ez világos és érthető dolog számomra, hogy a Jobbik mindentől politikai tőkét szeretne magának kovácsolni. (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Ezért jelenti ki azt, hogy a Jobbik nem érintett a brókerügyben. Érintett viszont másban, például kémvádban, hazárulásban (Felzúdulás a Jobbik soraiban.), vagy a történelem tisztelétét elmulasztva holokauszt-emlékműnél a cipőbe beleköp országgyűlési képviselője. Tehát van mit takargatnia a Jobbiknak, úgy érzem. (Dr. Schiffer András: Politikai tőkét kovácsolsz.)

Mielőtt a vádak megfogalmazza a brókerügyben a kormánypárt felé, a Fidesz felé, szeretném önnek elmondani, hogy miután itt egy évtizedes pénzügyi korrupcióról van szó, és hogy ezt még a rendszerváltozás magával hordozta sajnos, talán ezzel a pénzügyi korrupció részét is le tudjuk zárni a rendszerváltozásnak. Azért azt hadd mondjam el, hogy a Fidesz-kormány idején, a Fidesz parlamenti többsége idején derült fény erre a takargatott korrupcióra. Ugyanakkor az MSZP-kormány idején kézzelfogható jelei és bizonyítékai vannak annak, hogy például a Buda-Cash ügyét próbálták takargatni az utolsó percben elvégzett ellenőrzéssel, abban bízva, hogy majd csak öt év múlva, a következő kormányváltás idején fog majd újra az ellenőrzés megtörténni.

Azt gondolom, hogy sokkal szerencsésebb lenne a Jobbiknak is egyébként, ha valóban a következményekkel foglalkozna, hogy mi a feladata az Országgyűlésnek, hogy milyen törvényeket kell annak érdekében módosítani, hogy a pénzügyi ellenőrzés gyakoribb legyen (Dúró Dóra: Csak 24-et nyújtottunk be. - Dr. Schiffer András: Öt éve kormányoztok.), a pénzügyi ellenőrzés valóban hatékonyabb legyen, hogy a megelőzés, mert utánunk is jönnek majd emberek, teljesen hatékony legyen, és százszázalékosan ne fordulhasson elő többet ilyen Magyarországon.

Való igaz, azzal is foglalkoznunk kell, hogy azok, akik ezt a súlyos gáztettet elkövették, hogyan fognak elszámolni. Elszámolni a vagyonukkal, elszámolni a törvényekkel, és ha bűncselekményt követtek el, annak milyen következményei lesznek. (Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.) Erről részletesebben Rogán Antal frakcióvezető úr fog a következő napirend előtti felszólalásában beszélni, mint ahogy azt ön is elmondta.

Úgy gondolom, hogy van feladata a kormánynak. A kormánynak elsősorban a kártalanítás szempontjából van még feladata. (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Kártérítés.) Kártalanítás szükséges azoknak az embereknek, akik ártatlanul belekeveredtek ebbe. Ezt ma több törvény is szabályozza. Egészen más, amikor egy banknál betétet helyez el, és más, amikor egy pénzügyi befektető szolgáltatónál befektetést végez. Erre két külön törvény van. Ismerjük, hogy az első esetben 100 ezer euróig, míg a második esetben 20 ezer euróig lesznek az emberek kártalanítva.

Fontos annak eldöntése, hogy a Quaestor tekintetében a Betétvédelmi Alap kártalanítási hatálya alá mely esetek tartoznak, hiszen itt nagyszámú károsultról van szó. Ennek jogi megítélése ezt követően fog majd megtörténni.

Nagyon fontos az is, hogy az önkormányzatok számára is biztosítani tudjuk a működést, miután közpénzt kezelnek, és közpénzt helyeztek el a becsődölt bankoknál. Ennek már az első lépése megtörtént. Jelenleg folyik a károk felmérése, ezt követően születhet kormánydöntés arra, hogy milyen mérvű lehet a segítség mértéke.

(11.40)

És persze azzal is számolnunk kell, hogy sok-sok vállalkozó esett ezeknek a valószínűsíthető bűncselekményeknek az áldozatául. Nyilván azt is föl kell mérni, hogy például európai uniós beruházások tekintetében kiket hogyan érint ez, és kinél szükséges esetleg rendkívüli segítség.

Sok a feladata a kormánynak, az Országgyűlésnek, a nyomozati hatóságoknak. Mi arra kérjük a Jobbik frakcióját, hogy támogassa azokat a törvényjavaslatokat, amelyek a következő időszakban idekerülnek a parlament elé. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, Fidesz: „A bankok és a brókerek elszámoltatásáról” címmel. Öné a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ezekben a hetekben zajlik először is a bankok elszámoltatása, amiről az Országgyűlés már jóval korábban döntéseket hozott. Március 1-je és április 30-a között 1 millió 700 ezer magyar család kap levelet a bankoktól, 1 millió 700 ezer devizahitel-szerződés esetében kell a bankoknak évekre visszamenőleg elszámolni azokkal a visszaélésekkel, amelyekkel megkárosították az embereket, amikor a bankárok visszaéltek a hatalmukkal. Az Országgyűlés felelős döntésének köszönhetően 1 millió 700 ezer szerződés esetében magyar családok nemegyszer

százezer forintokat vagy akár milliós nagyságrendű összeget is kapnak vissza, jelentősen csökkennek majd a devizaalapú jelzáloghitelek törlesztőrészelei a forintosítást követően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszú és nehéz döntéseken vagyunk túl; amikor ezeket az Országgyűlés meghozta, sokat vitatkoztunk ezen. Ezek közül a törvények közül volt olyan, amelyre az ellenzéki frakciók egyöntetűen nemmel szavaztak, és ma, azt hiszem, egyértelműen láthatják, hogy ha ezt nem tettük volna meg, akkor óriási kár érte volna a magyar családokat.

Éppen ezért egy másik kérdésben szeretnék az ellenzéki frakcióknak most a felelősségére is apellálni, tisztelt képviselőtársaim, mert azt gondolom, hogy ha a bankok elszámoltatása megtörtént, akkor végig kell vinni a brókerek elszámoltatását is. Hiszen az elmúlt évtizedre visszanyúló pénzügyi korrupciós visszaéléseknek, a brókerbotránnyoknak, azt gondolom, két igen fontos tanulsága van, ami egyértelműen az Országgyűlésre tartozik. Az első és a legfontosabb tanulsága, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem engedhetjük azt, hogy a felelősök a vagyonukkal megszökjenek. Ebből az következik, hogy minden lépést meg kell tenni, hogy a vagyonukat le lehessen foglalni. Az Országgyűlésnek olyan törvényt kell alkotnia a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja szerint, amelyik tisztázza a következő kérdéseket.

Először is: a brókerbotránnyban érintett cégek teljes cégcsoportjának vagyonát zárolni kell.

Másodszor: olyan törvényt kell alkotni az Országgyűlésnek, amely világossá teszi, hogy azok, akik a brókerbotránnyok felelősei - az érintett brókercégek tulajdonosai, vezetői, igazgatótanácsi tagjai, felügyelőbizottsági tagjai, valamint a hozzájuk kapcsolódó könyvvizsgálók -, a magánvagyonukkal is feleljenek a döntéseikért. Ezért az Országgyűlés törvényének gondoskodnia kell arról, hogy ezeket a vagyonokat zárolni lehessen, és a későbbiekben fel lehessen őket használni a károsultak kártalanítására.

Harmadszor: az Országgyűlésnek olyan törvényt kell alkotnia, amelyik azt is egyértelművé és világossá teszi, hogy a közben lezajló vagyonmentési kísérleteknek nem adunk teret. Ebből tehát az következik, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a törvényjavaslatban passzusnak kell szólnia arról, hogy aki mindenképpen akár a cégének, akár a saját vagyonának egy részét megpróbálta másra átiratni, megpróbálta elrejtetni, azokat a szerződéseket semmisnek kell tekinteni, és ezekre nézve is ki kell terjeszteni a zár alá vétel lehetőségét.

Negyedrész, tisztelt képviselőtársaim, az Országgyűlésnek olyan törvényt kell alkotnia, amelyik világossá teszi, hogy értelemszerűen a folyamatban lévő eljárásokra ez a törvény vonatkozik.

Ezt a törvényt ráadásul sürgősséggel kell megalakotnia az Országgyűlésnek. Ezért én tisztelettel arra szeretném kérni itt és helyben az ellenzéki képviselőcsoportokat, hogy ennek a törvénynek az elfogadását

és a Házban házszabálytól való eltéréssel történő tárgyalását a jövő héten támogassák.

Mi ezt a törvényjavaslatot ma késő délutánig be fogjuk nyújtani az Országgyűlés elé. Holnapi napon, mint a Gazdasági bizottság elnöke, kezdeményezni fogom, hogy a Gazdasági bizottság a tárgysorozatba vételről határozzon, azaz tegye lehetővé a törvényjavaslat gyors tárgyalását a parlamentben. Ezt követően a Házbizottságban kezdeményezni fogjuk, hogy az Országgyűlés frakciói döntsenek arról, hogy az Országgyűlés ezt március 30-án és 31-én házszabálytól való eltéréssel, rendkívüli sürgősséggel meg tudja tárgyalni, és legkésőbb a hónap utolsó napjáig el is tudja fogadni. Ez már az önök felelőssége is, tisztelt képviselőtársaim, mert mi meg tudjuk alkotni ezt a törvényjavaslatot, meg tudjuk fogalmazni a célt és a hozzákapcsolódó eszközöket, de a parlament több mint négyötödének a támogatása szükséges ahhoz, hogy ezt az Országgyűlés érdemben el is tudja fogadni.

És végül, tisztelt képviselőtársaim, beszéljünk arról is, hogy azt gondolom, van még egy nagyon fontos tanulság. Az a tanulság, hogy a Wall Street hazai farkasai ne tudjanak a magyar emberek pénzéből élni. Ebből az következik, hogy nagyon keményen meg kell szigorítani a brókercégek ellenőrzésére vonatkozó jogszabályokat, amire nézve viszont a kormánytól várjuk a javaslatot, és azt kérem a magyar kormánytól, hogy ezt a törvényjavaslatot minél hamarabb nyújtsa be, és azt követően ugyanúgy kezdeményezni fogjuk, hogy az Országgyűlés ezt házszabálytól való eltéréssel, rendkívüli sürgősséggel tárgyalja meg. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány az ön által ismertetett törvényjavaslat céljaival maradéktalanul egyetért. Várjuk a törvényjavaslatot, kíváncsian várjuk a részleteket. Az ön által elmondottaknak megfelelően szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy az eljárási törvények azonnali hatályba léptetésének nincsen alkotmányos akadálya, több alkotmánybírói határozat döntött már hasonló kérdésben. Tehát míg anyagi jogi szabályok nyilván visszamenőlegesen nem alkotmányos, de eljárási szabályok hatályba léptetése, ahogyan mondtam, nem problémás, nem alkotmányellenes.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! A következő lépésben is a kormány természetesen partner, és nemcsak a mostani ügy rövid távú orvoslását, rövid távú biztosítását célzó törvénynek van helye, hanem valóban a hosszú távú garanciák, hosszú távú ellenőrzési szabályok szigorítására is van szükség. Hiszen ez az ügy is azt mutatta, hogy mindaddig, amíg van minimális

esély is arra, hogy az ilyen bűncselekmény-sorozatból szerzett vagyonekat felhalmozva akár az országból kivinni vagy akár a hatóságok elől eltitkolni lehet, addig nem elég nagy a kockázata az ilyen jogkövetkezményeknek ahhoz, hogy a pénzügyi szolgáltatókat vagy a pénzügyi szolgáltatásban részt vevő személyeket ezek a szankciók visszatartsák a bűncselekmények elkövetésétől.

Az ember tényleg azt gondolná, hogy a K&H brókerbotránya után még egyszer már nem fordulhat elő, hogy nejlonszatyorban viszik az ügyfeleknek gyakorlatilag a pilótajátékból vagy inkább piramisjátékból származó bevételeket a brókerek vagy a magukat ennek tartó személyek, mégis ebben az ügyben is úgy tűnik, hogy megkerülték a különböző nyilvántartásokat és a különböző szoros elszámolásokat a gyanúsítottak. Ebben az esetben viszont a frakcióvezető úr által elmondott megoldás, tudniillik a zár alá vétel jelen pillanatban még csak a mérlegelés kategóriájába tartozik, hiszen a büntetőeljárás törvény egyetlen kivételes esetben ismeri a kötelező zár alá vételt. Bizonyos ingatlanok esetén lehet kötelezően zár alá venni a vagyontárgyat, de más vagyontárgyakra mérlegelésen alapul a zár alá vétel. Ezért nagyon fontos az, hogy a tisztelt Ház szigorítsa a büntetőeljárás törvényt, és írja elő azt, hogy ezekben az esetekben, amikor ilyen típusú bűncselekmények történnek, akkor kötelező legyen a zár alá vétele a vagyontárgyaknak.

Tehát mindezek után én is arra kérem a kormány nevében a tisztelt Házat, hogy a lehető leg-sürgősebben módosítsa a büntetőeljárás törvényt, illetve a vonatkozó jogszabályokat annak érdekében, hogy már az úgynevezett második brókerbotrány gyanúsítottjai, az esetleges potenciális elkövetői se tudják elmenekíteni a vagyonukat a polgári jogi kötelezettség elől. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendben jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon!

(11.50)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A helyzet az, hogy arra szeretném kérni elnök urat, kérje fel a kormány tagjait, hogy egyrészt a Lukács Zoltán képviselőtársam, Vona Gábor képviselőtársam, illetve az általam elmondott napirend előtti felszólalásra a kormány tagjai érdemben válaszoljanak. Tudniillik az történt, hogy elhangzott három napirend előtti felszólalás, Lukács Zoltán a vasárnapi zárva tartásról beszélt, Vona Gábor a Quaestor-üggyel, illetve a jobbikosok önkéntes munkájával kapcsolatban fogalmazott meg kifogásokat, én pedig konkrét kérdéseket fogalmaztam meg, amelyek három éve a levegőben vannak a Malév-üggyel kapcsolatban. Ezek után a határozati házsza-

bály 18. §-a azt mondja, hogy észrevételt tehet a kormány tagja az elhangzottakra, elnök úr pedig válaszára kérte fel a forgatókönyv szerint a kormány tagjait.

Amit itt műveltek a kormány tagjai, az minden, csak éppen nem az ellenzéki képviselők által elmondott hozzászólásokra történő reflexió volt. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)* Ez szégyen, gyalázat, ez kiüresítése az egész intézménynek! Ezért kérem elnök urat, hogy érdemi válasza kérje fel végre a kormány tagjait *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Interpelláljál!)* az ellenzéki napirend előtteikkel kapcsolatban. Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Frakcióvezető Úr! A Házbizottság előtt természetesen joga van - mint a Házbizottság tagjának - ezt az indítványt újból megtenni. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Mi volt az ügyrendi javaslat?)* A véleményét értettem, azt elsősorban nem ügyrendinek, hanem politikai jellegűnek tekintem. A Házbizottság ugyanakkor alkalmas fórum arra, hogy ezt megtegye.

Folytatjuk a munkánkat. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Mi volt az ügyrendi javaslat? Azonnali kérdésre kell válaszolni!)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett *(Folyamatos zaj.)* Lukács László György, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Kiss László, MSZP; Dúró Dóra, Jobbik; Varju László, független; Bartos Mónika, Fidesz *(Folyamatos zaj.)*; Ander Balázs, Jobbik; Teleki László, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Iktity István, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Képviselő! Fogadjunk, hogy egyetlen képviselő nevét nem tudnák visszaidézni, akik napirend utáni nagyon fontos kérdésben jelentkeztek *(Derültség.)*, márpedig mégiscsak az Országgyűlésnek ezt is lényeges tudnia. Úgyhogy foglalkozzanak azzal, ami a napirendhez tartozik. Így aztán most, 11 óra 52 perckor elkezdjük a kérdések és azonnali kérdések tárgyalását.

Először a **kérdések** következnek. Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért kell erővel átnevezni a szegedi Ságvári Gimnáziumot, mikor erre egyértelmű törvényi felhatalmazása nincsen?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mivel miniszter úr nincs itt, gondolom, államtitkár úr fog válaszolni. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben, az ön számára is ismeretes, heves tiltakozást váltott ki Szegeden a minisztérium azon elképzelése, miszerint át akarják nevezni a Ság-

vári Gimnáziumot. Orvosok, művészek, hírességek, tanárok és tanulók egyaránt léptek fel a minisztérium elképzelése ellen, hiszen egy hatvanéves intézményről van szó, egy olyan intézményről, amely ez alatt a név alatt ért el kiváló eredményeket és sikereket a magyar közoktatásban, és nemcsak a városban, hanem az országban is egyfajta brand alakult ki a Ságvári név alatt.

Ön, államtitkár úr, törvényi kötelezettségre, valamint a Tudományos Akadémia állásfoglalására hivatkozik. A Tudományos Akadémia állásfoglalása nem tilt, hanem egyfajta ajánlást fogalmaz meg, ami arra vonatkozik, hogy nem javasolja a Ságvári elnevezést, de vannak akadémikusok, akik azt mondják, hogy a helyi közösségekre kell ezt a döntést bízni. A törvény pedig, ami az önkényuralmi jelképekről szól, valamint a közterületek, közintézmények elnevezéséről, az pedig egész egyszerűen nem vonatkozik az egyetemek gyakorlógimnáziumaira. A gyakorlógimnáziumokra az egyetemi törvény alapján a tavaly megváltoztatott felsőoktatási törvény vonatkozik, amely végső soron egész egyszerűen a miniszter hatáskörébe utalja a névváltoztatás jogát, azaz kizárólag a miniszter szándékán, akaratán múlik, hogy meg akarja-e változtatni az intézmény nevét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kikényszeríteni egy ilyen névváltoztatást semmi másról nem szól, mint erőfitogtatásról, amit nap mint nap tapasztalunk itt a parlamentben - és az állampolgárok az utcán - az eszement törvényalkotásukkal, ami egyébként nem szól semmi másról, mint az erőpolitizálásról társadalmi egyeztetések nélkül.

Még egyszer tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy miért akarják megváltoztatni a Ságvári Gimnázium nevét, amire egyértelmű törvényi felhatalmazásuk nincs, és ha megváltoztatják, akkor mikor és hogyan teszik ezt meg. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon nagyon sok intézmény viselte Ságvári Endre nevét a rendszerváltásig, egyes bizonyos intézmények akár a legutóbbi évekig, ugyanakkor a rendszerváltás idején ezek a névtáblák lekerültek akár utcák, terek elnevezéséről, akár lekerültek iskolák bejáratáról, akár lekerültek kollégiumok bejáratai mellől. Volt Nagykátán is vagy a III. kerületben ilyen nevű utca, az most már Sinkovits Imre nevét viseli, még Komlón is átnevezték, a XXI. kerületben, Pécssett, Dömsödön, Szolnokon, Martfűn, az V. kerületben, Balkányban, Szarvason, Zsámbékon, Tapolcán, Mosonmagyaróváron, és még sokáig tudnám sorolni, hogy hol hogyan nevezték el. Mondjuk, Balmazújvárosban Liszt Ferenc utca lett a korábbi

Ságvári Endre utca, Szolnokon Sándor István utca lett az egykori Ságvári utca. Ezek a területeken, ezeken a településeken nem okozott ez ilyesfajta gondot és problémát, törvényi kötelezettség nélkül sem, hiszen akkor még az ön által és általam is többször hivatkozott jogszabály nem volt életben. Ugyanígy Kazincbarcikán sincsen már Ságvári iskola, ha az iskolákat nézem, Zalaegerszezen is most már Kölcsey Ferenc Gimnázium van, Oroszlányban is Hunyadi Mátyás Általános Iskola van, Tatabányán is átnevezték, Dunaújvárosban is Dózsa György Általános Iskola lett a neve, Győrben és még sorolhatnám, vagy Tokajban is Tokaji Ferenc Kollégium van az egykori Ságvári Kollégium helyén.

Ami a gyakorlóiskolákat illeti, Budapesten is volt egy Ságvári Endre Gyakorlóiskola, ezt most ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolának hívják, és nagyon jó névre tett szert, a korábbiakban is valószínűleg egy jó gimnázium volt, a kilencvenes évek után is nagyon jó gimnázium volt, és a névváltás semmit sem változtatott azon a közösségen, azon az iskolán, az onnan kikerülő diákok eredményein. Éppen ezért bízom benne, hogy sikerül a törvényességet és az MTA ajánlását itt, ebben az esetben is betartanunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Hol van itt a nyelvstratégia?**” címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! 2014. április 1-jén jött létre a Magyar Nyelvstratégiai Intézet, amelynek eddigi történetét tekinthetnénk egy rossz viccnek is, csak százmilliókból mindez nem túl humoros. Közel egy év alatt gyakorlatilag semmit nem lehetett hallani az intézet tevékenységéről. Tavaly július óta 2, azaz kettő forrást találunk az intézetnek egyáltalán a létéről is az MTA honlapján, saját weboldala ugyanis nincs, ám a munkájuk részletes megismerésére nincs módja még a kutakodó állampolgároknak sem.

Az egyik ilyen életjel egy interjú Bencze Lóránt igazgatóval, aki arról beszélt fél évvel a megalakulást követően, hogy hamarosan befejeződik az intézet technikai, szervezeti kiépítésének folyamata, és elkezdődnek a konzultációk. Hosszas nyomozás után sikerült kiderítenem, hogy volt egy konferencia, amelynek az intézet is társszervezője volt, de erre sem lehet maradéktalanul büszke. A Lendván megtartott esemény egyik előadója ugyanis az a Lanstyák István volt, aki arról beszélt, hogy nincs is anyanyelv, mindezt egyfajta hallucinikumnak nevezte. Szerinte az ember nem az anyanyelvén beszél, hanem merít a különböző nyelvek anyagából, ezért nincs értelme arról beszélni, hogy használunk-e jövővényszavakat

vagy sem, helyes-e a nyelvhasználatunk. Ugyanő korábban azt is leírta, hogy a nyelvművelés dilettánsok ügye, nem tudomány, voltaképpen lingvicizmus, nyelvi megkülönböztetés, ami a rasszizmus melegágya. Miniszter úr, miért terjesztenek ilyen elképesztő gondolatokat a Magyar Nyelvstratégiai Intézet szervezésében?

A hivatalként működő testület létrehozásáról szóló kormányrendelet egyik pontja meghatározza, hogy a MANYSI az infotechnológia területén a magyar nyelvű adatbázisok támogatási elveinek kidolgozásában és koordinálásában részt vesz, bár kérdéses, hogy jó-e ezt a feladatot egy olyan szervezetre bízni, amely tíz hónap alatt egy saját honlapot sem tudott létrehozni.

Miniszter úr, milyen nyelvstratégia ez? Hol van itt egyáltalán nyelvstratégia? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdését. Mindenekelőtt azzal kezdem, hogy a Nyelvstratégiai Intézet eddigi munkáját úgy ismertem meg, hogy semmi szégyellni- vagy titkolnivalójuk nincs, ezért is kértem azt Bencze Lóránt főigazgató úrtól, aki szakmájának megbecsült képviselője nyelvészként, hogy álljon az ön rendelkezésére, amennyiben tájékozódni kíván. Valószínűleg hiba volt, hogy a Nyelvstratégiai Intézet nem hívta meg azon képviselőket, bármilyen kevesen is vannak sajnálatos módon, akik a nyelv aktuális állása, illetve a tudományos kutatások vonatkozása iránt érdeklődnek; kértem a főigazgató úrtól, hogy ezt tegye meg.

(12.00)

Azt hiszem, hogy talán az ön számára is hasznos lehet ez, hallva a föltett kérdését. Először is szeretném megnyugtatni, hogy ez nem egy nyelvrendőrség, nem egy nyelvrendőrségi hivatal, hanem egy kutatóműhely, egy kutatóintézet, amely valóban részben a nyelv folyamatos változását próbálja követni, elsősorban azt, hogy hogyan használjuk a nyelvet; például a végrehajtó hatalom hogyan használja a nyelvet, milyen hatást gyakorol erre, vagy általában a magyar nyelv hogyan és mi módon járul hozzá a hétköznapjainkhoz; mennyi időt, energiát fordítunk ennek a megőrzésére. Ráadásul a mi népünk, nemzetünk esetében különlegesen nagy jelentősége van a nyelvnek, hiszen megmaradásunk egyik tartópillére és főzálóga.

Nem hiszem, hogy vita lenne abban, hogy ez figyelmet érdemel. Nagyon nehéz, bevallom, nagyon

nehéz megtalálni azt a formátumot, amely szakmai értelemben legitim, hiszen a magyar nyelvészettudománynak nagy hagyományai vannak, ugyanakkor sokkal operatívabb, mint önmagában egy kutatás támogatása vagy egy tudományos műhely szponzorálása a kormányzat részéről.

Az elmúlt időszakban jó néhány munkát végzett már el ez a tudományos műhely. Húsz ember helyett 12-t foglalkoztat, és nem kerül több százmillió forintba, hiszen az elmúlt évben alig százmillió forintot használtak fel; ezek mind visszaellenőrizhetőek. Magas a publikációs szám, amely, azt hiszem, hozzájárul ahhoz a munkához, amit eredetileg elhatároztunk.

Szívesen látjuk képviselő asszonyt a Nyelvstratégiai Intézetben is. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Továbbra is marad a törvényesített kizsákmányolás a munka törvénykönyvében?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én most a biztonsági örök, a recepciósök és a vagyónörök tízezéért állok ki, ugyanis ezek azok az emberek, akiket készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatnak tipikusan havonta 200-300 órát vagy akár még ennél is többet, anélkül, hogy pótlékot kapnának vagy például pihenőidőt biztosítanak a számukra.

Gondolom, a kormány már kézhez kapta az Európai Bizottságnak a felszólító levelét, amely egyértelművé teszi azt, hogy nem elfogadható a magyar kormány az az álláspontja, ahogyan a készenléti jellegű munkakört itthon szabályozzák. Az EB egy panasz nyomán megállapította, hogy a készenléti munkakör szabályozása jelenlegi formájában több ponton is sérti az uniós munkaidő-irányelvet.

Itt konkrétan a munkaidő-irányelv 6. cikkéről van szó, amely teljesen egyértelműen fogalmaz, ki mondja, hogy a heti maximális munkaidő, a túlórák is beleértve, nem haladhatja meg a 48 órát. Ettől el lehet térni, amennyiben a munkavállaló beleegyezik, és biztosítani kell azt is, hogy ha a beleegyezést megtagadja egy munkavállaló, akkor megfelelő védelmet kapjon. Az EB szerint ez utóbbi feltétel egész egyszerűen nem teljesül.

Mi most azt látjuk ebben a botrányos munka törvénykönyvében, amely szerint a magyar dolgozóknak dolgoznia kell itt ebben az országban, hogy vannak kivételes esetek, mint amilyen a készenléti munkakör, lehetővé teszi, hogy heti 48 óra helyett akár 72 órában foglalkoztassák a biztonsági öröket, a recepciósököt, a vagyónöröket. Itt megengedik az akár napi 24 órás szolgálatot is. Egész egyszerűen, tisztelt államtitkár úr, ez maga a kizsákmányolás. A

napi 12-24 órás szolgálatokban gyakorlatilag agyon dolgoztatják az embereket, megfosztják őket a nekik törvényesen járó pihenőidőtől. A munkaidő egy részében gyakorlatilag ingyen, rabszolga módjára dolgoznak, köszönhetően annak, hogy ez a törvény lehetővé teszi.

Nyilvánvaló, hogy meg kell szüntetni ezt a munkakört, itt a toldozgatás-foldozgatás nem segít, ezt egész egyszerűen fel kell számolni. Az LMP szerint a magyar munkajog egyszerűen nem törvényesítheti a munkavállalók kizsákmányolását.

A kormánynak két hónapja van válaszolni az EB-nek. Tisztelt Államtitkár Úr! Mi lesz az önök válasza? *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő asszony kérdésére Czomba Sándor államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Hát valóban, a munka törvénykönyve most már több mint két éve hatályban van, és én azt tudom önnek mondani, hogy ez a törvénykönyv sokkal jobb, mint a régi törvénykönyv volt.

Ami a konkrét esetet illeti, szeretném felhívni a munkaidő-irányelv 22. cikkelyére is a figyelmet, ami a vegyes rendelkezésekről szól, és a vegyes rendelkezések többek között azt mondják, hogy a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ne alkalmazzák a 6. cikkelyt, kivéve, ha a munkavállaló előzetesen beleegyezett ilyen munkavégzésbe, nem hozhatja hátrányos helyzetbe a munkavállalót, naprakész nyilvántartást kell vezetni, az illetékes hatóságoknak rendelkezésére kell bocsátani, illetve tájékoztatni az illetékes hatóságokat.

A magyar munkatörvénykönyv, a most hatályos munkatörvénykönyv a következőket tartalmazza, 99. § (1) bekezdés: a heti munkaidő legfeljebb 48 óra. A 92. §-ban: a felek írásbeli megállapodás alapján eltérhetnek ettől, legfeljebb heti 72 órában. Tehát szeretném hangsúlyozni, kifejezett írásbeli megállapodás szükséges, a munkavállaló beleegyezése szükséges ehhez az aktushoz. És van egy fontos dolog, a felmondási védelem, hogy akkor, amikor a munkáltató felmond, akkor erre a jogszabályra nem hivatkozhat. Ez a 66. §-a a jelenlegi hatályos munkatörvénykönyvnek. Szeretném tehát felhívni a figyelmét, hogy a most hatályos munkatörvénykönyv a munkaidő-irányelvnek minden szempontból megfelel.

Ha az a kérdés adott esetben, hogy érdemes-e a VKF-en belül a munkáltatókkal és a munkavállalókkal együtt ezt átgondolni, és mondjuk, a biztonsági örök nem két nap szabadnapot szeretnének, hanem valóban úgy, ahogy a jogszabály kijelöli, hogy 11 órát pihenni kell, és kötelezően kell pihenni, akkor azt érdemes újra az asztalra tenni. Csak szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy a munkavállaló beleegyezése nélkül jelen pillanatban sem lehet semmi-

lyen jogszabálysértést elkövetni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gelencsér Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miként segíti a kaposvári rászorulókat az újonnan bevezetett segélyezési rendszer?**” címmel. Képviselő urat illeti a szó, tessék!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Éveken keresztül azt hallottuk az ellenzéki padsorokból, hogy az önkormányzatok jogkörének kiüresítése zajlik, s hogy a fokozott centralizáció miatt a települések lassanként szinte nem is bírnak semmiféle önrendelkezéssel. Azt hallottuk, hogy az élet szinte minden területén államosítás zajlik, és hogy a kormány unos-untalan beleszól az emberek életébe. Hogy csak kettőt említsek ezek közül: ezt gondolták, amikor állami fenntartásba kerültek az iskolák, vagy amikor a közigazgatás reformjának elemeként létrehoztuk a kormányhivatalokat és a járásokat.

Az azóta eltelt idő mindkét intézkedés helyességét igazolta. S miként az előbb elmondott lépések is a településeken élők érdekében történtek, úgy a szociális törvény mostani átalakítása is az emberek javát szolgálja. Ráadásul úgy, hogy az önkormányzatok nagyobb hatáskört kapnak arra, hogy célzottan segíthessenek a rászorulóknak.

Az idén márciustól korszerűsödő szociális ellátórendszer igazságosabbá, átláthatóbbá válik. A múlt évihez képest 3,3 milliárd forinttal, összesen 35 milliárd forintra emelkedik az állami támogatási keret. A szociális biztonság erősítését szolgálja, hogy márciustól két helyről kérhetnek az érintettek támogatást, a jövedelemkompenzációs keret elosztásáról a járások, a kiadáskompenzáló támogatásról, mint például a lakásrezsi kiegészítése, a helyi önkormányzatok dönthetnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor törvényt alkotunk e falak között, akkor a választóinkat képviseljük, a közös jót szolgáljuk. Erről egy pillanatig sem feledkezhet meg senki sem, függetlenül attól, hogy kormánypárti vagy ellenzéki padsorokban foglal helyet. Ezért kérdezem tisztelt államtitkár úrtól: az új segélyezési rendszer miként fogja sikeresebben és célzottabban segíteni a Kaposváron arra rászoruló embereket? *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kaposvár is megalkotta az önkormányzati rendeletét, elég széleskörűen és színesen arról, hogy

milyen támogatásokat nyújt azoknak a rászorulóknak, akik Kaposváron élnek, és országos szinten is március 1-jétől hatályba lépett a szociális törvény módosítása. Ennek az a lényege, hogy míg eddig vegyesen finanszírozták a különböző támogatási formákat az önkormányzatok és a központi költségvetés, az államkassza, úgy mostantól bizonyos helyzetekben automatikusan járó, különböző támogatásokat - hatot, amelyet majd mindjárt ismertetek - az állam 100 százalékgig finanszíroz. Ezek, ahogy ön is mondta, elsősorban a jövedelemkompenzáló támogatások, míg a kiadáskompenzáló támogatások, amelyek jobban igénylik azt, hogy az illető személyi viszonyait ismerjék, jobban igénylik azt, hogy pontosan tudják helyben a rászorultság fokát, ezeknek a támogatásoknak a folyósítása önkormányzati hatáskörbe került, a fedezetet viszont a központi költségvetés ezekhez is biztosítja.

A járástól kapják meg 100 százalékban, tehát önkormányzati önrész nélkül az aktív korúak ellátását, a foglalkoztatáshelyettesítő támogatást, az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatást, ezen kívül az időskorúak járadékát, az alapösszegű, emelt összegű és kiemelt ápolási díjat. Itt tenném hozzá, hogy a kiemelt ápolási díjat az elmúlt négy évben vezettük be legmagasabb összegként. Az alanyi és normatív közgyógyellátást is a járás finanszírozza, és a járási hivatalhoz fordulhatnak egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság igénybevétele miatt is a polgárok Kaposváron és máshol is.

(12.10)

Azért, hogy az önkormányzatoknak a települési támogatásokhoz - amelyek bármilyen egyéb célra nyújthatók - meglegyen a fedezete, egy 30 milliárd forintos alapot hoztunk létre, amelyből adóerőképesség alapján a legkisebb adóerő-képességgel rendelkező települések a legnagyobbat kapják, akiknek pedig van elég helyi iparüzésiadó-bevételük, tehát a gazdag települések ebből nem részesülnek. Így az önkormányzatok számára a támogatások fedezetét is a költségvetés biztosítja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Mi volt döntésének oka, indoka?**” címmel. A képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Szabolcs-Szatmár-Bereg megye rendőrfőkapitányát indoklás nélkül felmentették, pedig napokkal ezelőtt, március 15-én magas kitüntetésben részesült, mint bizonyára ön is tudja; az Országos Polgárőr Szövetség ismerte el munkáját, nyilván nem a feljebbvalói véleménye nélkül. Ugyanakkor a hetekkel ezelőtt lezárult érté-

kelés a főkapitányság munkájáról 98 százalékos eredményt állapított meg az ORFK által. Ennyit tudunk, valamint azt, amit mondtam: indoklás nélkül.

Tisztelt Államtitkár Úr! A helyi közösség a megbízás átadásakor vagy előtt véleményt nyilvánított, hiszen a megyei önkormányzat pozitívumként értékelte a leendő főkapitány szakmai munkáját, valamint a helyi kötődését. Most a helyi közösség kíváncsi; kíváncsi arra, hogy mi történt, és ha a kíváncsiságát nem elégítik ki, akkor bizony találgatások fognak lábra kapni, bosszúálló fideszes képviselőről, aki haragosa fiát akarja eltávolítani a főkapitányságról, és különféle egyebekről. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Szégyen! Szégyen!)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Nincs ez így jól, mert az „indoklás nélkül” ilyen szakmai életút, illetve előzmények után bizony-bizony minimum gyanús. Ezért kérem, nyugtasson meg bennünket, ha tud. Kérem érdemi választ ebben az ügyben, már csak azért is, mert a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyeiek kíváncsiak, hogy mi történt valójában. És kérem, államtitkár úr, ne válaszolja azt, hogy csak. Erre a válaszra az önök frakciójában van egy hölgy, aki erre rendszeresítve van, és ebben verhetetlen. Ebben ön ne versenyezzen vele! Várom inkább érdemi választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A kérdésre Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném megköszönni a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közvélemény támogatását a rendőrség munkájához. Úgy gondoljuk, hogy a rendőrség, a polgárőrség, az önkormányzatok, a civil szervezetek, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közvélemény támogatása is hozzájárult azokhoz a jó eredményekhez, amelyekről ön is beszélt.

Tisztelt Képviselő Úr! Ma a rendőrség a feladatát a rendőrségi törvény alapján, pártpolitikai befolyástól mentesen, az ország érdekében látja el. Ezért kérem a képviselő urat, hogy a rendőrséget ne használja politikai céljai eléréséhez. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Válaszoljon már!)* A rendőrség személyi ügyei, tisztelt képviselő úr, ma nem politikai ügyek, úgy, ahogy sok esetben az önök kormányzása alatt, 2002 és 2010 között voltak.

Az ön által kért rendőri vezető megbízatásának visszavonására a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 75/B. § (3) bekezdése első fordulata alapján került sor. Ez arról rendelkezik, hogy a hivatásos állomány tagja a vezetői beosztásából indoklás nélkül, azonnali hatállyal felmenthető. Az országos rendőrfőkapitány a felmentett megyei főkapitány részére az Országos Rendőr-főkapitányságon beosztást ajánlott föl.

Szeretném megnyugtatni a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közvéleményt, az ott élő embereket, hogy a Belügyminisztérium és a rendőrség a jövőben is mindent megtesz annak érdekében, hogy az ott élő emberek biztonsága tovább javuljon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Miért mentették fel? Hol a válasz?)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Első féldió: 1:0 a végrehajtók javára? Avagy mi áll a nemrégiben lemondott, végrehajtók átvilágításáért felelős államtitkár távozásának valódi hátterében?”** címmel. A képviselő úr a szó. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Patyi Gergely 2014 júniusától az Igazságügyi Minisztérium igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkári posztját töltötte be, majd március 4-én hirtelen, egyik napról a másikra távozott tisztségéből. Patyi Gergely a személyét ért megalapozatlan és méltatlan támadásokra hivatkozott, miután az egyik hírportál beszámolt arról, hogy egyik ismerősének a cége kapta meg a Végrehajtói Kamara informatikai rendszerének átvilágítását 5,6 millió forintos megbízási díjért.

Aki nyomon követi a magyar politika világát, érezheti, hogy valahogy nem kerek a történet, hiszen valódi botrányok esetében sem gyakorlat Magyarországon lemondani az állami vagy politikai vezetők részéről: helyén van az USA-ból kitiltott NAV-elnök, akinek hivatalával kapcsolatosan ezermilliárdos korrupciós vádak is megfogalmazódtak; fideszes országgyűlési képviselők bevallott vagyona köszönő viszonyban sincsen hivatalos jövedelmükkel; de említhetnénk az EU-s milliárdok offshore-cégekhez való kiszórását is. A közös ezekben az ügyekben, hogy soha semmilyen személyi felelősség nem merült fel, nem távozott senki a posztjáról. A kifejtettek okán teljesen egyértelmű, hogy Patyi Gergelynek bizonyosan nem egy 5 millió forintos megbízási díj miatt kellett távoznia. Ha ez így lenne, akkor már a kormány is lemondott volna, a Fidesz-KDNP parlamenti padosrai pedig erősen megritkultak volna.

Kérem, kíméljen meg attól a választól, hogy Patyi Gergely saját döntése volt a lemondás, különösen annak tükrében, hogy Trócsányi László igazságügyi miniszter rekordgyorsasággal fogadta el államtitkára lemondását. Hivatalosan meg nem erősített hírek szerint a Végrehajtói Kamara saját sikereként értékelte a végrehajtók átvilágításáért felelős államtitkár távozását, amitől az épphogy megindult vizsgálatok elhalását várják.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar társadalommal együtt egyenes és őszinte választ várok arra, hogy mi áll a nemrégiben lemondott igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkár távozásának hátte-

rében, és milyen hatással lesz ez a végrehajtók eddig sem túl látványos elszámoltatására. Várom megtisztelő és érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szívesen elmondom önnek azt, amit négy szemközt már elmondtam önnek, hiszen már érdeklődött természetesen tőlem vagy akár a minisztertől is, hogy pontosan miért kellett az államtitkár úrnak távoznia.

Tisztelt Képviselő Úr! Abban biztos vagyok, hogy az ön által az utolsó mondataiban említett öröm, amely a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara felől érkezett volna e miatt a lemondás miatt, az az öröm kissé elsietett a Végrehajtói Kamara részéről, úgyhogy megnyugtatom arról, nem lesz oka az öröme a Végrehajtói Kamara vezetőségének.

Patyi Gergely államtitkár úr lemondó nyilatkozata szó szerint így hangzik: „A személyemet ért megalapozatlan és méltatlan támadásokra, valamint a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarával kapcsolatos változások kiemelt jelentőségére figyelemmel ma, 2015. március 4-én benyújtottam a lemondásomat. A személyes szakmai céljaimat a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatás iránti közbizalom helyreállítása alá rendelem.”

Trócsányi László miniszter úr pedig nem elfogadta a lemondást, arra ugyanis nem jogosult a törvény értelmében, tehát az államtitkárok és a kormány tagjai jogállásáról szóló törvény értelmében csak tudomásul vehette ezt a lemondást, a lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

Arra kérem, képviselő úr, fogadja el, hogy egy államtitkár azért mondott le, mert úgy gondolta, hogy a minisztérium célját vagy a kormány célját azzal szolgálja jobban, ha félreáll. A kormány célja, határozott célja pedig az, hogy a bírósági végrehajtást rendbe teszi, a Bírósági Végrehajtói Kamaránál elindított ellenőrzéseket, átvilágítást végigviszi az Igazságügyi Minisztérium, és nem kevesebb mint egy hónap múlva a kormány elé, illetőleg a nyilvánosság elé állunk a megállapításainkkal, valamint a javaslatainkkal. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Miért csak látszatsegítséget nyújt a kormány a Buda-Cash-botrány miatt bajba jutott önkormányzatoknak?”** címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Rendkívül

nehéz helyzetbe kerültek azok az önkormányzatok, amelyek a bedőlt DRB-banksoport valamelyik bankjánál vezették számláikat. Ismert, hogy a Buda-Cash-botrány miatt ezek az önkormányzatok egyik napról a másikra nem fértek hozzá a pénzükhöz, és arra is alig látszik remény, hogy valaha még megkapják ott tartott vagyonukat.

(12.20)

Az önhibájukon kívül kialakult helyzet következtében súlyos gondot jelent a számukra az önkormányzati dolgozók bérének a kifizetése, de a segítők folyósítása is veszélybe került.

Az érintett önkormányzatok a kormánytól kértek segítséget. A segítség azonban inkább hangzatos, mint valódi. A legnehezebb helyzetbe került 67 önkormányzat összesen 244,71 millió forint gyorssegélyt kapott, de azt csak előre meghatározott célokra költhette, ráadásul június 30-áig teljes mértékben vissza is kell fizetniük. Ez így nem valódi segítség. A kormány eleve az elveszett pénznek, amely megközelítette a 3 milliárd forintot, csak a töredékét biztosította, ráadásul azt is néhány hónapon belül visszaköveteli. Teszi ezt úgy, hogy az elmúlt években teljesen kivérezte az önkormányzatokat, amelyek vélhetően már az alpműködésüket is csak a helyi adók kivételével tudják a legtöbb helyen finanszírozni. Egy ilyen bankcsőd pedig önerőből megoldhatatlan helyzetbe sodorta őket, pedig az önkormányzatok önhibájukon kívül kerültek kilátástalan helyzetbe.

A brókerbotrányban a csaló cégek mellett a kormány és a jegybank a valódi felelősök, amelyek nem tudták megfelelő szabályozással és ellenőrzéssel garantálni a hatékony felügyeletet. Kérdezem ezért államtitkár urat, hogy miért csak látszatsegítség nyújtanak a bajba jutott önkormányzatoknak, miért nem térítik meg azok teljes kárát, úgy, hogy azt ne kelljen visszafizetniük.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tállai András államtitkár úr válaszol.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt szeretném először is leszögezni, hogy semmilyen törvény és jogszabály nem írja elő sem az Országgyűlésnek, sem más állami szervnek, hogy ilyen helyzetben támogatást biztosítson bármelyik szervezetnek, önkormányzatnak vagy más gazdasági társaságnak, állami hatóságnak. *(Dr. Szél Bernadett: A Széchenyi Bankkal mi a helyzet?)* A kormány azonban - úgy, ahogy ön is elmondta, bizonyos kérdésekben, gondolatokban egyetértve önnel - a nehéz helyzetbe jutott

önkormányzatoknak segít, segít annak érdekében, hogy működőképességük megmaradjon, éppen azért, hogy ki tudják fizetni a bért, a segélyt, a támogatásokat. És ez meg is történt február hónapra egyébként.

Ha a kormány nem avatkozik be, akkor sok ezer ember maradt volna *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* juttatás nélkül. Való igaz, hogy az első körben a gyors segítség volt a fontos, mégpedig az, hogy a februári járandóságokat ki lehessen fizetni, mert 67 önkormányzat már azt sem tudta volna kifizetni. Ez a támogatás természetesen nem visszafizetendő támogatás, technikailag így lehetett megoldani, miután kérelmet sem tudtak még - olyan gyorsan kellett dönteni - beadni ezek az önkormányzatok a támogatás megítélésére.

Az önkormányzatok megsegítése nem fejeződött be ezzel, sőt igazából most kezdődött el. De ahhoz, hogy segíteni lehessen, pontosan tudni kell a károkat, tudni kell, hogy egy önkormányzatnak mennyi pénze maradt a bankban, melyik intézményének mennyi pénze, és van-e olyan önkormányzat esetleg, amelyik a Buda-Cashnál vagy a Quaestornál helyzet el befektetésre pénzeket. Ez a felmérés folyamatban van, rövid időn belül le fog zárulni az önkormányzatok adatszolgáltatása alapján, és akkor készülhet egy átfogó előterjesztés a kormány részére, és abban születik döntés, hogy milyen további támogatásokat tud biztosítani a kormányzat.

A kormány nem hagyja cserben az érintett, nehéz helyzetbe jutott önkormányzatokat. *(Dr. Szél Bernadett: Szavak után a tettek!)* Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hogyan bővíthet Magyarországon a börtönök férőhelyeinek száma?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

Tessék!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban nagyon fontos kérdéssről beszélünk, hogy hogyan bővíthet a büntetés-végrehajtási intézményekben a férőhelyek száma, hiszen ma a magyarországi büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfoltak, átlagosan 161 százalékos ezeknek az intézményeknek a túlszűfoltasága. És vannak kiemelkedő helyek is az országban, így például Baranya megyében, ahol eléri a 200 százalékot is a túlszűfoltaság, vagy vannak olyan területek, például Budapesten is, a Venyige utcában, ahol szintén nagyon magas ez a szám. Ezért mindenképpen fontos az, hogy ezt a túlszűfoltaságot valamilyen formában megpróbáljuk csökkenteni.

Ez a szám egy relatív szám egyébként, hiszen Magyarországon jogszabály határozza meg azt, hogy mekkora helyet kell biztosítani egy elítélt számára. Ez egy fiatalok esetében 3,5 négyzetméter, 3,5 négy-

zetméter a nők esetében is, és a férfiak esetében 3 négyzetméter, ahol ezt egyébként a 12/2010-es KIM-rendelet 3. §-ának (1) bekezdése határozza meg.

Nagyon fontos kérdés, hogy valamilyen formában a következő időszakban új intézmények is alakuljanak, és új intézményekkel bővüljön a büntetés-végrehajtás és ezáltal a férőhelyek száma is. Ezért örömteli az, hogy vannak olyan önkormányzatok, mint például Bányaterenyé vagy pedig Balassagyarmat, ami szívesen csatlakozna ehhez a programhoz, és ott valamilyen formában, mondjuk, ingatlan felajánlásával az önkormányzat is hozzájárulhatna ahhoz, hogy ezek az intézmények megépülhessenek, itt végrehajtás folyhasson, és új munkahelyek keletkezhessenek. Hiszen az egyik fontos tényező ezzel kapcsolatban az, hogy új munkahelyek is létrejöjjenek, egy ilyen intézmény esetében akár 200 férőhely is alakulhat, 200 munkahely is létrejöhet, és ennek 25 százaléka felsőfokú végzettséggel rendelkező személy munkahelye.

Ennek megfelelően kérem államtitkár urat, hogy válaszoljon a kérdésre. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó hírt tudok mondani a tisztelt képviselő úrnak, hiszen ma délelőtt adtuk át a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet martonvásári objektumának új részlegét, amely 126 új férőhellyel bővült, egy héttel ezelőtt pedig a Budapesti Fegyház és Börtön új körletének, a Gyűjtő új körletének átadására került sor, amely 36 fő elhelyezését biztosítja.

A fentiekben túlmenően még az idén, tehát még 2015-ben 396 férőhellyel bővül a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet is. Előkészítés alatt áll továbbá az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet solti objektumának 108 férőhelyes bővítése, amelynek kivitelezése az év második felében kezdődhet meg, és várhatóan 2015. év végén vagy '16. év elején be is fejeződik.

Terveinkben szerepel a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szirmabesenyői ingatlanán új, 500 férőhelyes büntetés-végrehajtási intézet építése. A beruházás teljes költsége mintegy 4,5 milliárd forint. A kivitelezés már az idei év második felében megkezdődhet, és várhatóan 2016 végén, '17 elején el is készül.

Magyarországon már több évtizedes probléma a büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfolttsága, amelynek a megoldása ránk vár. A büntető jogszabály szigorítása eredményeképpen ma több mint 18 ezer fő fogvatartott van az intézetekben. A kormány jóváhagyásával a Belügyminisztérium és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága olyan programot dolgozott

ki, amelynek célja, hogy 2019-ig száz százalékra mérsékeljük a börtönök zsúfoltságát.

Remélem, képviselő úr, hogy a felvetett kérdésre megnyugtató választ adtam. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Velez Árpád képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi lesz a csókakői idők otthona lakóival?**” címmel. Ön a szó, tessék!

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Február 1-jével átvette az állam a csókakői idők otthonát mint fenntartó, mert megelőzően vélhetően felelőtlen gazdálkodás folyhatott az intézetben. Megemlíteném, hogy a Fidesz bodajki önkormányzati képviselőjelöltje, most külső bizottsági tagja volt az otthont működtető alapítvány korábbi vezetője.

Miért csak utólag tárták fel a problémákat az otthonnal kapcsolatban? Miért nem vették korábban észre az állami szervek az otthonnál jelentkező gondokat és problémákat? Ki ezért a felelős? Milyen vizsgálatokat folytatnak az ügy tisztázása érdekében? Milyen konkrét változásokat terveznek, hogy máshol ez ne fordulhasson elő?

Köszönöm válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A legfontosabb szerintem, hogy itt az ellátottak biztonságban vannak, ezt fejteném ki önnek a válaszom első felében.

A szociális ellátásra szorulóknak biztonsága érdekében a szükséges intézkedések mind megtörténtek ebben az otthonban. Jogszabályban meghatározott garanciális elem, hogy amennyiben valamely fenntartó nem tudja tovább az ellátottak részére a szükséges szolgáltatást nyújtani, úgy a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság mint állami fenntartó gondoskodik a rászoruló és ellátatlan személyekről. Az Aranyhegyi Idők Otthona működését 2015. február első napjától vette át az állami fenntartó, ahogy ezt ön is mondta, tehát az ellátottak az állami beavatkozás nyomán immáron biztonságban vannak.

Az idők ellátása folyamatos, az állami fenntartó részéről a Fejér Megyei Integrált Szociális Intézmény működteti az otthont, amelynek új telephelye lett a csókakői intézmény. A lakók folyamatosan kapnak tájékoztatást és információkat a változásokról, nyugalmuk és ellátásuk biztosítása elsődleges a számunkra és a Fejér Megyei Integrált Szociális Intézmény számára is.

(12.30)

Az állami fenntartó közbelépése nem jelenti azt, hogy a korábbi fenntartó alapítvány adósságainak megfizetését maga az állam automatikusan átvállalná; itt az ellátottnak folyamatos az ellátása. Az intézmény gazdálkodását a fenntartónak kell ellenőriznie, ezért a felelősséget is neki kell vállalnia, a bérleti díjjal kapcsolatos és egyes szolgáltatók felé fennálló tartozás vitatása esetén a már megindult eljárásokban, ha ez így megy tovább, akkor valószínűleg a bíróság fog dönteni.

A személyes gondoskodást nyújtó ellátások ellenőrzésében több szerv is érintett. A szociális és gyámhivatal évente ellenőrzi, hogy az engedélyes a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően működik-e, a szakmai programban foglaltak megvalósítása és a szolgáltatások szakmai megfelelőségének kérdésében a már előbb is említett SZGYF-et, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóságot szakértőként rendeli ki. A Magyar Államkincstár az állami támogatás felhasználásának jogszerűségét vizsgálja, az otthonban lakó idősök panaszaikkal pedig az ellátottjogi képviselőhöz fordulhatnak, akik a szociális intézményekben fogadóórát is tartanak, tehát többszintű a védelem fázisa ebben az esetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Támogatják-e a mindenki számára elérhető alapszintű internetszolgáltatás bevezetését?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó, tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik évek óta következetesen képviselt programpontja a mindenki számára elérhető alapszintű internetszolgáltatás térítésmentes biztosítása. Ez ügyben kezdtünk most egy országos aláírásgyűjtő akciót is, amellyel célunk a további nyomásgyakorlás a kormányra. Tudjuk jól, hogy milyen sok előnnyel járna az internet terjedése - csak néhányat kiragadva: segítené a távmunka terjedését, a távügyintézés és az elektronikus közigazgatás kiterjesztését -, ennek ellenére hazánkban a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilinternettel rendelkezők aránya az EU-s országok összehasonlításában.

Az internetadó elhibázott, múltba tekintő tervét önök most azzal próbálják kompenzálni, hogy célként tűzték ki 2018-ra azt, hogy mindenhol legyen szélessávú internet, de tudjuk jól, hogy ez csak ott válhat reálissá, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi viszonylatban is magas díjakat. A szélessávú internet elterjesztésének fontosságáról beszélt egyébként a Fidelitas újonnan megválasztott elnöke is néhány napja. Tekintsünk el most azoktól a rosszindulatú megjegyzésektől, akik köpönyegforgatásnak nevezik

ezt a magatartást, mondván, hogy néhány hónapja még az internetadó bevezetésének tervével pont hogy akadályozták volna ennek a szolgáltatásnak a terjedését. Ne is foglalkozzunk tehát velük, hisz egészen biztosan csak rosszindulatú emberekről van szó, olyanokról, akik azt sem átallottak mondani, hogy ezzel csak a fiatalok között is megcsappant népszerűségüket szeretnék visszazerezni. Én inkább úgy gondolom, hogy önök végre megértették az idők szavát vagy épp a Jobbik érveit, és belátták, hogy ez igenis szükséges lépés lenne hazánk versenyképességének megteremtéséhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdésem tehát mindezek alapján az, hogy támogatják-e a mindenki számára elérhető, alapszintű internetszolgáltatás bevezetését, mely terv a reklámadó bevételéből könnyen kivitelezhető lenne. Mit kívánnak tenni, hogy jelentős árcsökkenés következzen be a szélessávú internet előfizetési díjában? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr kérdésére Kara Ákos államtitkár úr válaszol. Tessék!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Internetadó nincs, internetkonzultáció van; a Fidesz következetesen képvisel egy programot, elkötelezett a szélessávú internetelés elterjesztésében. A kormány hosszú előkészítés után már 2014 februárjában, tehát több mint egy esztendővel ezelőtt döntött a szélessáv-fejlesztési célokról, azóta is tartjuk az ezzel kapcsolatban megállapított határidőket. A szélessávfejlesztés egyébként másfél millió háztartást érint. A reklámadó bevételéből mindenki számára elérhető internetszolgáltatást megítélésem szerint nem lehet biztosítani az összecszerűség miatt, tehát az ön által felvetett állítás nem helytálló. Ez akár azt is jelentheti, hogy a Jobbik akár új adónem bevezetésével vagy adóteher növelésének bevezetésével valószínűleg meg ezt a célját.

Az internethasználat elterjedése elengedhetetlen Magyarország fejlődéséhez. A mai világban valóban egyre kevésbé lehet sikeres az, aki nem rendelkezik megfelelő internet-hozzáféréssel. Az internet-hozzáférés segít a mindennapi tájékozódásban, a családtagokkal való kapcsolattartásban, a munkavégzésben, munkakeresésben, de akár az egészségügyben is, és valóban igaza van, képviselő úr, sok minden másban is, ami fontos a jövő Magyarországa számára. Nincs és nem is lehet köztünk vita ezért abban, hogy az internet további terjedését, a magyar emberek internethasználatát folyamatosan ösztönöznünk és támogatnunk kell. A kormány ezért 2018-ig, de legkésőbb 2020-ig lehetővé teszi azt, hogy minden magyar háztartás számára elérhető legyen legalább a 30 megabites szélessávú internet-elérés.

Tisztelt Képviselőtársam! Mindezek érdekében indítottuk el komplex fejlesztési programunkat, amelyben minden rendelkezésre álló hazai és EU-s eszközzel támogatjuk és ösztönözzük Magyarországot teljes szélessávú lefedettségét és azt, hogy minden magyar ember, minden magyar család elérhető áron tudjon csatlakozni a világhálóhoz. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Miért kell éveket várni a földpályázati rendszer tényleges átalakítására?”** címmel.

Képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Írásban leadott kérdésemben arra hívtam fel a figyelmet, hogy egyre több a dühös gazda, akik jogosan elégedetlenek a szaktárca tevékenységével, és elégedetlenségük oka az, hogy az átalakult pályázati rendszerben nagyon sokan kerültek olyan helyzetbe, hogy meglévő állatállománnyal nincs meg a megfelelő legelő, a megfelelő szalastakarmány-betakarító helyszín, és nyilvánvalóan ez a pályázati rendszer nagyon sok tekintetben nem felel meg az ő szempontjaiknak.

Tettünk javaslatot korábban arra, hogy ez a pályázati rendszer legyen átláthatóbb, és esetleg vehessenek részt benne gazdaszervezetek, vehessenek részt benne a parlamenti pártok, hogy feltárjuk és átláthatóbbá, tisztábbá tegyük ezt a pályázati rendszert. Ezen indítványainkat a kormányzat nem fogadta el. Ugyanakkor nyilvánvalóan látszódik, hogy a sajtónyilvánosság előtt mindenféle éhenpusztulásra váró állatállományokról lehet olvasni, lehet továbbra is olvasni arról folyamatosan, hogy olyan gazdálkodók vannak helyzetben és földbirtokkal, akiknek esetleg nem is legelő állatállományuk van, és nyilvánvalóan ez a rendszer kedvezőtlen a vidéki munkahelyek megtartására.

Arra kérem nagy tisztelettel államtitkár urat, ne arról beszéljen, hogy milyen volt a rendszer az MSZP idején, ne arról beszéljen, hogy régen mennyi pályázó volt és mennyi van most a rendszerben, hanem arról, hogy hogyan lehet megszüntetni azt, hogy ne legyen folyamatosan hangos a sajtó attól, hogy az állami földek nem vesznek figyelembe minden szempontot, és folyamatosan emberek kerülnek a gazdálkodásukkal együtt olyan helyzetbe, ami ellehetlenítheti őket.

Mikor várható az, hogy átalakul ez a pályázati rendszer? Mikor lesz átláthatóbb? Mikor van arra esély, hogy immár lényegesen nagyobb transzparenciával és sokkal korrektebb szakmai döntésekkel szülessenek meg a pályázatok? Nyilvánvalóan a következő időszak új földpályázati kiírásai erre lehetőséget teremtenek, az lenne jó, hogyha ezeket az új

kiírásokat esetleg egy új rendszer osztaná már el, ami sok szempontból jobb lenne, mint az előző.

Arra kérem államtitkár urat, hogy vázolja fel nekünk a lehetőségeit annak, hogy lát-e esélyt arra, hogy átalakítsuk a pályázati rendszert. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr kérdésére Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! 2014 őszén lett átalakítva a pályázati rendszer, sok esetben pont azért, amilyen kritikák érték, és eltelt egy időszak, amely alapján érdemes volt átalakítani, illetve végiggondolni. Sajnálom, hogy ez elkerülte a figyelmét, mert egy elég komoly horderejű átalakítás volt, ha mondjuk, a hiánypótlás lehetőségének megteremtésére gondolok; ha mondjuk, arra gondolok, hogy csak saját tulajdonú állatállománnyal lehet pályázni; ha mondjuk, arra gondolok, hogy a művelési ág szerinti állatállománnyal, tehát mondjuk, egy legelő vonatkozásában legelő állatállománnyal lehet csak pályázni; vagy mondjuk, a nyilatkozatokra, amelyeket leegyszerűsítettünk, illetve az új földforgalmi törvényhez igazítottunk. Az adott közigazgatási területéről pályázó gazda még több többletpontot kap, mint amit korábban kapott; a kiírás után alakult cég vagy lakhelyet változtatott személy már nem tud pályázni a pályázaton; a fiatal gazda pályázók a korábbihoz képest még több többletpontot kaptak; és számos bürokratikus egyszerűsítésen is végigment. Azt gondolom, hogy nyitott ajtókat dönget, pont ezeket a pályázati kiírás feltételeket, amiket ön említett, módosítottuk.

Az átláthatósággal kapcsolatosan szeretném jelezni, hogy per pillanat nincsen olyan bírósági eljárás, amely az átláthatósággal kapcsolatosan ne zárult volna megnyugtató módon, ne lennének jogerős ítéletek. Pontosan tudjuk, hogy mi az, ami a bíróság hosszas mérlegelése után - számos egymásnak ellentmondó ítélet után - született meg jogerős ítélet, mi az, ami az átláthatóság keretébe beletartozik, és egyértelmű, hogy nyilvános adat, és mi az, ami nem. Tehát ebben nincsen már olyan eljárás, ami még függőben lenne.

(12.40)

A felvetését ezúton is szeretném megköszönni. Az állatállomány-pusztulásról csak annyit, hogy 40 ezer birka Jász-Nagykun-Szolnok megyében és Hajdú-Bihar megyében összesen nincsen, mint amennyivel riogatnak most.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Önökben nem merülne fel a kétely?”** címmel. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Már nagyon sokszor kérdeztük önöket ebben az ügyben, és addig fogjuk tovább kérdezni önöket ebben az ügyben, amíg érdemi válasz vagy megnyugtató döntés nem születik.

Ez az ügy a kecskeméti KSE számlázási botrányának ügye. A közel százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő kft. három olyan céggel kötött anno marketing- és reklámcélokra szerződést, amelyek portfóliójában nem szerepelt ez a tevékenység. A négypartii önkormányzati vizsgálóbizottság megállapítása szerint két év alatt a három cég 298 millió forint közpénzt kapott.

Az ügyben az MSZP Demokrácia Központja feljelentést tett. A NAV adócsalás, okirat-hamisítás és hűtlen kezelés gyanújával nyomozást indított, ennek több mint három éve. Az egyik ilyen cég az N. Zoltán által alapított Glob-Ép Kft. néven egy építőipari vállalkozás. Ez a cég több mint százmillió forint értékben marketingtanácsokat adott a KSE önkormányzati cégnek, aki azóta, ugye, csődbe ment. N. Zoltán volt az ügyvezetője korábban annak a cégnek is, amelynek tulajdonosa ügyében februárban a Gyulai Törvényszéken tárgyalta gabonaáfa-csalás ügy miatt, az első hét vádlott egyikeként, különösen nagy értékre elkövetett adócsalás vádlottjaként, bünszervezet minősítéssel a bíróság hozott egy ítéletet, és ezt a sajtóban is olvashattuk. A kecskeméti cégek gazdálkodásáért felelős alpolgármestert, ugye, úgy hívták, hogy Szemereyné Pataki Klaudia, aki a szerződéskötésekkor, a marketingszerződések megkötésekor az alpolgármester volt. Ma ugye, ő Kecskemét polgármestere.

Önök szerint rendben van-e ez így, hogy kétes cégekkel és személyekkel köt az önkormányzati tulajdonú KSE Kft. marketing-tanácsadásra szerződést több százmillió forint értékben, és a cég tönkremegy, és három év után sem tudjuk, hogy mi van az ügyben? Államtitkár úr, tegye a szívére a kezét: ha ön egy ilyen sztorit hallgatna végig, akkor önben nem merülne fel a kétely? Mert bennünk már nagyon-nagyon nagy a kétely.

Válaszoljon érdemben, és várjuk a döntést. Három és fél éve várjuk, hogy döntsön valamit a NAV. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő asszony kérdésére Tállai András államtitkár úr válaszol. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy hallgatom önt, azt kell megállapítsam, hogy

ön már olyan tájékozott ebben az ügyben, hogy akár a nyomozást is le tudná vezetni. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* De az is lehet, hogy már az ítéletet is meghozta saját magában. Elnézést kérek a képviselő asszonytól, de ezt a kormány sem és a Nemzetgazdasági Minisztérium sem tudja magára vállalni, ezután sem, és eddig sem tudta.

A KSE Kft. ügyében, információk alapján a nyomozó hatóság folytat vizsgálatot, nyilván a felelős személyek kilétének a megállapítása is a nyomozó hatóság feladata. Tájékoztatom, hogy a KSE Kft.-vel szemben folytatott büntetőeljárás a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyomozó szervétől kapott információk alapján jelenleg is folyamatban van.

A büntetőeljárásról szóló törvény szerint kizárólag annak adható felvilágosítás az eljárásról, aki annak lefolytatásához vagy eredményéhez - de nem politikai - fűződő jogi érdekét az ügyészség, illetve bíróság igazolni tudja. Tehát ha önnek van ilyen, akkor igazolja, és kaphat információt a nyomozó hatóságoktól.

Ezek alapján arról kell önt tájékoztatnom, hogy további felvilágosítást nekem nem áll módomban adni, a nyomozás érdekeire való tekintettel. Kérem, válaszom most is fogadja el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Jelent-e bármit a kormánynak természeti értékeink védelme, avagy csak felszámolandó akadálynak tekintik a természetvédelmet?”** címmel. Öné a szó, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kárpát-medence természeti örökségének megőrzése stratégiai fontosságú számunkra. Az évtizedekre, évszázadokra kiható területfejlesztési döntésekben többnyire nem a racionalitások, inkább a pillanatnyi pénzügyi és politikai hatalom játszik szerepet.

A természet közeli állapotú élőhelyek az ország területének egyharmadára szorultak vissza. Az ország területének csak 20 százaléka áll valamiféle természetvédelmi oltalom alatt, azon a bizonyos 20 százaléknyi területen sem a természetvédelem uralkodik, legfeljebb a biológiai sokféleség fenntartása, a védett értékek megőrzése érdekében valamiféle időbeli és területi korlátozások alá esik.

Eközben jogilag és anyagilag ellehetetlenítik az állami természetvédelem szerveit, a környezet- és természetvédelmi hatóságokat, valamint a nemzeti-park-igazgatóságokat. Mind az állampolgári, mind a szakmai és jogszabályi előírások 24 órás ügyeletre készítetik a nemzeti-park-igazgatóságokat, azon belül is a természetvédelmi őrszolgálatot. Van olyan megyénk, ahol 3-4 természetvédelmi ór dolgozik. Naponta több helyszínelést kell végezniük, emellett

lakossági és hatósági megkeresésre szűk határidő alatt kell válaszolniuk, plusz a védett értékeket felmérniük és megőrizniük.

Tisztelt Miniszter Úr! Most, hogy az erdészeti hatóságok, a földhivatalok, a vízügy után újabb és újabb hatóságot veszített el a tárca, kívánja-e a nemzetipark-igazgatóságokat - mint a legátfogóbb területi ismeretekkel és nem utolsósorban rendészeti jogkörrel rendelkező szerveket - megerősíteni, a természetvédelmi őrszolgálat létszámát a feladatokhoz mérten és méltóan megemelni?

Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr kérdésére V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Államtitkár úré a szó. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr által megfogalmazott állítás, miszerint a Kárpát-medence természeti örökségének megőrzése stratégiai fontosságú, Alaptörvényünk részét alkotja, és nem képezi vita tárgyát sem a kormány, sem a Földművelésügyi Minisztérium működése során.

A 2010-2014 közötti időszakban a védett természeti területeink kiterjedése 13 új területtel, 4800 hektárral nőtt. A természetvédelem nemcsak a jogszabályokban jelent meg, hanem valós támogatásokban is. Példa nélküli összeget, több mint 38 milliárd forintot fordítottunk a hazai természetvédelemre az elmúlt négy évben. Ennek köszönhetően a környezeti állapot 130 ezer hektáron javult, és fejlesztettük a nemzeti parki igazgatóságok területkezelési infrastruktúráját is.

A 2014-2020 közötti időszakban nemzeti parki igazgatóságok szakmai, természetvédelmi és ökoturisztikai fejlesztéseit három operatív program fogja közvetlenül szolgálni, 50 milliárd forint értékben. Az államreformprogram keretében történik a környezetvédelmi, természetvédelmi hatóság kormányhivatalba integrálása, és nem az FM veszít el új hatóságot.

A természetvédelmi őrszolgálatra háruló feladataink a létszámhoz képest kétségtelenül nagyok. Azonban a KEOP keretében lehetőség van arra, hogy a természetvédelmi őrszolgálat feltételeit javítsuk. A természetvédelem szakpolitikai stratégiáját meghatározó negyedik nemzeti természetvédelmi alapterv dokumentumaiban szerepel a természetvédelmi örök létszámának emelése is.

A jelenlegi szabályozás egyébként lehetővé teszi, hogy az eltérő adottságú nemzetipark-igazgatóságoknál felmerülő valamennyi terepi természetvédelmi feladatot el tudják látni a természetvédelmi örök, bár kétségtelenül nagy leterhelés mellett. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Még a legyengített munkavállalói jogokat sem képes betartani a kormány?”** címmel.

Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP álláspontja teljesen világos: a munkavállalóknak tisztességes munkabérré, jogszerű foglalkoztatásra és biztonságos munkahelyekre van szükségük. Ebből a háromból ma egyik sem adott Magyarországon. A kormány nemcsak a béreket szorította le, de a munkavállalók jogait is legyengítette, az azok betartására hivatott intézményrendszert pedig szétverte.

Riasztó adatokat közölt nemrégiben a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályává silányított munkaügyi felügyelet. 2014-ben az ellenőrzések során a munkáltatók csaknem háromnegyedénél találtak jogsértést, ami a foglalkoztatott embereknek szintén csaknem háromnegyedét érintette. Emellett közel 20 ezer - húszezer! - munkabaleset történt, amiből 69 volt halálos. Ez pontosan 30 százalékkal haladja meg az előző évit.

Csak összehasonlításképpen szeretném elmondani, hogy 2010-ben szintén nem voltak jók a számok, de akkor legalább 57 százalékról volt szó, ami csaknem fele, most már ott tartunk, hogy csaknem háromnegyede. A fordulópont mikor volt? 2012-ben, nyilván nem véletlenül akkor, amikor megszűnt az országos felügyelőség, és 40 százalékkal csökkent az ellenőrök száma. Ez együtt az új munka törvénykönyvével gyakorlatilag azt üzenete a munkáltatóknak: nyugodtan felejtsek el önök a munkavállalói jogokat.

(12.50)

Egy olyan szörnyűséges helyzet alakult ki a mai Magyarországon, hogy a munkáltatóknak kvázi jobban megéri a jogszabályok be nem tartása és egy esetleges bírság kifizetése, mint a jogszerű foglalkoztatás, és ez pontosan az önök hibája. Ellenőrzésekre egyre kevésbé kell ugyanis ezeknek a munkáltatóknak számítani: 2010-zel szemben, amikor még 25 ezer munkáltatót ellenőrzött a hatóság, 2014-ben már csak 18 ezret, eközben évről évre nőtt a jogsértések száma, egyre kevesebb az ellenőr, egyre kevesebb az ellenőrzés.

Az LMP szerint elfogadhatatlan, amekkora bérrért és amilyen feltételek között ma a munkavállalók többsége dolgozik ebben az országban, és a Fidesz felelőssége ebben megkerülhetetlen. A hatóságok további leépítése helyett mi azt követeljük, hogy az ellenőrzési kapacitásokat végre növeljék meg, és alakuljon ki egy nemzeti munkavédelmi stratégia, mégpedig a szakszervezetek bevonásával.

Miért nem hajlandó ezt belátni a kormány, tisztelt államtitkár úr?

ELNÖK: Czomba Sándor államtitkár úr válaszol.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Kezdjük ott, hogy szó sincs arról, hogy a munkavédelmi tevékenységet a kormány nem kezelné a megfelelő helyén. Arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy korábban egy háttérintézmény főigazgató-helyettese volt ennek a vezetője, most pedig közvetlenül a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz tartozik, tehát ebből is érzékelheti, hogy fajsúlyát tekintve gyakorlatilag magasabb szintre került az irányítás.

Ami a konkrét számadatokat illeti, engedje meg, hogy néhány adatot felsoroljak! A halálos munkabalesetek számát érdemes a feldolgozott munkabaleseti jegyzőkönyvek alapján követni. 2013-ban 75, 2014-ben 78 halálos munkabaleset volt. Nyilván nem vitatjuk, hogy ez pont 78-cal több, mint amennyinek lennie kellene Magyarországon, de ha összehasonlítom, 2005-ben 125 halálos kimenetelű baleset volt, 2006-ban 123, 2007-ben 118 volt, vagyis 100 fölött volt folyamatosan. Tehát az az állítása, hogy folyamatosan romlik a helyzet, különösen a halálos kimenetelű balesetek esetében, egyszerűen nem igaz. Ráadásul az elmúlt négy évben nagyságrendileg 400 ezer emberrel dolgozik több, többek között a mezőgazdaságban és az építőiparban, ami egyébként munkabaleseti szempontból még súlyosabb problémákat vetít előre.

Természetesen fontosnak tartjuk, hogy a következő időszakban ezen a területen a hatékonyság erősödjön. Azt gondolom, hogy itt nem is az országos szintű irányítás, hanem megyei szintű munkamegosztás tekintetében érdemes a következő időszakban átgondolnunk, mert az kétségtelen tény, hogy vannak olyan megyék, ahol létszámát tekintve viszonylag alacsony a munkavédelemmel foglalkozó kollégáink száma, ugyanakkor a munkabalesetekből látszik az, hogy fajsúlyát tekintve az elmúlt időszakban növekedett, mondjuk, az építőipar és a mezőgazdaság aránya.

Tehát kívánunk ide energiát fordítani, de azt gondolom, fontos az, hogy becsüljük meg azoknak a munkáját, akik e mögött a szám adatok mögött vannak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit lehet tudni a Havanna-lakótelepről hiányzó panelpályázatokról?”** címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó.

Tessék!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A XVIII. kerületi Havanna-lakótelep egy szinte Budapestszerte ismert fogalom. Sok évvel ezelőtt a Havanna még nem volt ilyen pozitív kicsengésű. Mostanra jelentős részben azért kopott el a negatív megítélése, mert 2010 előtt több panelépületet sikerült felújítani, modern, otthonos házzá alakítani. Ez nem lett volna lehetséges, ha nincs a panelházak korszerűsítését célzó állami pályázati rendszer.

A Havanna néhány tömbje ma fel van újítva. Ezzel együtt az épületek többsége rossz állapotú. Nyilván nem kell önnek elmagyarázni, hogy a majd' 40 éve iparosított technológiával épült lakóépületek energiahatékonysága milyen alacsony, és azt sem, hogy ezen nagyban lehetne segíteni létező pályázati rendszerrel. Ehhez az európai uniós forrásokat is fel lehetne használni. Valamiért a Fidesz-kormány nem támogatja ezeket a beruházásokat, így a rendszer, az épületek továbbra is korszerűtlenek és pazarlóak. Az nem megoldás, hogy önök törvénnyel korlátozzák az egységnyi energiaárat - ahogy önök hívják: a rezsi-csökkenés -, mert amit ma eldöntöttek, holnap ugyanúgy visszavehetik a lakosságtól, amellet pedig a környezetrombolás nem csökkent. A jövőt ugyanúgy telefüstöljük, ugyanúgy felborítjuk a Föld ökoszisztémáját, ezen egy ideiglenes árcsökkenés sajnos nem segít. Az energiahatékonysági beruházással megspórolt energiát azonban holnap is megspórolnánk, mind az otthonok, mind az emberiség.

Magyarország sikeres programja volt a panelépületek korszerűsítése. 2010 előtt csaknem minden harmadik, több, mint 500 ezer panellakást érintett a felújítás valamilyen módon. A jelenlegi kormány leállította ezt a programot, magára hagyta a panelépületekben élőket, így a Havanna lakóit is - de mit várunk azoktól, akik korábban lepanelprolizták a panelban élőket?

Tisztelt Miniszter Úr! Ezért kérdem, tervezi-e a kormány újabb energiahatékonysági pályázatok nagy volumenű kiírását, azaz panelprogram jellegű pályázatot. Milyen szakpolitikai megfontolások és energiapolitikai elemzések állnak a döntés mögött *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, bármi is annak az iránya? És végezetül: ön szerint összeegyeztethető-e a panelprogramok felfüggesztése a XXI. század technológiai fejlődésével és az energiahatékonyság növelésével?

Kérem megtisztelő válaszát és köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Én meg azt kérem, hogy mindenki tartsa be a neki szánt időt. Államtitkár úr köszöni, hogy ambícióit növelte, de még mindig csak államtitkár. Tasó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőnő! Természetesen dr. Seszták

Miklós miniszter úr nevében fogok válaszolni, és úgy értettem, hogy neki címezte a kérdést. Nem is kérdés, hogy úgy kell válaszolnom, ahogy ő tenné.

Engedje meg, hogy leelőször néhány tényre hívjam fel a figyelmét, ami egyébként ön szerint is ismert és ön előtt is mindenképpen ismert, de talán most a kérdés kapcsán nem vette figyelembe. Az első az, hogy a leromlott állapotú panellakások felújításának támogatását az első Orbán-kormány indította el 2001-ben, és ezt a programot 2010-ben 14 milliárd forintos hiánnyal vettük át a szocialista kormánytól. A Fidesz-KDNP-kormányok törekvéseinek és erőfeszítéseinek köszönhetően '13-ra sikerült a hiányzó forrást is biztosítani. A „Panel II.” program ország-szerte sikeresen lezárult, a kivitelezések elindulhattak. Nem szabad elfelejtkezni arról, a 2010 és '14 közötti ciklusban tapasztalhatták a panelprogram keretében, hogy a kormány a 37 milliárd forinton felül még egy ökoprogram keretében további közel 5 milliárd forinttal támogatta a távhővel ellátott, jellemzően panellakások fűtés-korszerűsítését.

További energiahatékonysági pályázatokat is meghirdettünk 2014-ig, jóval több mint 7 milliárdos kerettel. Kiemelt figyelem következtében több mint 230 ezer család otthonában az energiahatékonysági beruházás megvalósulhatott. Az „Otthon melege” program keretében 2015. február 23-án egy komplex pályázat került kihirdetésre 10 milliárd forintos keretösszeggel. 2014 és '20 között tovább is lesz lehetőség arra, hogy a lakásokat fejlesszük és támogassuk az energiahatékonyságukban a felújítások tekintetében. Ami viszont fontos, hogy a következő időszakban arra a célra, amit többen is támogatunk, önök is és nyilvánvalóan mi is, több mint 240 milliárd forint lesz biztosítva.

A rezsiköltség-csökkentéssel kapcsolatban, azt gondolom, önöknek nincs rendben a lelkiismeretük, mert mindig bántják. Pedig ha a Havanna-lakótelepre megint elmegy és beszél az emberekkel, higgye el nekem, hogy támogatják őket és fognak örülni annak, hogy ezt meg mertük lépni. *(Kunhalmi Ágnes: De ez nem megoldás, ön is nagyon jól tudja!)*

Köszönöm szépen a kedves kérdését. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Tudta, hogy Magyarországon már komplett házat is lopnak?”** címmel. Tessék!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Elmondok önnek egy rövid történetet.

Pista bácsi a szülei halála után megörökli a családi házat, de mivel van sajátja, komoly terveket sző a házzal. Esetleg hétvégi háznak hagyja meg, ahol szőlőt termeszt, kertészkedik. Talán a megspórolt pénzből rendbe hozza, és büszkén adja át gyerme-

keinek, hogy segítse őket. Amíg terveit szövögeti, megdöbbenve tapasztalja a mindennapi betöréseket. A családi örökséget menekíteni kell, mert fosztogatják, tönkreteszik. Szól a rend őreinek, akik csupán kutyavásárlásra biztatják Pista bácsit. Vesz egy komoly házörzöt, ami úgy megragadja a kezét, hogy napokig kórházban fekszik. Amire hazaér, már se ablaka, se ajtaja a háznak. Úgy elszomorítja a látvány, hogy egy jó ideig nem is megy ki. Aztán levelet kap az önkormányzattól, hogy életveszélyessé vált házát dokumentálva, szakszerűen bontassa le. Mivel világleletében törvénytisztelő ember volt, így megteszi. Ezután elmorzsol egy könnyecseppet, és bezárja maga mögött a volt szülői ház kapuját - ha lenne.

Tudják, ki a történet szereplője, Pista bácsi? Sok-sok munkában megöszült, idős magyar ember, akiket maguk cserbenhagytak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikorra tervezik, hogy valós cselekedetekkel védik meg azt a sok-sok lakóingatlant, amelyek üresen állva várják következő tulajdonosukat? Miért alakult ki az az állapot Magyarországon, hogy a hatóságok előtt már ismert sorozatbetörők folyamatosan szabadlábra bocsátással folytatják tulajdonaink, környezetünk pusztítását? Kezükben volt a jogszabályi háttér biztosítása, amivel önök csúnyán visszaéltek.

Várom az államtitkár úr érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr, Pista bácsi azt üzeni, hogy ma nagyobb biztonságban él, mint öt évvel ezelőtt. *(Nagy zaj az ellenzék padsoraiból. - Apáti István: Költözz be mellé!)* Pista bácsi azt is mondja, örömmel tapasztalja, hogy a szülőfalujában mindennap találkozik rendőrrel, hiszen a rendőrség jelenléte mindennapos az ő településén.

(13.00)

Pista bácsi azt is mondja, hogy örül annak, hogy a parlamentben szigorú törvényeket hoznak a törvényhozók, ezzel is segítik az ő biztonságát. Pista bácsi azt is elmondja, hogy sajnálja, hogy van a parlamentben egy olyan képviselőcsoport, amelyik rendért kiált, a rendet kéri számon a kormányon, majd amikor oda kerül, hogy tehetne ezért a rendért, farizeus módon nem szavazza meg ezeket a törvényeket. *(Apáti István közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Pista bácsi nem elégedett az önök munkájával. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Nem elégedett azzal, hogy önök így állnak a rend megteremtéséhez. Pista bácsi azt várja el önöktől is, hogy a rend megte-

remtése érdekében ezeket a törvényjavaslatokat támogatassák. *(Bangóné Borbély Ildikó: A végén kiderül, hogy nincsenek is betörések.)* Pista bácsi annak is örül, hogy a rendőrség új akciót indít, például legutóbb a lakásbetörések megelőzése érdekében, összefogva a polgárőrséggel, összefogva a civil szervezetekkel. Ezek az akciók elriasztják a betörőket.

Pista bácsi annak nem örül, hogy esetenként ezek a lakásbetörők, akiket ön a kérdésében megjelölt, esetleg enyhe büntetésekkel kijönnek, de, tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy az ítéleteket nem a kormány hozza. Mi a törvényeket alkotjuk, a törvényeket hozzuk, az ítéletek meghozatala a bíróságra tartozik.

Tisztelt Képviselő Úr! Pista bácsi annak örülne, ha a jövőben is erős, szigorú törvényeket hozna a parlament. Annak örülne, ha tovább erősítenénk létszámában, technikai felszereltségében, egyéb működési feltételeiben a rendőrséget, és ezáltal is hozzájárulnánk az ő biztonságához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen a választ, és köszönöm eddigi együttműködésüket. Az elnöklést átadom Jakab elnök úrnak. Viszontlátásra!

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ikotity István. Az LMP képviselője kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Pontosan milyen felsőoktatási területek esetén tervezik a képzések monopolizálását?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyes felsőoktatási törvényeket módosító javaslat egy héttel ezelőtti, március 16-ai összegző vitájában L. Simon László államtitkár úr elszólta magát. Az államtitkár úr ugyanis beismerte, hogy a kormány célja, hogy bizonyos felsőoktatási képzési területeket monopolizáljon, oktatásukat bizonyos intézményekben kizárólagossá tegye. A közeljövőben ez a sors vár a diplomáciai, külügyi szakokra. Már korábban arról szóltak a hírek, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem lesz ezen képzések bázisintézménye, ezt most a kormány képviselője is beismerte.

Jelenleg több helyen is folytathatnak a diákok nemzetközi tanulmányokat vagy tanulhatnak nemzetközi kapcsolatokat. Ezek igen magas minőségű képzések, eleve csak magas pontszámmal lehet bekerülni rájuk. De ezeket a finanszírozás és az állami férőhelyek elvonásával könnyen el lehet sorvasztani, ha a cél a felvételizők Nemzeti Közszerződési Egyetem felé terelése - márpedig úgy látszik az államtitkár úr válaszából.

Az LMP nem ért egyet a diplomáciai szakok monopolizálásával. A korábbi időszakok tapasztalatai megmutatták, hogy a kizárólagossá tétel mindig valamilyen ideológiai elem erősödését vonja maga után. A monopolizálás nem szolgálja a minőség javulását sem. L. Simon László téved abban, amikor az erdészeti vagy az állatorvosi képzések monopolizálását hozza fel védekezésként. Ezen szakoknál a kereslet-kínálat viszonyai miatt alakult úgy, hogy egy-egy helyen lehet ezeket tanulni, nem pedig kormányzati beavatkozással monopolizálták ezeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Most, hogy végre őszinte a kormány, és bevallotta monopolizálási szándékát, amit korábban nem tett meg, kérem, árulja el azt is, hogy pontosan milyen más felsőoktatási területek esetében tervezik még a kínálat szűkítését, a képzések monopolizálását, vagy a Nemzeti Közszerződési Egyetem kizárólagossá tételét. Várom válaszát. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr jól ismeri a felsőoktatási stratégiát, ami egészen 2020-ig igyekszik egy fokozatváltást hozni a magyar felsőoktatásban. Annak vitájában is többször véleményt nyilvánított, így nagyon jól tudja ön, hogy nem tervez a kormány semmifajta olyan intézkedést, monopolizálást, ahogy ön fogalmazott, amiről beszélt.

Javaslom, hogy egy másik László, Palkovics László nyilatkozatait is figyelje, tisztelt képviselő úr, mert akkor láthatja, hogy itt 2005 óta, amikor kialakult egy képzési szerkezet a bolognai képzésre való áttéréskor, tíz év telt el, és a Magyar Rektori Konferencia egyik szakbizottságával, egy szakmai grémiummal közösen folyik a képzések áttekintése. De ez semmifajta döntést, semmifajta irányt nem jelent. Csupán azt jelenti, hogy ez a szakértői, szakmai testület végignézi, hogy melyek azok a képzések, amelyek valóban tíz év alatt úgy teljeseztek ki, mint ahogy ez a tervekben szerepelt, melyek azok, amelyek kellő színvonalat ütnek meg, melyek azok, amelyek nem kellő színvonalat ütnek meg, és ehhez képest fog bármifajta javaslatot tenni.

Sem a stratégiában, sem ennek a szakmai grémiumnak a mandátumában nincs semmi olyan, ami bármifajta monopolizálási irányt szabna, csupán a helyzet, a tények feltárása. Majd ha elvégezték a munkájukat, akkor minden szak, az összes képzés tekintetében nézhetjük át, hogyan lehet minőségi felsőoktatás, hogyan lehet a stratégia címéből is adódóan fokozatot váltani a magyar felsőoktatásban; hogyan tudjuk úgy képezni a fiatalokat, hogy az a végzettség, amit megszereznek az egyetemen, egy-

részt a munkaerőpiacra segítse őket és el tudjanak helyezkedni, másrésről azt a másik problémát megoldani, ami abból áll, hogy az egyetemre beiratkozottak 30 százaléka végül nem szerez diplomát.

Tehát röviden és tömören: semmifajta olyan elképzelés nincs, amit ön mondott, csupán a szakok áttekintése zajlik. Ennek, reméljük, hamar meglesz az eredménye, utána pedig higgadtan tudjuk nézni, hogy melyek azok a változások, amelyek a minőségi felsőoktatáshoz szükségesek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikor épül meg végre az Esztergom-Budapest vasútvonal?”** címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A sajtóban már régóta találgatják, hogy mikor épül meg végre az Esztergom-Budapest vasútvonal. Több időpont is forog; most az új időpont 2015 májusa az első szakasz átadására vagy 2016 a végleges befejezése. Magam nem látok tisztán ebben a kérdésben, ezért intéztem a kérdést miniszter úrhoz, államtitkár úrhoz, hogy válaszolják meg, mikor lesz végre kész a vasútvonal.

Szeretném megjegyezni, hogy a vasútvonal elkészülte hozzájárulhat a III. kerület kulturális értékeinek bemutatásához is, hiszen a pálya mellett található az Aquincumi Múzeum, illetve a polgárvárosi amfiteátrum, valamint a tavaly 100 éves Gázgyári lakótelep és Mocsáros-dűlő is, ahol több tucat védett állatfaj, madár- és növényfaj található.

Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Szeretném megkérdezni, hogy mikor várható a vasútvonal III. kerületi szakaszainak megépítése, illetve az egész pályaszakasz átadása. Mikorra valósul meg az óbudai vasútállomás és a mellette lévő felüljáró megépítése? Mi az oka az eddigi késlekedésnek?

Egyúttal szeretném felhívni a figyelmet az Óbuda területén működő egyik legjelentősebb múzeum, az Aquincumi Múzeum kezdeményezésére, arra, hogy a kormányzat támogassa, hogy a most épülő Budapest-Esztergom vasútvonal III. kerületi állomásain információs táblák mutassák be a III. kerület történeti, művészeti és természeti értékeit. Van-e ennek akadálya, tudják-e ezt támogatni a beruházás során? Köszönöm választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Tasó László államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Északi vasúti híd-Esztergom szakaszon megvalósuló kivitelezés

közbeszerzési eljárásai már 2011-ben indultak, és egy évvel később aláírtak minden szerződést. Az Esztergom és Pilisvörösvár közötti kivitelezés befejeződött már, mint ön is tudja, a vonatforgalom '13 decemberében megindult. Jelenleg az Északi vasúti híd-Pilisvörösvár szakasz pályaépítése és a biztosító-rendszerek kialakítása van folyamatban.

A késedelmet a területszerzési, kisajátítási eljárások jelentős elhúzódása, a 2013. évi tavaszi télies időjárás, a júniusi dunai árvíz és a 2014-es rendkívül csapadékos nyár is okozta. A vasúti felépítmény 2014 decemberében elkészült, a peronokhoz útátjárók, a P+R parkolók, csatlakozó utak építése folyamatban van. A fejlesztésnek köszönhetően több helyen is meg fog szűnni a vasút és a közút szintbeni kereszteződése. A vasúti forgalom a sikeres biztonsági vizsgálatok után nyáron indulhat meg, így tervezzük valóban ebben az évben.

Az ön által javasolt információs táblák elhelyezésének nincs akadálya, a kihelyezést az állomásokat üzemeltető MÁV Zrt.-hez benyújtott kérelemmel lehet kezdeményezni. A nem forgalmi típusú információs táblák kihelyezésének költsége viszont nem része az állomásfejlesztési programnak.

(13.10)

Az Európai Unió forrásaiból finanszírozott beruházások esetében ugyanis a szabályozás nem teszi lehetővé, hogy ezen költségeket elszámolhassuk. Az említett tájékoztató táblák, bár nagyon fontosak, de a vasútüzemi tevékenységhez nem kapcsolódnak, így azok elhelyezése, működtetése nem fedezhető a MÁV Zrt. vagy a MÁV-Start forrásaiból. A költségeket a közutakhoz hasonlóan az illetékes önkormányzat vagy az intézmény vállalhatja föl.

Tisztelettel hívom fel figyelmét, hogy nagyon sok fejlesztés van folyamatban és indul majd el, úgy-hogy amikor mérlegeli teljesítményünket, akkor vegye figyelembe ezeket a tényeket is. Egyébként tisztelettel kérjük az utazóközönség türelmét, tartjuk az irányt. Köszönöm a figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikor épül meg végre az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út?”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A 49-es főút forgalma mindennap megnehezíti a szatmári térségben élő emberek életét. Jelentős mennyiségű gépjármű halad át ezen az útszakaszon, különösen a Csenger-Győrtelek szakaszon, valamint Kocsord és Mátészalka egész területén. 2006 augusztusában Kocsord

község önkormányzata elkészítette első felmérését, amelyből az derült ki, hogy 24 óra leforgása alatt 10 324 gépjármű haladt át a településen. Ez a szám 2011-re jelentősen növekedett, hiszen gépjármű-típusonként, gépjárműfajtánként eltérő mértékben, de átlagosan 20 és 40 százalék közötti növekmény figyelhető meg a 2006-os állapotokhoz képest.

Ráadásul tovább romlott a helyzet 2011-hez képest is, hiszen 2013 januárjában átadták az M3-as autópálya Ór községig tartó szakaszát. Innentől kezdve pedig még több gépjármű halad át ezen az útszakaszon. Kocsord és Mátészalka pedig kritikus helyzetben van, hiszen mind a Csengersima, mind pedig a Tiszabecs felől érkező forgalom áthalad ezen a településeken. A főút rendkívül keskeny, erősen nyomvályús, balesetveszélyes, rengeteg halálos baleset is történik egyébként, különösen Győrtelek községben. Nyáron például egy öt ember életét követelő baleset történt ezen a településen. Ráadásul a főút melletti ingatlanok falazata megrepedt, a forgalmi értékük csökkent, a tulajdonosok hiába várnak kártalanításra vagy kártérítésre.

Rengeteg kormányzati ígéret hangzott már el az előző ciklusban is az út megépítésével kapcsolatban. Legalább az Ökörítőfülpösögig történő kivitelezés lenne a minimum, de az lenne az igazi, ha egy lépésben Csengerig vagy Csengersimáig, a határig sikerülne elvinni az utat. 2014-2017 közöttre ígérték az első szakasz megépülését, a legfrissebb hírek azonban arról szólnak, hogy 2020-ban fog csak elkezdődni.

A helyzet tisztázása érdekében kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy mikor kezdődik el a kivitelezés, mikorra fejeződhet be, kívánják-e szakaszolni, és ha igen, akkor pontosan milyen szakaszolással akarják megvalósítani. Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igyekszem érdemi választ adni, hiszen ön jó ismerője annak a területnek, pontosan tudja, hogy ott két szakasz két különböző műszaki előkészítettségű állapotban van most. Emiatt van egy jobban előkészített szakasz, az M3-as autópálya és a 491. számú főút között szakasz, és van egy másik, a 491. számú főút és az országhatár közötti szakasz. Ennek az ütemezése nyilvánvalóan két lépcsőben történik meg. Mindenképpen hozzá kell tennünk, hogy a 2014-2020-as időszakban az M49-es gyorsforgalmi út megvalósítását is figyelembe vettük.

Mint ahogy pontosan tudja, elsődleges célunk az autópályák országhatárig történő kiépítése, a másik pedig a megyei jogú városok, megyeszékhelyek bekötése a gyorsforgalmi hálózatba. Valóban igaz, nagyon balesetveszélyes területről van szó, és nagyon is ráfér

a felújítás, illetve a teljes kiépítés, amit egyébként az imént említett is, de az elmúlt időszakban sikerült azon a szakaszon azért hozzányúlni az úthoz. Mint ahogy ön jól tudja, 2014-ben Kocsord belterületi szakaszán, Mátészalka környékén és Ökörítőfülpös és Porcshalma között is volt egy 10 kilométer hosszúságú beavatkozás, amit nagy felületű burkolatjavítási programunk keretében tettünk meg.

Tehát próbáltunk ezzel foglalkozni és akarunk is. Mint ahogy talán hallott róla, indul egy 50 milliárd forintos nagyságrendű, 1., 2., 3. számú utakat célzó felújítási program, és ebben nagyon sok Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei szakasz is szerepel, 5 milliárdos nagyságrendű az a forrás, amit Szabolcs-Szatmár-Bereg megye a következő időszakban, év végéig letudhat majd. Ebben, mint ahogy mondtam is, 1., 2., 3. számú utak vannak benne, és benne van a 4. és 5. számú utak felújítási lehetősége is. Tehát amikor értékeli munkánkat, vegye figyelembe, hogy nagyon sok helyen kell beavatkoznunk.

Igyekszünk egyébként a kormányprogramnak megfelelően mindenhol beavatkozni, és mindenhol megépíteni azt, amit megígértünk és jogosan el is várnak tőlünk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Országhódítás hektáronként 10 forintért”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Somogy megyei Nagyberek területéből egy '92-es, véleményünk szerint hazaárulással felérő privatizációs szerződés során majd' 8 ezer hektárnyit kihaló Hubertus Bt. ellen két éve indított pert a Nemzeti Földalapkezelő. Csak összehasonlítás végett, ez a terület jóval nagyobb, mint Európa harmadik legkisebb, de nemzetközileg elismert állama, San Marino. A rendszerváltás zűrzavaros első éveiben mégis sikerült egy német cég kezére játszani. Az Állami Vagyonügynökséggel kötött szerződés abszurditása híven tükrözi azt a gyarmatosító és velük összejátszó komprádor mentalitást, amire a leghatározottabban nemet mondunk.

A hatalmas területet, benne például egy kétszáz fő által lakott majorságot is, tokkal-vonóval 99 évre vették bérbe, hektáronként mindössze 10 forintért. A cég csupán 95 főt foglalkoztat, ez egytizede a rendszerváltás előtti létszámnak, ráadásul évente majdnem 1 millió euró területalapú támogatást is sikerült begyűjteniük. Az idegen földhasználó nem érzi méltánytalannak a szerződést, mondván, hogy a vízgazdálkodás költségeit is magára vállalta, így az egész tranzakció tulajdonképpen még hasznos is a magyar állam számára.

Viszont más meg úgy látja, hogy pofátlan módon egy nagyon befolyásos német családot akartak magán-vadászterülethez juttatni, Pannónia zöld szívében, Somogyországban egyesek. Talán nem meglepő, hogy egy osztrák, bécsi választottbíróság a németek javára döntött a 7750 hektár ügyében. Szerintük a szerződés megfelel az értékarányosság követelményeinek, és nem ütközik jó erkölcsbe sem. Nyilván máshogy vélekednének, ha hektáronként 10 forintért mi pedig Ausztriát bérelnénk ki. Most viszont a Kaposvári Törvényszék is így döntött, elutasította az NFSZ keresetét, és a per 18 millió forintos költségét is a szervezetre, tehát végső soron a magyar adófizetőkre terhelte.

Kérdezem államtitkár urat, hogy mi lesz a Nagyberék sorsa, továbbra is meráni vadászgymarmat marad-e. Még most is úgy látják, hogy nem lett volna bölcs dolog elfogadni a Jobbik által benyújtott, üzemszabályozásról szóló törvényjavaslatot? Várom megtisztelő választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak, aki a képviselői kérdésre válaszol.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az üzemszabályozás erre a kérdésre sajnos nem jó megoldás. Ugye, itt egy korábban kötött szerződésről van szó. A hazaárulás fogalmát használta. Miután átnéztem a szerződést, nekem is ez jutott eszembe, egyetértek önnel, 8 ezer hektárt 10 forintért 99 plusz 30 évre, ezt ön nem említette meg, valóban a hazaárulás kategóriája. Szintén nem tett róla említést, nem a bajt szeretném sokasítani, csak azért, hogy tisztán lássunk: vadászati, halászati, vízgazdálkodási és bányászati joggal egyetemben kapta meg ezt a területet.

Ahogy a kezünkbe került a szerződés, a raklapról, az udvarról, amikor átvettük a földnyilvántartást, akkor azonnal eljárást indítottunk. Szeretném nem megnyugtatni, mert előre, hogy mi lesz a perek vége, nem tudom megmondani, de a bécsi választottbíróság egy dologban döntött első fokon, ami számunkra kedvezőtlen. De azóta egyébként történt fellebbezés is, ráadásul meglátásunk szerint az osztrák joganyagot sem megfelelően értelmezte. De a bíróságnak mindig igaza van, ezért fellebbeztünk abban a kérdésben. Ugyanez a helyzet a magyarországi eljárásnál is.

Két szálon futnak az események. Az egyik a semmiséget támadja meg, a másik pedig alapjában véve a szerződési feltételeket. Itt sem jogerős ítéletről beszélünk, de szeretném hangsúlyozni, hogy nagyon sziszifuszi munkával sikerült annak idején megalkotni ezt a szerződést. Nem véletlen a bécsi választottbíróság sem. Ugye, micsoda nonszensz, hogy egy magyarországi terület vonatkozásában erről beszél-

lünk. Azt a pert egyébként már megnyertük, ami kimondta, hogy magyarországi bíróságnak van joghatósága dönteni ebben a kérdésben. Tehát legalább a külföldi döntésből visszahoztuk Magyarországra ezt a döntést.

A területalapú támogatásról viszont csak egyet szerettem volna mondani önnek. Valóban, ez egészen mostanáig így volt, de most már nem lehet, most már nem tudja fölvenni ezt a területalapú támogatást, pont a kormány döntésének következtében, hogy nem a nagyüzemeket, hanem a családi gazdákat támogatjuk, 1200 hektár fölött nem jár területalapú támogatás. Tehát most már legalább ezt a pénzt sem tudja felvenni. Igyekszünk szorongatni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Vérciki**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(13.20)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy a rendszerváltás óta folyamatosan a mindenkori kormányok mostohagyermeké. A költségvetési források folyamatos csökkenése, az átgondolatlan alakítgatások jól jelzik ezt. Az elmúlt hetekben újabb csontváz hullott ki a szekrényből, ahogy azt az egyik online hírportál igen frappánsan megfogalmazta: a vérünkön hizlal cégeket az Országos Vérellátó Szolgálat. Az Országos Vérellátó Szolgálat a mindenkori egészségügyért felelős miniszter irányítása alá tartozó központi költségvetési szerv, amely a véradások során levett vérből készített vérkészítményeket jogszabályban meghatározott díjon értékesíti a kórházak, egészségügyi intézmények részére.

A Kehi az OVSZ gazdálkodásának ellenőrzése során megállapította, hogy a szerv Molnár Lajos egykori SZDSZ-es egészségügyi miniszter kérésére 2006-tól a jogszabályban megállapított árnál 60-70 százalékkal alacsonyabb díj ellenében adott át vérkészítményeket gyógyszergyártási alapanyagként az olaszországi Kedrion S.p.A. cége, a Human BioPlazma Kft., illetve jogelődje részére. A fizetett összeg az előállítási költséget sem fedezte, ráadásul a gyógyszergyártó cég kedvezőbb áron jutott a plazmához, mint maguk a kórházak. Az OVSZ-nek 2008 és 2012 között, tehát a korábbi Orbán-kormány alatt is 10,5 milliárd forint bevételkiesése keletkezett, a Human BioPlazma Kft. pedig az így készített gyógyszerek itthoni értékesítésével jelentős árbevételre tett szert.

Szintén ebben az időszakban a vérkészítmények előállításához szükséges tesztek a szolgálat a Diagon Diagnosztikai Kft.-től szerezte be közbeszerzési eljárások során 5,4 milliárd forintért, további 2,1 milliárd forintot azonban közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül is ugyanez a cég nyert. A munkaügyi bíróság nem jogerős ítéletében 24 millió forint bírságot szabott ki.

Ön szerint, államtitkár úr, arányosnak nevezhető-e a 24 millió forintos bírság 2,1 milliárd forintos turpisság esetén? Milyen rendszerességgel vizsgálódik a Kehi a költségvetési szervek gazdálkodása tárgyában? Milyen lépéseket kívánnak tenni annak érdekében, hogy a jövőben a fentiekhez hasonló esetek ne fordulhassanak elő?

Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a képviselői kérdésre válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is utalt rá, a vérkészlettel való gazdálkodás egy nagyon szerteágazó feladat, és ez intézményrendszert kíván meg; stratégiai jelentőségű, azt is mondhatnám. Ez a munka magában foglalja a donorok toborzását, a vér gyűjtését, vizsgálatát, feldolgozását, alkotóelemekre bontását, a vérkészítmények folyamatos és biztonságos biztosítását az intézmények irányába.

A törvény előírja, hogy a vérkészítmények biztonságos felhasználása érdekében törekedni kell a vérrel, illetve a vérkészítménnyel való nemzeti önellátására. A tevékenység szervezése során a legfontosabb mindenekelőtt a magyar betegek érdeke, akiknek krónikus betegségük miatt a vérkészítményekből előállított gyógyszereket kell kapniuk.

A hemofilias betegek ellátásában tudományos evidenciák alapján a hazai eredetű készítmények adása javasolt, és annak biztosítása, hogy ezen hazai készítmények mindenkor a betegek rendelkezésére álljanak.

A vérellátás biztosításának stratégiai-társadalmi fontossága okán kiemelt figyelmet szenteltünk a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal e tárgyban folytatott ellenőrzése nyomán született megállapításainak. Ezeket messzemenően figyelembe véve a megállapítások részletes vizsgálatát követően intézkedési tervet készítettünk, amelyben megtörtént az egyes feladatok ütemezése, a Kehi által feltárt problémák kezelését célzó alternatívák kidolgozása is. Cél, hogy a feltárt hiányosságok pótlása, a vérellátás működési kereteinek biztosítása oly módon történjen meg, ami a legoptimálisabb helyzetet eredményezi elsősorban a rászoruló betegek, valamint a vér- és vérkészítmény-ellátást biztosító szereplők és az állam számára.

Folyamatban van a vérellátás működési kereteit szabályozó jogszabályi környezet egyszerűsítése, amely átláthatóbb, egyértelműbb feltételrendszert és felelősségi viszonyokat is eredményez. Ennek elérése érdekében az Országos Vérellátó Szolgálat a friss, fagyasztott plazma értékesítését versenyeztetési eljárás keretében fogja a jövőben teljesíteni, ezzel szeretné kizárni azokat a visszaéléseket, amelyekre utalt a képviselő úr. Az OVSZ felett az egyes fenntartói jogokat 2015. március 1-jétől az Állami Egészségügyi Ellátó Központ gyakorolja.

Biztos vagyok benne, hogy a Kehi-vizsgálat által elfogadott intézkedési terv ezeket a visszaéléseket a jövőben megakadályozza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 24 perc van, az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ez a tizedik lyuk?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Bár Lázár miniszter úrral is nagyon élvezetes lenne ezt a témát megvitatni, de ez esetben a miniszterelnök úrnak lennék kíváncsi a személyes válaszára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Igen vagy nem?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ki kormányzott 2010-2014 között?” címmel. *(Közbeszólások: Nincs itt! - Ki veszi fel a fizetést ilyenkor?)*

Tisztelt Országgyűlés! Az elnök nem vette szemügyre az üléstermet, bizván abban, hogy a felszólalni

kívánó képviselők jelen vannak, ezért megkövetem önöket.

Tisztelt Országgyűlés! Velez Árpád, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Elvárásolt kastély? Mi a tárcája elképzelése a csákvári kórház jövőjéről?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A miniszter úrtól személyesen várnám a választ. Köszönöm.

ELNÖK: A miniszter úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért fenyeget pedagógusokat a váci polgármester?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Elfogadom a válaszadó személyét.

ELNÖK: Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mint ismeretes, a KLIK majd' 300 közoktatási intézményt kért arra, hogy küldjön diákokat és pedagógusokat is a központi állami ünnepélyre. Sajtóhírek szerint az intézmények nagy többsége, több mint 250 intézmény elutasító választ adott erre a felkérésre, ezek közül az egyik, a váci Madách Imre Gimnázium nyíltan utasította el ezt a felkérést, azt írták: tantestületünk pedagógusai nem támogatják és nem szervezik meg a diákok politikai színezetű rendezvényeken való részvételét, elfogadhatatlannak tartják, hogy azt a diákok számára bárki is kötelezővé tegye, és az adatvédelmi törvényekkel ellentétesnek vélik annak kérését, hogy az esetleges résztvevők vagy a diákok adatait továbbküldjék a szervezőknek. Emellett tájékoztatták a közvéleményt arról is, hogy mint mindig, ebben az évben is megemlékeznek a nemzeti ünnepéről.

A visszautasítás híre bombaként robbant, elsőként Fideszhez köthető, álcivil szervezetek nevében fenyegették meg az iskola diákjait, később kiderült, hogy a megjelölt aláírók vagy nem léteznek, vagy az aláírói nem adták ki ezt a közleményt. Erről azonban, úgy tűnik, Vác polgármestere nem értesült időben, így jelentős párhússégről tanúbizonyságot téve

behívatta irodájába a gimnázium igazgatóját és annak helyettesét, és számon kérte rajtuk a hazafias nevelést - idézőjelben mondom -, megpróbálta kiszedni belőlük, hogy ki fogalmazta a nyílt levelet, majd közölte, hogy többet nem teszi be a lábát a gimnáziumba. Nyilván a polgármester úr sem tudta, hogy nem fideszes álcivilek tették ezt a provokációt, ennek a buzgalma ehhez köthető.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat a következőkről. A KLIK azt állítja, hogy nem volt szó arról, hogy kötelező részt venni az ünnepségen, ugyanakkor más szerint a tankerületi igazgató március 5-én kötelezőnek mondta a megjelenést. Mi az igazság? Tervezi-e megvédeni az oktatási kormányzat a közoktatási intézmények vezetőit attól, hogy polgármesterek politikai nyomás alá helyezték őket? Megvédték-e az intézmény diákjait és igazgatóját? Hogy fordulhat elő, hogy egy városi polgármester hatáskörét messze túllépve fenyegetsen meg igazgatót, pedagógust?

(13.30)

Van-e vizsgálat? Tudják-e pontosan, hogy kik voltak azok, akik az álcivilek nevében megfenyegették az iskola diákjait, tanárait? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kezemben tartom azt a levelet, amely azzal szemben, amit ön itt állított, semmifajta kötelezést senki részére nem tartalmaz. Azt írja, hogy a KLIK ismét lehetőséget kapott arra, hogy a diákok részt vehessenek a történelmi megemlékezéseken. Szerintem az egy helyes dolog, sőt szükséges dolog, hogy minden helyen emlékezzünk meg március 15-éről, a magyar történelem egyik legfontosabb időpontjáról, a polgári forradalom kitörésének időpontjáról, akár helyben, akár országos szinten.

Ez az idézet pedig, amit önnek fölolvastam, két fontos dolgot rejt magában. Szerintem az egyik, hogy ez egy lehetőség: ne vegyenek részt, hanem vehessenek részt, így fogalmaz a levél. Nem kötelező menni, hanem lehetőséget kapnak, és azt is leírja ez a levél, hogy busszal érkeznek, hogy kapnak ellátást, illetőleg melyik intézményből hányan jöhetnek, ha szeretnének ezzel élni. Azt is részletezi, hogy nyilvánvalóan a március 15-ei megemlékezéssorozat sajtónyilvános, és a március 5-e a válaszküldési határidő, csütörtök 10 óráig kellett visszaküldeni; úgyhogy nem akkor indult a kérés, ahogy ön mondta, képviselő úr, hanem az volt a határidő, amire a tervezés érdekében várták a visszajelzéseket.

Aki akart menni úgy, hogy ennek a költségeit nagy részben maga a Nemzeti Rendezvényszervező Hivatal állta, az elmegetett erre. Aki nem akart elmenni, az nem ment el. Szerintem ez egy jó lehetőség: ha valakik el akarnak menni március 15-én akár távolabbi iskolákból is, és részt akarnak venni az állami ünnepeken, azok tegyék meg. Voltak már diákok korábban is zászlófelvonáson, más alkalmakkor, amikor a nemzeti ünnepeinket itt, a Kossuth téren elkezdjük és a Múzeumkertben vagy máshol folytatjuk. Szerintem az jó, ha ez a lehetőség felkínált, ugyanakkor, ahogy ebből a levélből is kiderül, ez senki számára nem kötelező. Ez egy lehetőség, a költségek viselése a Rendezvényszervező Hivatalé.

Én bízom benne, hogy mindig lesznek, akik szeretnének élni ezzel a lehetőséggel, pedagógusok, diákok együtt szeretnének ünnepelni március 15-én akár a Múzeumkertben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásommal illeti meg a képviselő urat. Öné a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Valóban, a KLIK levele egy lehetőségről beszél, ehhez képest érthetetlen is, hogy március 5-én miért kerül sor arra a találkozóra a tankerületi igazgatók kezdeményezésére a tankerület igazgatói között, amelyben megerősítette, hogy nem ajánlott, hanem kötelező a részvétel.

A másik része ennek a történetnek, hogy valóban abban az esetben, ha ez ennyire ajánlott, akkor különösen felháborító az, amit a váci polgármester megengedett magának. Különösen felháborító, hogy a váci polgármester egy ajánlott rendezvényen való részvételtől való távolmaradás után fenyegeti meg az iskola igazgatóját, igazgatóhelyettesét.

Továbbra is kérdezem államtitkár urat: hogy fordulhat elő az, hogy egy polgármester megfenyeget egy intézményvezetőt? Megvédi-e a kormányzat azoknak az intézményeknek a vezetőit, dolgozóit, pedagógusokat és diákokat, akik állami iskolában tanulnak, tanítanak? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásommal illeti meg államtitkár urat, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Előrébb jutottunk a négy perccel ezelőtti állapothoz képest, hiszen ön is elismerte, hogy nem volt kötelező senki részére az ezeken való részvétel. Itt a költségek viseléséről és a lehetőség felkínálásáról van szó. Én abból tudok kiindulni, ami a levelekben szerepel. Lehet szóbeszédre hivatkozni, hogy ki kinek mit mondott akár tankerületi vezetők között, akár polgármesteri hivatalokban. Az látható, hogy ebből valamiért, érthetetlen módon és a nemzeti ünnephez

képeket egyébként nyilván még inkább érthetetlenül egy olyan vita kerekedett, ami méltatlan március 15-éhez, méltatlan ahhoz, amit 1848-ban az akkori márciusi ifjak tettek itt, Magyarországon.

Abban bízom, hogy minél többen vesznek részt mindig a következő években, évtizedekben ezeken az ünnepeken. Nyilvánvalóan mindenkinek a szíve joga, hogy eldöntse, hogy ezeken részt vesz-e vagy sem. Ez nyilván ugyanúgy vonatkozik egy tankerületi igazgatóra, egy iskolaigazgatóra, egy tanárra vagy a diákra és a szüleikre. Ezt a fajta lehetőségét, ezt a fajta jogát a magyar állam, a magyar kormány mindenkinek mindig biztosítani fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki biztosítja a védőhálót a leginkább elesettek számára?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Kelet-magyarországi Szolgáltató Központ ellen eljárás indult a tavalyi évben, aminek következtében a Magyar Államkincstár leállította a normatíva folyósítását a szervezet számára, amely egyébként elesettek ápolásában is részt vesz. El kell hogy mondjuk, nem tisztünk állást foglalni a hasonló ügyekben, hiszen ha gazdasági szálak kibogozása során valakiről bebizonyosodik, hogy bűnös, akkor az bűnhődjön, ez a világ legtermészetesebb dolga. De azt ugyanakkor elfogadhatatlannak kell tartanunk, hogy mintegy 600 dolgozó és legalább 6 ezer ápolat mindennapi biztonsága, munkavégzésének biztonsága, az ápoltak esetében pedig kimondottan az életük kerülhet veszélybe abból kifolyólag, hogy egy ilyen esetben, mint a mostani, a normatíva leállításából következően a dolgozók hónapok óta nem kaptak fizetést; az ápoltak, ellátottak esetén pedig felmerülhet annak a veszélye, hogy ha a dolgozók tömegesen hagyják el munkahelyüket, akkor mégis milyenfajta átállással lehet biztosítani számukra a folyamatosságot.

Elmondható tehát, miközben nemcsak az ápoltak, de egyébként a dolgozók között is nagyon sok a devizahitel-károsult, tehát több súly nyomja ezen emberek vállát, itt, a Parlament I. kapujához kifáradva államtitkár úr vagy bármely kormánypárti képviselő nagy szeretettel elbeszélgethet velük a megoldás lehetőségeinek kimunkálásáról. Hiszen értjük mi, hogy adott esetben felfüggeszthető egy intézmény működésével kapcsolatban lényegében bármi. De az, még egyszer mondom, elfogadhatatlan, hogy több száz dolgozó és több ezer ellátott kerüljön bajba, ellátása kerüljön veszélybe.

Megoldásként adódna, hogy a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság mint központi intézményfenntartó vegye át akár a dolgozókat, és a szakellátások mellett biztosítsa az alapellátást is. Ez egy olyan civilizált megoldás lenne, amelynek értelmében a folyamatosságot is biztosítanák, és arról is beszélnünk kell, ami a kérdésünk lényege, hogy a hónapok óta ki nem fizetett, becsületesen dolgozó emberek mégis honnan, mégis milyen módon fogják megkapni a nekik járó juttatást.

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az alaphelyzet az, amire képviselő úr is utalt, célzott, hogy itt valakik olyasfajta becsületesen dolgozókat folytattak, hogy azt a pénzt, amit az adófizetők pénzéből nehéz helyzetben lévő, rászoruló emberek segítségére folyósított az Államkincstár, ezt a pénzt a gyanú szerint nem megfelelően, nem szabályszerűen használták föl, nem azokra fordították, akiknek tényleg lehet, hogy sok esetben más támasza sincsen, nem azokra fordították, akik rászorulók, hanem egész egyszerűen ezt a pénzt valahogy úgy tüntették el, hogy annak a nyomát nem igazán találták a hatóságok, és most indult a büntetőeljárás, amelynek nyilván a végét nem láthatjuk, de az alapos gyanú miatt megindult itt a nyomozás. Tehát itt egy rendkívül becsületes, talán kevés ennél visszataszítóbb bűncselekmény van, mint amikor valaki több száz kiszolgált ember elől veszi el a pénzt, és teljesen más célra fordítja.

Ez egy olyan krízishelyzet, amiben gyorsan kellett lépnie nyilvánvalóan a kormánzatnak, gyorsan kell lépni ott a szociális hatóságoknak. Azon ellátottak nagy többsége, akikre ön is célzott, házi segítségnyújtásban részesül, más része nyilván olyan ellátott, aki intézményben is van. Mindenesetre itt egy nagy, viszonylag nagyobb intézményhálózatról van szó. Ugyanakkor az önkormányzatok számára feladatként előírt különböző szociális ellátásokat nyújtaniuk kell ezeknek az embereknek. Tehát attól a pillanattól kezdve, hogy ezek a nem állami fenntartású intézmények megszüntették ezen szociális szolgáltatásoknak a nyújtását, onnantól kezdve az önkormányzatok kötelező feladatellátása belép, tehát így ellátott ellátás nélkül nem maradhat, hiszen akkor akár az SZGYF-hez fordul, akár többségében az önkormányzathoz fordul, és ott meg kell hogy kapja ezeket az ellátásokat. Az önkormányzat pedig nyilván ahhoz, hogy ezt a kapacitást elláthassa, nyilván munkakerőre van szüksége, amely elsősorban azokból az emberekből toborozható, akik korábban is ezt a munkát végezték.

Ezért volt szükség a haladéktalan intézkedésekre és arra, hogy senki ne maradjon ellátatlanul ebből a 6 ezer emberből, akit ön is említett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vágó Sebestyén, szociális ügyekért felelős képviselőtársam volt az első, aki írásbeli kérdésben fordult ez ügyben önökhöz. Lényegében ugyanazt a választ kaptuk most, tehát hetek alatt nem sikerült előrébb jutni. És több szempontból sántít az, amit államtitkár úr elmondott, hiszen nem kerültek szóba azok a dolgozók, akik hónapok óta nem kapnak fizetést. Az, hogy egy adott esetben egyéves eljárás után őket majd vagy átveszi valaki, vagy nem, ez a gyermekeik számára nem ad jelen pillanatban megnyugtató választ.

(13.40)

Azt is látni kell, hogy egy önkormányzati átvétel ápoltak esetében, ráadásul részben önkéntes és jelentkezős alapon, olyan törést okozhat ápolási helyzetekben, ami akár emberéletekbe is kerülhet. Ezt az érintettek családtagjai nagyon jól tudják. Azt látni kell, hogy egy recsegő-ropogó rendszert most olyan emberek tartanak életben, akik nem kapják meg a jogos fizetésüket, és akiknek ebből nagyon komoly gondjaik származnak. Éppen ezért egy petíciót hoztunk tőlük több száz aláírással megtámogatva, amit Vágó Sebestyén képviselőtársam fog átadni önöknek.

De ha nem is értenek egyet azokkal, akik most itt kint tüntetnek, a férfiaság jegyében a minimum *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az lenne, hogy ön vagy önök közül valaki kimenjen, nézzenek a szemükbe *(Az elnök ismét csenget.)*, beszéljenek velük, és ismerjék meg a valódi Magyarország valódi problémáit. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyilván a naprakész eredményekről is beszámoltam volna önnek, tisztelt képviselő úr, ha nem azt írja általánosságban a címében a mostani felszólalásának, hogy ki biztosítja a védőhálót a leginkább elesettek számára. Aki ebből rájön, hogy ön konkrétan egy intézmény ellátotti körére gondol, az elég ügyes gondolatolvasó kell hogy legyen. Ha ön konkrétan leírta volna, hogy miről szeretne kérdezni,

nyilván naprakészebb információt mondtam volna. De ettől függetlenül megismétlem azt, hogy nekünk a legfontosabb az, hogy az ott eddig ellátásban részesezők mindegyike továbbra is az önkormányzat részéről, más szolgáltatók részéről az ellátást megkapja. Ennek nyilvánvalóan a fedezete és a jogi környezete biztosított mindenki számára. Mi erre is fogunk törekedni. Ebben nyújtunk segítséget a helyi önkormányzatoknak, ebben működik közre a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság ezekben a megyékben is. Tehát bízunk benne, hogy ez senki számára illet nem jelent.

Az viszont valóban mindenki számára felháborító, hogy egyes emberek a saját magánhasznuk elérése érdekében kockára tették ennyi ember egzisztenciáját (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), megélhetését; velük szemben pedig, bízunk benne, ha a gyanú beigazolódik, akkor a legszigorúbban fellépnek a büntetőhatóságok. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypart pádsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ki kormányzott 2010-14 között?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogadom el, hiszen a legautentikusabb személy mégiscsak a miniszterelnök úr, erről neki van leginkább tudomása, úgyhogy megvárnám miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a válaszadó személyét, a miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért nyereszkezik a kormány mások nyomorán?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Képviselő asszony, ön é a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Múlt kedden Varga miniszter úr a brókerbotrányal kapcsolatban

azt nyilatkozta, hogy az állampapír a legbiztonságosabb befektetési forma, és ahhoz, hogy valaki állampapírt vegyen, nem kell brókercégnél számlát nyitni. Ez egy ártatlan kijelentésnek tűnhetne más körülmények között, ugyanakkor a mostani helyzetben, amikor bármiféle ellenzéki kritikát a pénzügyi felügyelet felé azzal utasítanak vissza, hogy nem szabad megingatni a pénzügyi rendszerbe vetett bizalmat, nem egyszerűen furcsa, hanem rendkívül visszatetsző. Azt üzeni ugyanis ezzel, hogy az egész pénzügyi szektor megbízhatatlan, és aki félti megtakarított pénzét, bízva állam atyácskára, mert különben rajta veszhet. Azaz az állam képviselője saját kezűleg fog a bizalom rombolásába. Riogat, pánikot kelt, a pénzügyi rendszer stabilitásába vetett hitet rombolja. Ez egy kormánytagtól rendkívül felelőtlen magatartás. Cinikus üzenet, és különösen felháborító azok szemszögéből, akik bíznak az állami felügyeletben, abban, hogy a PSZÁF és az MNB végzi a dolgát, és nem engedi, hogy csalássorozatok folyjanak akár 15 éven keresztül.

Államtitkár úr, idézett kijelentésével a miniszter úr bevallotta, hogy a pénzügyi rendszer felügyeletével megbízott MNB a feladatát nem képes teljesíteni. Úgy látja, hogy nincs más megoldás, mint a rendszer megbízhatatlanságának tudomásul vétele - és egy kis nyereszke, ha már így alakult. Szerintünk van más megoldás: nem Fidesz-katonákat, hanem hozzáértő szakértőket kell megbízni a pénzügyi szektor felügyeletével. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter ezen kijelentése, hogy az államkötvény az egyik legbiztonságosabb értékpapír, nem jelenti azt, amit az önök pártja ebből kikövetkeztetett. Azt jelenti mindössze, hogy az állam jelen van az értékpapírpiacon, és az állam biztonságos befektetést tud nyújtani az embereknek. Ennyit jelent mindösszesen. Az pedig önnek mint országgyűlési képviselőnek szintén érdeke kell hogy legyen, hogy az államadósságot lehetőleg belföldről finanszírozzuk, és ne szolgáltatassuk ki magunkat külföldi, határon túli, távoli befektetőknek, magyaroknak vagy nem magyaroknak. Belföldről, a belföldi piacon kell az államadósságot minél nagyobb mértékben finanszírozni. Ez a kijelentés semmi mást nem jelentett.

Egyébként elég sikeres az államkötvénypapír kibocsátás, hiszen több mint 2200 milliárd forint van már magyar emberek, jogi személyek tulajdonában, amely finanszírozza így az állam hiányát, költségvetési hiányát. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Úgy gondolom, hogy ez a kijelentés csak megerősí-

tette a magyar embereket abban, hogy ha biztos döntést, felelősségteljes döntést akarnak hozni a szabad pénzüik felhasználása tekintetében (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), akkor az egyik legjobb megoldás az, ha az államra bízzák, államkötvényértékpapírvásárlással biztosítják maguknak is a befektetést egyrészt, másrészt a biztonságot.

Arra kérem önt és az önök pártját, hogy ne képzeldjének, és ne gondoljanak emögé olyat, ami nem valós. (*Dr. Schiffer András: Letelepédési kötvényt hol lehet venni?*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Schiffer képviselő úr, engedje meg, hogy a képviselőtársa reagáljon államtitkár úr válaszára. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. A kormánynak az a törekvése, hogy az államadósságot belföldről finanszírozzák nagyobb részben és ne külföldről, ez érthető, viszont az alkalmazott eszköz megengedhetetlen.

Államtitkár úr, nemcsak magánszemélyek buktak a brókerbotrányban, hanem egész települések. Fót 1 milliárd forintja után futhat, a Pest megyei Alsónémeditől a Hungária Zrt. 15 év megtakarítását lopta el, mindazt, amiből a fejlesztéseket fizethetnék. Ezt írják: „A művelődési ház nem bír ki még egy telet, muszáj lenne megcsinálni a fűtés-korszerűsítést. A templomtorony életveszélyessé lett nyilvánítva, egy nagyobb szélvihar ledöntheti. Az egészségház, a kerékpárút, az óvodai tornaszoba tervei elkészültek, de nem tudunk belekezdeni a kivitelezésbe. Likviditási gondjaink is vannak.”

A kérdés tehát az, hogy miért nem azzal foglalkoznak, hogy a megtakarításaikhoz az emberek és a települések hozzáférjenek. A választ nem fogadjuk el. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Tállai András államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Sokszor úgy érzem, hogy az LMP vagy nem figyel a parlamentben, vagy nem olvas újságot, vagy nem tájékozik. (*Novák Előd: Vagy mindegyik!*) Ön magánszemélyekről és önkormányzatokról beszél. Az Országos Betétbiztosítási Alap 73 ezer embernek indította el a kártalanítását. Ez egyébként az érintetteknek a négy bank tekintetében a 90 százaléka (*Zaj. - Az elnök csenget.*), 103 milliárd forint hitelt vett fel az OBA azért, hogy ezt a 73 ezer embert kártalanítsa. Ennyit a magánszemélyek kártalanításáról.

De az önkormányzatok tekintetében is le van maradva a képviselő asszony, hiszen elmondtuk, hogy a kormány már egy döntést hozott, és a második körben pedig folyik a felmérés, és az alapján

készül egy előterjesztés a kormány elé, amelyben döntést fog hozni, amire egyébként semmilyen jogszabály és törvény a kormányt nem kötelezi, de döntést fog hozni (*Zaj. - Az elnök csenget.*) azon tekintetben, hogy az önkormányzatokat hogyan fogja tovább megsegíteni.

Önnek is elmondom, hogy a kormány nem hagyja cserben sem a magánembereket, sem pedig az önkormányzatokat. (*Taps a kormánypárti padso-rokból. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Ááá! - Dr. Schiffer András: Senkit nem hagyunk az út szélén!*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Az MSZP-nél az üléspont határozza meg az álláspontot?”** címmel. Witzmann Mihály képviselő urat illeti a szó.

(13.50)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A Buda-Cash-botrány egyik érdekes mellékszála az MSZP pálfordulása a takarékszövetkezeti integráció kérdésében. Emlékeztetőül csupán: pár héttel ezelőtt Harangozó Tamás azzal vádolta meg a köztársasági elnököt, hogy Áder János is aktív szerepet játszott a Buda-Cash érdekeltségi körébe tartozó bankcsoport létrejöttében azzal, hogy 2013-ban nem írta alá a takarékszövetkezeti törvényt, hanem visszaküldte azt a parlamentnek. A fenti idézet már csak azért is felettébb érdekes, mert nincs még két éve sem, hogy a szocialisták homlokegyenest ellenkező véleményt fogalmaztak meg az ügyben.

Józsa István 2013. július 10-én azt nyilatkozta a takarékszövetkezeti integrációról, idézem: „Ez egy egészen durva megsértése a piacgazdaság fundamentumát képező, a magántulajdon védelmét kimondó alapjogoknak. A kormány az adófizetők, a mi pénzünket használja arra, hogy a fideszes holdudvart feltőkésítse, a kisemmizett kistulajdonosok, a takarékszövetkezeti tulajdonosok kárára. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Jól beszélés!*) Ezzel szemben most a szocialisták azt kérik számon a köztársasági elnöktől, kedves Harangozó Gábor, önnek is mondom, hogy annak idején miért küldte vissza a törvényt az Országgyűlésnek. (*Harangozó Gábor István: Miért nem küldte alkotmányos kontrollra? Nem aláírni kellett volna, hanem visszaküldeni!*) Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az MSZP 2013-ban csúsztatott, vagy most teszi ezt.

De a sornak itt még nincs vége, tisztelt képviselőtársaim. Tukacs István 2013. november 13-án találta azt mondani, hogy a több ezer fiókot működtető takarékszövetkezetek olyan stabil lábakon nyugvó

pénzintézetek voltak, amelyek nemcsak jól gazdálkodtak, hanem saját biztosítási alapokkal is rendelkeztek. (*Harangozó Gábor István: Nem érted, mit beszélsz, ülj le!*) Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd emlékeztessem (*Az elnök csenget.*) önöket arra is, hogy 2013. június 26-án az MSZP 15 képviselője nemmel szavazott a szóban forgó törvényjavaslatra, az MSZP-frakció több tagja pedig nem volt jelen a szavazásnál. Úgy látszik, hogy akkor még nem tartották ennyire fontosnak a betétesek biztonságát a szocialisták.

Ahogy a köztársasági elnök úr is jelezte a válaszlevelében, a takarékszövetkezetek bankká való átalakulásának lehetősége és feltételei már a törvénytervezet szövegében is adottak voltak. Az újbóli országgyűlési tárgyalás ezen nem változtatott. Maga az átalakulás pedig egyetlen takarékszövetkezet esetében sem múlhatott azon, hogy azok kezdeményezik-e bankká alakulásukat, hiszen az átalakuláshoz szükséges feltételek meglétét az erre hivatott állami szerveknek minden esetben alaposan meg kellett vizsgálniuk.

Fentiekre tekintettel (*Az elnök csenget.*) kérem miniszter urat, segítse elő a betétesek pénzének biztonságos takarékszövetkezeti...

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az idő!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): ...hogyan segítette a betétesek pénzét az integráció, és mi lehet az oka az MSZP pálfordulásának? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom Harangozó képviselőtársamat, lehetősége van arra bármikor, hogy azonnali kérdéssel forduljon az illetékes tárcához; kérem szépen betartani. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak válaszára.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy a kérdésre válaszolhatok. Remélem, hogy az Országgyűlésnek és az országgyűlési munkában részt vevő bizottságoknak lesz módja és alkalma még a takarékszövetkezetek jövőjéről többször is tárgyalni, tekintettel arra, hogy a takarékszövetkezeteknek, úgy gondolom, a magyar társadalom, a magyar gazdaság, a kis- és középvállalkozók, valamint a mezőgazdaság hitelezésében fontos szerepe lesz a következő időszakban. Különösképpen azért, mert azok a takarékszövetkezetek, amelyek az ön által említett integráció részesei lettek, stabilan állnak a lábukon, tekintettel arra, hogy ma már két biztosítási alap, egy tőkefedezeti alap és maga az Országos Betétbiztosítási Alap is garantálja ezeknek a működését. A magyar kormány 136 milliárdos garanciát biztosít a takarékszövetkezeti rendszer működtetéséhez és működéséhez. Arról szól az in-

tegráció, hogy hogyan tudjuk ezeket a takarékszövetkezeteket megvédeni, hogyan tudjuk stabilizálni, hogyan tudjuk tisztába tenni őket.

Szeretném elmondani önöknek, hogy a takarékszövetkezeti integráció ellen többen tiltakoztak, nem tételezem föl, hogy személyes érdekből. Azt vélem, hogy tudatlanságból és bizalmatlanságból tették ezt. Az MSZP is ebbe a körbe tartozik. A tények azonban nem őket erősítik, hanem azokat, akik úgy gondolták, hogy a takarékszövetkezeteket át kell világítani, a rossz hitelesek ki kell vezetni a rendszerből, és a takarékszövetkezeteket pedig fel kell tőkésíteni és meg kell segíteni, hogy egy magyar bankhálózat válhasson belőlük valójában.

11 takarékszövetkezet maradt ki az integrációból. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, kérem, mérlegeljék ezt: a 11, integrációból kimaradt takarékszövetkezetből mára már 9 csődbe ment, hasonlóan ahhoz a rendszerhez, ami a Buda-Cashhez kötődő takarékszövetkezetet, majd később bankokat illette. Szeretném nyomatékkal felhívni a figyelmüket, hogy azok az önkormányzatok, akiknek a pénze ezekben a bankokban, korábbi takarékszövetkezetekben ragadt, ezek nem hibáztathatóak, hacsak nem annyiban, hogy a pénzüik, ami a bankhoz került, a DRB Bank döntésének következtében brókerekhez került, akik pedig ellopták a pénzt egy évtizedes brókeresalást létrehozva Magyarországon. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter úr válaszát elfogadom. Kérdésem egyik része vonatkozott természetesen a tényleges tartalomra, hiszen a másik része pusztán költői volt, ugyanis nyilván nem várható el a miniszter úrtól az, hogy a szocialista frakció takarékszövetkezeti integrációjával kapcsolatban kialakított álláspontjának a 180 fokos változására magyarázattal szolgáljon. Ez a pálfordulás, azt gondolom, hogy jól mutatja, hogy a szocialistáknak ismét nem a befektetések és a betétesek befektetései voltak a fontosak, a befektetések és a betétesek sorsa volt a fontos, a takarékszövetkezeti átalakulás kérdései, hanem sokkal inkább pillanatnyi politikai érdekeik.

Összefoglalva azt is mondhatnánk, hogy utólag nyugodtan kijelenthetjük, hogy a szocialisták által akkor rendkívüli módon ellenzett takarékszövetkezeti integráció mindenképpen hasznos és szükséges volt, ugyanis az integrációban részt vevő takarékszövetkezetek működése, ahogy miniszter úr is említette, jelenleg is biztosított és stabil. Az ügyfelek megta-
karításai pedig biztonságban vannak.

Ezúton is tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a kormányzatot szigorú lépéseiben annak érdekében, hogy a brókerek soha többé ne

lophassák el az emberek pénzét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg miniszter urat. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Valóban keresünk politikai szövetségeket ahhoz, hogy a takarékszövetkezeti rendszert megerősítsük Magyarországon a következő egy esztendőben, és az agrárhitelezésben, zöldhitelezésben az európai uniós források kiközvetítésében minél több magyar lakossági szereplőhöz és vállalati szereplőhöz eljussanak.

Itt valójában az történt, hogy mind a Quaestor, mind a Buda-Cash esetében becsapták az ügyfeleket a brókerek, és szakszerűen szedték el a pénzüket. A Buda-Cash esetében ezekre a korábbi takarékszövetkezetekre, majd bankokra azért volt szüksége a Buda-Cashnek, hogy várhatóan vagy vélelmezhetően a takarékszövetkezeti ügyfelektől folyamatos készpénzellátása legyen a cégeknek. Ezt nem ismerték fel azok az ellenzéki erők, akik a takarékszövetkezeti integrációt nem támogatták, ezzel lehetővé tették azt, hogy bankká alakuljanak ezek a takarékszövetkezetek, és most már bankként lopják el a brókerek az emberek pénzét.

Mind a két brókerhársaság, a Quaestor és a Buda-Cash is egy brókertrükkre, illetve trükkorozatra épül fel, amelynek a lényege az, hogy a laikus embereket megtévesztve, pénzüket eljátszva kifosszák az ügyfeleket és kifosszák a lakosságot. Ezt tekintem a legsúlyosabb csalásnak az egész ügyben, amit a brókerek műveltek a választópolgárok és az adófizetők megtakarításaival. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Tízmillió embert érint, hol a tanulmány?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tudták, hogy mi lesz, mégis megtették. Igaz, folyamatosan hazudtak: nem létezik ez a tanulmány. Most már mindenki tudja, mivel maga a készítő is elismerte a tanulmány létezését. Nem hatástanulmány nélkül záratták be ugyanis vasárnaponként a boltokat. 2011-ben már megvizsgálták, hogy mi várható a vasárnapi zárva tartástól. A 2011-es hatástanulmány semmi jót nem tartalmazott, az volt benne, hogy a kereskedelemből elküldenek 15-20 ezer embert, a költségvetésből pedig kiesik mintegy 50 milliárd forint, és a lakosság

kétharmada elutasította. Tudjuk, valahonnan pótolni kell a kieső összeget. Be kell szedni az adófizetőktől, el kell venni valahonnan máshonnan, lehetőleg olyan helyről, ahonnan már eddig is sikeresen elvettek. Ha eddig sikerült elvenni az oktatástól, a kultúrától, az egészségügytől, a szociális ellátórendszerből, miért ne sikerülne most is; a szegényektől, vagy ahogyan az EMMI ajánlja a megnevezést: a rászorultaktól. Ezt tartalmazta a 2011-es hatástanulmány, ami több mint 3 millió forintba került. Igaz, a minisztérium még most sem leli az általa készített anyagot.

Hogy fordulhat elő, államtitkár úr, hogy egy ilyen anyag csak úgy eltűnik? Egy normális munkahelyen ennek komoly következményei vannak. Még egyszer kérdezem: ki a felelős? Ameddig ötnapi munkából nem lehet megélni, mondta Orbán Viktor, addig nem tudjuk támogatni a vasárnapi zárva tartást. Ezeknek az embereknek, akik elveszítik a munkahelyüket, nemhogy öt napjuk nem lesz most már, hogy meg tudjanak élni belőle, hanem egy sem.

Egy állampolgári véleményt olvasnék fel önnek, államtitkár úr. „Vádolunk mindenkit, aki közreműködött abban a hétköznapi gazemberségben. Már csak a pontos minősítést kell megtalálni hozzá, valahogy így: előre megfontolt szándékkal, aljas indokból, különös kegyetlenséggel, folytatólagosan elkövetett, nagy társadalmi kárt okozó gazemberség.” Ez a véleménye az embereknek.

Hol a tanulmány, tisztelt államtitkár úr? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Először is egy jogszabályra hívnám fel a figyelmét, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 17. §-ának (1) bekezdése szól az előzetes hatástanulmányról. *(Dr. Schiffer András: Azt sose tartjátok be!)* Ez pedig azt írja elő, hogy az előterjesztő kötelessége és felelőssége a hatástanulmány készítése *(Dr. Schiffer András: És hol van?)*, de ön is tudja, hogy jelen törvény esetében ez nem a kormány volt és nem a nemzetgazdasági miniszter, tehát semmilyen jogszabályi és törvényi kötelezettsége nem volt a kormánynak, a minisztériumnak előzetes hatástanulmány készítésére. *(Bangóné Borbély Ildikó: A KDNP felelős érte?)*

Amiről ön beszél, az egyébként sem előzetes hatástanulmány, hanem 2011-ben az akkori nemzetgazdasági miniszter rendelt egy közvéleménykutatást - itt van, parancsoljon *(Felmutatja.)*, a minisztérium honlapján ön is megtalálja -, aminek az volt a lényege, hogy a lakosságot kérdezték meg, hogy mi a véleménye egy esetleges vasárnapi zárva

tartásról. Ez a kutatási jelentés nem lehet tanulmány, hiszen nem foglalkozik annak társadalmi hatásaival, nem foglalkozik gazdasági hatásaival, és nem foglalkozik esetleges politikai következményével sem (*Dr. Schiffer András: Elég nagy baj!*), ezért ezt ne tévessze össze. Ez egy kutatási jelentés.

Ismétlem tehát és hangsúlyozom: a kormánynak nem volt kötelessége és felelőssége, azonban természetesen mielőtt a kormány támogatta az előterjesztést, minden szempontot figyelembe vett, különösen más országok gyakorlatát tanulmányozta, és láthatjuk, hogy más nyugati országokban is működik ez a rendszer, ami azt jelenti, hogy sok tízezer dolgozónak lehetővé teszi, hogy a vasárnapi napon ne kelljen dolgozni. Ezt teszi lehetővé ez a döntés, és alapvetően ezért támogatta a kormány a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Dr. Rétvári Bence tapsol.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, államtitkár úr, ha nem elég tanulmány az, hogy a magyar lakosságot kérdezik meg egy ilyen fontos ügyben, ami tízmillió embert érint, akkor nem tudom, mi lenne az, ami maguknak elfogadható lenne.

Amúgy hadd idézzem már azt a riportot, ahol Glattfelder Béla államtitkár úr a múlt héten nyilatkozott, és mutatta is a kamerába, hogy „a tanulmány itt létezik, és józan parasztésszel készítették”. Tudja, államtitkár úr, ez az, ami maguknak nincs: józan parasztesze. Mert ha józan parasztesze lenne ennek a kormánynak meg maguknak, akkor ezt nem vezették volna be, mert tudták volna, hogy milyen következményei lesznek. Ha maguknak nem számít 15-20 ezer ember meg tízmillió magyar lakos, akkor nem tudom, hogy mi kell, hogy számítsen ebben az országban! Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP pad-soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Engem viszont az lep meg, hogy egy baloldali párt tagja, egy családanya (*Bangóné Borbély Ildikó: Már megint?*) ennyire nem áll ki azok mellett az asszonyok, nők mellett (*Bangóné Borbély Ildikó: Én kiállok!*), akiknek vasárnap reggel négy órakor fel kell kelni, ott kell hagyni a családjukat (*Közbekiáltások. - Az elnök csenget.*), nem tudja megfőzni a vasárnapi ebédet, nem tudja a gyermekét felkészíteni, hanem menni kell, az ön kedvéért menni kell neki vasárnap is dolgozni. (*Folyamatos közbekiáltások.*) Csodálkozom, hogy egy baloldali párttól (*Az elnök ismét csenget.*), aki a munkások mellett áll - hangoztatják -, ennyire

szembemennek azzal a sok tízezer hölgygel, családjával. (*Bangóné Borbély Ildikó: Hol ez a tanulmány? Válaszoljon!*)

Én beszélgettem eggyel, és azt mondta, nagyon örül neki, hogy vasárnap nem kell dolgozni, mert a gyermekét... És nem szűnt meg a munkahelye (*Az elnök ismét csenget.*), és nem fog kevesebbet keresni, mert az is következmény, az is következmény, hogy sajnos hétköznap viszont többet kell neki dolgozni, de a jövedelme maradni fog ugyanennyi, vasárnap pedig a családjával lehet. Ez volt a cél, és ezt értük el ezzel a döntéssel. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy az azonnali kérdések kapcsán azonnali válasza, párbeszédre nincs lehetőség az ülésteremben. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Tényleg jól működik minden?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. (*Vágó Sebestyén jelzésére:*) Igen, öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Pár héttel ezelőtt bombaként robbant a magyar köztudatban az, hogy a szigetszentmiklósi pár, akik éveken keresztül brutálisan bántalmazták a gyermekeiket, embertelen körülmények között tartották őket, a bíróság elsőfokú ítélete alapján, kitöltve a büntetésüket - alig kevesebb, mint egy év letöltött börtönbüntetéssel kitöltötték a börtönbüntetésüket - szabadlábra kerültek.

Azt tudom, hogy ilyenkor főleg az államtitkár úr - még az előző ciklusból tudom - mindig a bírói függetlenségre szokott hivatkozni, ezzel tisztában vagyok. Tisztában vagyok azzal is, hogy a büntető törvénykönyv szigorítása nem az EMMI hatásköre, viszont az EMMI, mint a gyermekvédelemért, a gyermekek védelméért felelős minisztérium, igenis ki kellene hogy használja a lobbierjét arra, hogy ráhasson az illetékes minisztériumra, hogy ezeket a törvényeket szigorítsuk, mert ha legyen könnyebb büntetésként ez így kiszabható, akkor nagyon rossz helyen vagyunk.

A másik bomba, ami robbant, az az ügyészség sajtótájékoztatója volt, ahol felhívták a figyelmet arra, hogy egyértelműek voltak a bizonyítékok, hogy azok a brutális cselekmények megtörténtek, amelyeknek a büntethetősége sokkal tágabb, de ilyen-olyan indokokra hivatkozva ezt a bíróság nem vette figyelembe.

A harmadik bomba pedig az volt, hogy ha másodfokon igazat adnak az elsőfokú ítéletnek, helybenhagyják, akkor ez a pár még kártérítési igénnyel is élhet az állam felé. Felháborító, és ezért az EMMI-nek mint a gyermekvédelemért felelős minisztériumnak tennie kéne valamit. Amit konkrétan tehetne még, az pedig az, hogy ez az eset például - számtalan más esettel kapcsolatban is - nem történhetett volna meg, illetve nem ölthetett volna ekkora méretet, ha a gyermekvédelmi jelzőrendszer Magyarországon működne. Vagy a jogszabályi szabályozása nem jó, vagy az ellenőrzése nem jó, de hogy nem működik, az biztos. Ez pedig egyértelműen az EMMI-nek a felelőssége, hogy végre kidolgozzon egy olyan rendszert, amelyben a gyermekvédelmi jelzőrendszer működni tud, idejében tetten lehet érni az ilyen helyzeteket, és ilyen brutális cselekmények nem történhetnek meg Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, minden jóérezésű embert megrázott az az eseteírás, amelyben ezek a gyerekek beszámoltak, hogy milyen körülmények között tartották őket, hogyan sanyargatták, mit kaptak enni, hogyan bántak velük, és valóban kevesen tudjuk felfogni, hogy hogyan lehet valaki ilyen kegyetlen a leginkább kiszolgáltatott, gyermekkorukat élő fiatalokkal szemben.

Sokakat nyilván éppen ezért a bírósági ítélet eredménye meghökkentett, sokkal szigorúbb ítéletet vártak. Ahogy a képviselő úr mondta, ez egy elsőfokú ítélet, tehát majd a másodfokú ítélet lesz az, amelyik jogerős. Meglátjuk, hogy a bíróság ez esetben mit dönt, súlyosít, nem súlyosít, esetleg helybenhagyja az elsőfokú ítéletet. Az látható volt, hogy a közvélemény általában azt a véleményt fogalmazta meg, hogy sokkal súlyosabb döntést várt volna a bíróságtól. Az pedig még inkább furcsa volt, hogy a különböző igazságszolgáltatási ágak egymásra mutogattak az ítélet megfogalmazása után, de ahogy ön is mondta, nem jó, ha ebbe kormányzati szereplő beleszól, ugyanakkor láttuk ezzel kapcsolatban az emberek várakozását.

Fontos, amit ön mondott, hogy az a fajta jelzőrendszer, amelyik az ilyen eseteket felszínre tudja hozni, sokkal inkább mélyreható legyen, sokkal inkább tudja jelezni, ha hasonló történik. Nagyon nehéz helyzetben vagyunk, hiszen itt sokszor bezártan, egy házon belül történnek ilyen szörnyű esetek, nehéz ezt észrevenni. Ahol ez kibukhat, az a háziorvos, az iskola, az óvoda vagy a bölcsőde, vagy bármilyen más olyan intézmény, ahova ezeket a gyerekeket elviszik, és ahol esetleg beszámolnak erről, és az ott dolgozó akár egészségügyi dolgozók, akár pedagógu-

sok pedig észlelik, hogy a gyerekekkel kapcsolatban valami nincsen rendjén.

Éppen ezért nemcsak itt, hanem az ország más részein egy új útmutató készült el ezeknek a szakembereknek, akiknek a feladata az ilyen fiatakorúakról vagy gyermekkorúakról való gondoskodás, a velük való törődés, hogy jobban fel tudják ismerni, mikor vannak ilyen nehéz krízishelyzetek, mikor kell jelezni azt, hogy a gyermeket meg kell védeni akár a saját gondozóitól. Külön képzésen is hívtuk fel erre a figyelmüket, erre az új útmutatóra, amely a szakmai szabályokat a gyermekek védelme érdekében részletezte tovább. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót. A helyzet pikantériája az, hogy az említett esetben a gyermekvédelmi jelzőrendszer minden egyes tagjával kapcsolatban volt ez a család. Nem hiszem, hogy azzal lenne a probléma, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer bármelyik képzett résztvevője ne ismerné fel a gyermekbántalmazás jeleit, nagyon minimálisan lehet ez. Ami probléma lehet, az az, hogy elképzelhető, hogy a jogi szabályozása nem megfelelő a gyermekvédelmi jelzőrendszernek, akár a szankciórendszere nem megfelelő a gyermekvédelmi jelzőrendszernek, az ebben részt vevők törvényi védelme nem megfelelő, akár Btk.-szinten sem.

Egyébként itt mondanám el azt, hogy a Jobbik szociális munkacsoportja a közeljövőben egyébként egy szakmai konferenciát szervez pont ezzel a témakörrel kapcsolatban, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszerrel a benne részt vevőkkel tárgyaljunk, és a végén, ami megszületik eredmény, a felismert problémákról természetesen tájékoztatni fogjuk a minisztériumot, hogy a jelenlegi jogszabályokat ebbe az irányba előmozdítva tudjunk segíteni a rendszeren. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Előre is köszönjük mindenkinek a javaslatát ezzel kapcsolatban. De ön is itt volt a parlamentben az elmúlt négy évben, amikor számtalan törvényt fogadtunk el.

Ön említette a büntető törvénykönyvet, most nem akarok belemenni *(Dr. Schiffer András: Három csapás.)*, hogy ezt ki szavazta meg, ki nem, de ebben a büntető törvénykönyvben bizonyos társadalmi csoportok fokozott védelemben részesülnek. Ezek a gyerekek, a nők és az idősek, akik sérelmére elköve-

tett bűncselekményeket most már az új büntető törvénykönyv sokkal szigorúbban büntet, mint az előző büntető törvénykönyv. Másrészről pedig, nyilván, ahol több bűncselekményt követnek el folyamatosan, amikor visszaesőkről van szó, akkor pedig még inkább szigorú a mostani büntető törvénykönyv a korábbihoz képest.

Két vagy három törvénycsomagban tárgyalta itt az Országgyűlés a gyermekbarát igazságszolgáltatásról szóló javaslatot, amelynek egyik része volt a gyermekbarát meghallgatósobák létrehozatala. Minden megyében létrejött gyermekbarát meghallgatósoba, pontosan azért, hogy amikor már bekerül a védelembe ez a gyerek, akkor kevésbé legyen traumatikus neki elmondani azt, hogy mi történt vele, hiszen egy olyan környezetben, egy gyerekszobaként kialakított meghallgatósobában, kevés felnőtt jelenlétében tudja ezt elmondani, ahol talán ez kevésbé jelent neki még egy megrázkódtatást. Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**A MET már az Országgyűlésbe is betette a lábát?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Aradszki András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Szél Bernadett bólint.)* Igen. Megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ön is olvashatja, a MET valószínűtlen sikorsorozata tovább folytatódik ebben az országban. Lázár miniszter úr kedvéért mondom, aki állítása szerint kevésbé ismeri a MET-et, amúgy meg a feladatok meghaladják a szellemi kapacitását, hogy a MET egy olyan cég, amely a miniszterelnökhöz ugyancsak közel áll, baráti szálakon kötődik, Orbán Viktorig érnek a szálak gyakorlatilag; részben offshore-cég és részben orosz tulajdonban áll.

Most a MET egy újabb tendert nyert: hamarosan a MET új partnerétől, a Magyar Telekomtól veszi a parlament az áramot. Tehát az a fény, amelyben itt fogunk ülni, az hamarosan közvetve a MET-től fog jönni, hiszen a vállalat így közvetett módon a Magyar Országgyűlés áramszállítója lett.

A MET tehát tovább szárnyal, immár most a Magyar Telekom hoz létre vegyes vállalatot a MET-tel, ami azért is érdekes, mert látni kell, hogy itt két olyan vállalatról van szó, amelyik közül egyiknek sincsen saját energiatermelő kapacitása.

Két út létezik ahhoz, hogy ez a páros energiához jusson, hogyha árampiacról van szó: vagy az MVM-től, vagy más hazai szereplőtől vásárolnak. Na most, ha így tudnak jobb árat mondani, mint az MVM, főleg úgy, hogy a Magyar Telekomon keresztül érté-

kesítenek, az egy gazdasági csoda, de egyébként pedig nagyjából lehetetlen. Vagy pedig külföldről behozzák ezt az áramot. Kérdés persze, hogy miért ők hozzák az áramot, és miért nem az állami cég, és miért nem a magyar adófizető polgároknál csapódik le az ezzel kapcsolatos nyereség. De ezzel kapcsolatban most már a feljelentésnél tartunk, azt nem a parlamentben fogjuk ezek szerint megbeszélni, hanem a bíróságokon.

Mindenesetre mi úgy látjuk, hogy két lehetséges módon történhetett meg ez a biznisz. Az egyik az, hogy nem az ár döntött. Kérdezem én, hogy akkor mi, tisztelt államtitkár úr. A másik út pedig az, hogy a MET egy újabb célzott importkedvezményt kapott, és így jutott olcsó energiához. Ez azért is egy indokolt felvetés, hiszen a gázpiacon pont ez történt.

Tehát, tisztelt államtitkár úr, a kérdésem a következő: kapott-e közvetett vagy közvetlen kedvezményt a MET az elmúlt időszakban az árampiacon? Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Röviden is lehet erre válaszolni: nem kapott az árampiacon semmilyen kedvezményt a MET.

Azt kritizálni, hogy egy vállalkozás egy másik vállalkozással szövetségre lép, és együtt jelennek meg a piacon, amennyiben a piac ezt elbírja és visszaigazolja, az teljesen normális folyamat egy gazdasági életben. Főleg úgy, hogy a két érintett szereplő nem az egyetemes szolgáltatási piacon szerepel, hanem mint kereskedők lépnek fel.

Azt a kérdést, hogy a kereskedőknek nincs energiatermelési kapacitása, szerintem sok kereskedőnek fel lehet tenni. A kereskedők már csak ilyenek, nem mindegyiknek van energiatermelési kapacitása. Úgyhogy e tekintetben azt kell mondanom, hogy a kérdése értelmetlen.

A másik részével kapcsolatban a dolognak, hogy mi van a MET-tel, ezt már számtalanszor ebben a parlamentben elmondtuk, ezt nem szeretném még egyszer megismételni. Egy dolgot azért szívesen elmondanék önnek, és feltenném én is ezt a kérdést, hogy tessék nekem megmondani, képviselő asszony, hogy akkor, amikor a 2015. évi V. számú törvényt nem szavazták meg, akkor milyen indokok vezették önöket a „nem” gomb megnyomására, tekintettel arra, hogy ez a törvényjavaslat biztosítja 2015. május 11-től azokat a határkeresztesző kapacitásaukciós feltételeket, amelyek teljes mértékben megfelelnek az európai uniós normáknak. *(Dr. Schiffer András: Mi kérdezzük!)* Mert egyébként arról beszélt szerintem ismételtelen a MET-tel kapcsolatban, hogy itt

valami nem tiszta. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Nem hát! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Idő! - Az elnök csenget.)* Kijelentem, a jelenlegi információink szerint minden rendben van a MET körül. Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Szóval, nézze, államtitkár úr, ez egy érdekes dolog. Ez egy régi közhely már, hogy a legjobb védekezés a támadás, de az a helyzet, majd ha kormányon leszünk, akkor én nagyon szívesen fogom állni az ön kérdéseit. Addig viszont a helyzet fordítva van: ön ül ott, én kérdezek öntől, önnek pedig válaszolnia kell.

Nagyon köszönöm, hogy válaszolt arra, hogy ezek szerint nem arról van szó, hogy adtak egy importkedvezményt ennek a csapatnak. Viszont akkor most mégis mi van itt? Gazdaságilag ez egy teljesen abszurd történet.

Ami meg még abszurdabb, az az, hogy megtörtént az, hogy a Magyar Országgyűlés kivilágításában, tehát az áramvásárlásban az állami céget, a magyar adófizetőkhez tartozó állami céget gyakorlatilag kiűtötte egy profitorientált csapat. Azt gondolom, ez egy olyan pont, ami mellett nem kellene elmennünk. A MET létjogosultsága a piacon azért nonszensz, mert gyakorlatilag minden egyes forint, amit ők nyereségként elkönyvelnek, az egy veszteség a magyar adófizetőknek. Most ott tartunk, hogy a magyar Parlament világitásából származó nyereség mehetne a magyar adófizetőkhez, ha ezt, mondjuk, az MVM vagy az MVMP csinálná, ehelyett meg megy a MET-hez, aminek a végén ki áll? Ott áll Garancsi, ott áll egy orosz befektető meg egy nagy offshore-háló. Hogy van ez, államtitkár úr? *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Sajnálattal kell mondanom önnek, hogy energiaügyi államtitkárként nem feladatom és nem tisztességem az, hogy különböző megrendelők kitől veszik az áramot. Arról sincs információ, hogy minden bizonnyal közbeszerzési eljárás keretei között ki nyerte el a magyar Parlament áramszolgáltatási jogát. Ennek ön biztosan utánanézett, megnézte a Közbeszerzési Közlönyt, megnézte az eredményt, megnézte az elbírálását. Nekem, ne haragudjon, ez nem feladatom és nem hatásköröm. Az bizonyos, hogy a magyar parlament a közbeszerzési eljárásokat lefolytatta, és ha ilyen eredmény jött létre, annak minden bizonnyal a Parlament látja hasznát és elő-

nyét, mert kedvezőbb áramszolgáltatást kap a nyertestől. *(Dr. Szél Bernadett: Szinte fényesebb...)* Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Balla Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hagyjuk-e tovább tolni az Iszlám Államot?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Balla Mihály bólint.)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az önmagát Iszlám Államnak nevező barbár terrrorszervezet harcot hirdetett az egész nyugati civilizáció ellen, az egyetemes kulturális örökség egészét rombolja, és el akar pusztítani mindent, ami ahhoz kötődik. A terroristák a múlt héten egy múzeumban gyilkoltak meg európai turistákat, és nap mint nap kerülnek fel az internetre olyan videók, amelyben válogatott brutalitással végzik ki foglyaikat.

A közvélemény előtt hetek óta ismertek annak a tervezett magyar katonai szerepvállalásnak a részletei, amelyre egy 62 államot számláló nemzetközi koalíció tagjaként kerülne sor az észak-iraki Erbil mellett.

(14.20)

Az erbili katonai tábor működése során a 100 fős magyar kontingens német, illetve olasz parancsnokság alatt látná el feladatát a következő két évben. A Külgazdasági és Külügyminisztérium hetek óta egyeztet a parlamenti pártokkal, frakciókkal annak érdekében, hogy minél szélesebb körű konszenzussal kerüljön sor a magyar szerepvállalásra. A zárt ajtós megbeszéléseken túl nyílt bizottsági ülésekre is sor került az elmúlt napokban, elmúlt hetekben, ennek ellenére az ellenzék egy része továbbra is nemet mond a nyugati koalícióhoz való csatlakozásra, míg egy másik része azt mondja, nem tudja eldönteni, hogy melléálljon-e.

Kérdezem államtitkár urat, hogyan látja a Külügyminisztérium az egyeztetések menetét és annak különböző lehetőségeit az eredményességben. Kérem megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak, aki a képviselői kérdésre válaszol.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A kérdésére rövid és egyértelmű

a válasz: a magyar kormány is kész hozzájárulni az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet tombolásának a megfékezéséhez. A közel-keleti térség további destabilizálása közvetlen és kedvezőtlen hatással jár egész Európa biztonságára, és azt is tudjuk, hogy a terrorszervezet nem fog megállni Európa határainál. Közös összefogással véget kell vetni a kegyetlen fellépéseknek, amely a keresztény közösséget pusztító létében fenyegeti.

A tervek szerint 100 katonát küldenénk Észak-Irakba, és további 50 fő Magyarországon állna készenlétben. Szerencsére a kurd önkormányzat által felügyelt régió, ahová a magyar katonák mennének, jelenleg a legbiztonságosabb területek közé számít Irakban. A magyar katonák a szükség szerinti önvédelmen túl nem vesznek részt közvetlen harci cselekményekben, a kurd erők kiképzését végző nemzetközi erők biztosítását látnák el Erbil környékén.

A katonai részvétel egyik potenciális velejárója lehet Magyarország fenyegetettségének növekedése. Korábbi iraki és afganisztáni szerepvállalásaink során hazánk nem vált a radikális iszlamisták célpontjává, de felelősséggel nem lehet kizárni, hogy nem lesz így a jövőben, éppen ennek valószínűsége miatt meg kell tennünk a szükséges óvintézkedéseket.

Ahogy ön is mondta, folyik a részvétel kormányzati előkészítése, a Külgazdasági és Külügyminisztérium mellett a Honvédelmi Minisztérium, a Belügyminisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium, továbbá a szakszolgálatok bevonásával folyik ez. A parlamenti pártokkal március 10-én egyeztetünk, múlt hét kedden került sor az Országgyűlés Külügyi, szerdán a Honvédelmi és rendészeti, illetve a Nemzetbiztonsági bizottságának ülésén a téma megvitatására. Április elején szakértői csoport fog a helyszínre utazni, hogy felmérjék a környezetet, és jelentésük alapján tudjuk tovább pontosítani a szerepvállalás feltételeit.

A szerepvállalás kérdése valószínűleg április közepén kerül majd a tisztelt Ház elé, az Országgyűlés döntésétől függően május végén vagy június elején szeretnénk, hogy Irakba érkezzenek a magyar katonák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Naivítás lenne azt gondolni, hogy Magyarország kimaradhat a konfliktusból, hiszen a terroristák az egész civilizált európai közösség, az egész civilizált világ ellen dolgoznak, és nem tanúsítanak semmilyen formában kíméletet, ráadásul Erbil közelében a MOL számos alkalmazottja dolgozik, és tudjuk jól, hogy a terroristák nem tesznek különbséget mérnökök és katonák között. Gondolom, Magyarország szempontjából fontos, hogy ezeket az embereket is meg tudjuk helyben

védni, és a katonák azok, akik erre a legalkalmasabban, és el tudják végezni ezt a feladatot.

Nem mellékes dolog az sem, ahhoz, hogy ezt a missziót elvállalhassa az ország, minél szélesebb körű támogatásra, konszenzusra lenne szükség, és több parlamenti párt van, amelyik még nem alakította ki a véleményét, köztük például a Magyar Szocialista Párt, akik rendszeresen vádolták a kormányt azzal, hogy hátat fordítanak nyugati szövetségeseiknek. Most talán meggyőzhetőek és az egyeztetéseket követően ők is állást fognak foglalni a kérdésben, hogy támogatják-e a missziót, illetve ellenezni fogják-e azt.

Tehát elengedhetetlen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, államtitkár úr, hogy tovább folytatódjon az egyeztetés, hogy a még bizonytalan pártok egyértelműen állást foglalhassanak az ügyben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tévedés lenne azt hinni, hogy a terrorszervezetek bármely európai ország kívül- vagy távolmaradását tiszteletben tartanak, tehát igenis fenyegetettség van, és az európai, a nyugati értékközösségnek, érdekközösségnek része az, hogy részt vegyünk ebben a feladatban. Eddig is részt vettünk már az immár 62 tagú nemzetközi koalíció politikai tevékenységében, a katonai szerepvállalás jelenítené meg ugyanakkor a leglátványosabban a terrorszervezet visszaszorítása és Irak stabilizálása iránti magyar elkötelezettséget. Tehát bízom abban, hogy minden parlamenti párt támogatni fogja ezt a részvételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi a helyzet a kórházak adósságával?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Elfogadom, természetesen. *(Dr. Rétvári Bence: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A szociális biztonság alappillére a biztonságos egészségügyi ellátás. A költségvetés tárgyalásakor többször elmondtam én is, többször föltettük a kérdést, hogy a 100 milliárd forintot meghaladó egészség-

ségügyi adósság, illetve a kórházak adóssága tekintetében beállított 60 milliárd forintnyi költségvetési összeg nem lesz elegendő, és látjuk azt, hogy a kormányzat nem tett semmit, egyébként akkor sem kaptunk egyetlenegy érdemi választ sem erre a kérdésre, hogy mi lesz a fennmaradó több mint 40 százalékkal. Most azt látjuk, hogy az Államkincstár jelentése szerint az első két hónapban, januárban és februárban megállíthatatlanul, mintegy 8,4 milliárd forinttal nőtt a kórházak adóssága, ebből 8 milliárd az EMMI intézményeiben volt.

Most 107 milliárd forint környékére rúg ez az adósság, amelyből 77,4 milliárdot - kiemelném ezt -, 72 százalékot meghaladó összeget egészségügyi intézményekben sikerült felhalmozni. Ideértem a járóbeteg-, fekvőbeteg-szakellátás intézményeit, az egészségügy ágazati háttérintézményeit és a klinikai központokkal rendelkező felsőoktatási intézményeket, és ebből a hatalmas összegből 76,7 milliárd forint beszállítókkal szemben fennálló tartozás.

Szakmai berkeken belül nagyon tartja magát az a mondás, hogy a GYEMSZI és az EMMI költségvetésébe fog majd bekerülni ez a rengeteg követelés, és a beszállítóknak majd ötőlük kell kérni. Azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy ez most tényleg játék-e a számokkal, ez a 60 milliárd forint valójában tényleg csak egy hó végi kölcsön volt-e, és mennyiben fogja befolyásolni a két hatalmas intézmény, az EMMI és a GYEMSZI költségvetését így az adósságállomány. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr a költségvetési vitával kezdte, ezért fontos, hogy idén az egészségügyre nagyon sokféle jogcímen összességében 9 milliárd forint többletfinanszírozás jut a tavalyi évhez képest, és ezen túlmenően, ha már ön a kórházak adósságát is említette, rendkívül fontos, hogy egy külön 60 milliárd forintos keret szerepel ettől teljesen függetlenül a Miniszterelnökség fejezetén belül, mint különböző államháztartási szervek adósságrendezése. Tehát ez az a központi forrás, amelyből azok a kórházak részesülhetnek, amelyek valamilyen programot tudnak elfogadni, és amelyik az adósság újratermelődését megakadályozza, az okkal számíthat arra, hogy ebből az összességében 60 milliárdos alaphoz kap segítséget a lejárt tartozásai kiegyenlítésére.

Ugyanakkor már a korábbiakban is többféle segítségnyújtás volt, nemcsak a szokásos, úgynevezett kasszasöpörésként származó támogatások a kórházaknak, hanem külön a várólisták csökkentésére is három ütemben adott külön támogatást a kormányzat

a rendes finanszírozáson felül: tavaly, az év elején másfél milliárd forintot, a nyár folyamán egymilliárd forintot, most pedig, december-januárban, a tél folyamán 6 milliárd forint plusztámogatást adott arra a kormány, hogy a várólistákat csökkentsék a kórházakban; ez nyilvánvalóan a kórházi adósságállomány csökkenésével is jár.

Tehát bízunk benne, hogy ezek a többletforrások segítségével voltak a kórházaknak, ugyanakkor nyilvánvalóan tudjuk, azért folynak a megyei egyeztető tárgyalások az ön által is ismert egészségügyi egyeztető fórumokban megyei szinten már hetek, hónapok óta, hogy pontosan lássuk, mi okozza a kórházak eladósodását is, és sok minden más kérdésben is nyilván eszmét cserélnek a helyi egészségügyi szereplők, hogy utána egy olyan tervvel tudjunk előállni, ami ennek az elég bőséges 60 milliárd forintos keretnek egy ésszerű elköltségét jelentheti. Köszönöm szépen.

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, miközben beszélt, gyorsan összeadtam: ön 17,5 milliárd forintról beszélt most *(Dr. Rétvári Bence: Ez csak a várólista!)*, amit kaptak a kórházak. *(Dr. Rétvári Bence: 90 a költségvetés, 60 az adósság!)* Másfél, egy és hat: az 17,5 milliárd forint, plusz 60 milliárd forint van beállítva az adósságra. Önök 300 milliárd forintot vontak ki az elmúlt öt évben az egészségügyből, most még 40 milliárd forint környéki kivonásra készülnek. Röghöz kötik az orvosokat.

Nekem az a problémám, hogy önök azt nem látják, hogy mi az igény, hogy mi a képesség, hogy mi a kapacitás, és ezek hol találkoznak valójában egymással. Ez a fajta fiskális szemlélet, amelyet önök most csinálnak, valójában csak arra elegendő, hogy azt tudják, hogy amennyi pénz rendelkezésre áll, abból mit tudnak megvalósítani.

Külföldön elképedve nézik az üres kórházakban álló lekapcsolt gépeket, amikor orvos is van, és betegigény is lenne rá. Én úgy gondolom, hogy ezeknek az igényeknek találkozni kellene egymással, és a forintot és a fillért is meg kellene hozzá találni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! Amit ön összeadott, képviselő úr, az csak a várólisták csökkentésére fordított összeg. Majd nézze vissza, hogy a szocialista időszakban fordítottak-e várólista-csökkentésre akár 1 milliárd forintot is. Amit egy év alatt ön itt összeadott, az már egy csinosabb összeg arra, amit csak várólistáknak a csökkentésére tudott fordítani ez a kormányzat, hála istennek, hiszen teljesültek a költségvetés bevételei.

Másrészről azzal kezdtem, hogy 90 milliárd forint pluszforrás szerepel a költségvetésben; nem mínusz, hanem 90 milliárd plusz az egészségügy részére különböző jogcímenek. Ez ismételt pluszforrást jelent.

Amit ön mondott, hogy kereslet, igény, helyi felmérés, pont erről szólnak a megyei egészségügyi egyeztető fórumok, ahol ott vannak a kórházigazgatók, a kormányhivatal részéről a vezetők, nyilván az Orvosi Kamara tagjai is, és mindenki más, aki az egészségügyben megyénként érintett, leülnek, és pontosan amit ön említett, azokat a kérdéseket már hetek-hónapok óta vitatják meg.

Képviselő úr, én azt javaslom, hogy tájékozzon, és lássa meg, hogy amit ön igényelt, az már hónapok óta zajlik megyei szinten Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Dr. Szakács László: Tájékoztatom: eddig ez 9 milliárdba került!)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért titkolóznak a taopénzekkel kapcsolatban?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar sportágazat támogatásának rendszerét 2011-ben reformálta meg az önök akkori kormánya, új alapokra helyezve az öt kiemelt sportág, az úgynevezett látvány-csapatsportok fejlesztésének és fenntartásának finanszírozási modelljét, és bevezették a taotámogatási rendszert.

Az azóta eltelt évek alatt szerzett tapasztalatok a támogatási rendszer visszaéléseit mutatják. Lépten-nyomon találkozunk olyan jelenségekkel, hallunk olyan történeteket, amelyek a társasági adójukból a látvány-csapatsportágak fejlesztésére adományozók visszaéléseiről, illetve a kedvezményezettek átláthatatlan gazdálkodásáról szólnak. Példaként említhetem az MLSZ-t, amely arról tesz említést, hogy a sportágra szánt taoforrásokat közvetítők hada zsongja körül. Sajnos, a támogatások súlyos milliárdjairól és azok felhasználásáról szinte alig áll rendelkezésünkre információ, szinte valamennyi szereplő arra hivatkozik, hogy ezen források tulajdonképpen nem

is közpénzek, hanem adományok, ezáltal az adományozó és a kedvezményezett magánügye.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar közvéleményt félrevezethetik, az Országgyűlésben a többséggel visszaélve elkendőzhetik a problémát, de a finanszírozási rendszer egészét jóváhagyó EU Bizottság számonkérése esetén már nem lesz elégséges a hivatali jogászok fondorlatos szóforgatása. Az EU Bizottság jóváhagyta ugyan a taotámogatási rendszert, azonban egyértelművé tette a preambulum 65. pontjában, hogy ezek bizony közpénzek. A határozatot a Bizottság arra tekintettel hozta meg, hogy a hozzá benyújtott előterjesztésben foglalt garanciákat Magyarország betartja, ezen garanciális elemek között kiemelt szerepet kapott az átlátható felhasználás, a rendszeres beszámoló, valamint a következetes ellenőrzés.

Kérdezem: miként kívánja biztosítani a taotámogatások átláthatóságát? Mivel magyarítja azt a jelenséget, hogy a rendszer bevezetése óta eltelt mintegy négy év alatt, a megannyi beruházás ellenére csökkent például a labdarúgás eseményeit látogatók száma? Mit kíván tenni az észlelt szabálytalanságok és a visszaélésgyanús helyzetek felszámolására? Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat eddig is mindent megtett pontosan azért, hogy a látvány-csapatsportok támogatási rendszere átlátható és mindenki számára követhető legyen, akár az interneten is.

A források felhasználását egy szigorú protokoll alapján végrehajtott többlépcsős szakmai és pénzügyi megvalósíthatósági vizsgálat és ellenőrzési mechanizmus követi. A közigazgatás szervezeti keretei között három szakaszból álló ellenőrzési és monitoringrendszer került kialakításra a következők szerint.

Az első a sportfejlesztési program előzetes jóváhagyása a jóváhagyó hatóság által, amelyet az adott sportszervezetnek a honlapján közzé kell tennie, az elfogadó határozattal együtt. A második a negyedévente benyújtott előrehaladási jelentések folyamatos nyomon követése. A harmadik pedig a sportfejlesztési programok támogatási időszakot követő lezárása utáni - 20 millió forint fölötti támogatás esetén független könyvvizsgáló által hitelesített - záró elszámolás benyújtása és ennek a vizsgálat.

Mindezek mellett a 2013-2014-es támogatási időszakban közel 150 sportszervezetnél történt helyszíni ellenőrzés is. Az ellenőrző szerv feladata a támogatási összegek jogszerű felhasználásának ellen-

őrzése, a sportfejlesztési programok megvalósításának figyelemmel kísérése, ezen keresztül a sport fejlődésének elősegítése.

A jogszabály részletesen leírja azt is, hogy milyen feltételek mentén kell a támogatott szervezetnek felhasználni a támogatást. Kormányrendelet szabályozza, hogy a támogató a támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről semmilyen ellenszolgáltatásra nem jogosult, azzal ellentétes megállapodás semmis.

2014. január 1-jét követően változtak az ellenőrzésre vonatkozó szabályok. A 300 millió forint alatti sportfejlesztési programok esetében az ellenőrzést a sportági szakszövetségek végzik, de az ellenőrzésről készült dokumentumot megküldik a sportállamtitkárságra. 300 millió forint fölött, illetőleg a sportági szakszövetségek és a Magyar Olimpiai Bizottság sportfejlesztési programjai esetében az ellenőrzést a sportért felelős államtitkárság munkatársai végzik.

A jóváhagyott összegek a szövetségek honlapján is megtalálhatók. A sportági szakszövetségek a honlapjukon a kiállított támogatásigazolások adatait teszik közzé, amelyben szerepel a támogatott szervezet és a támogatási összeg nagysága is.

Amennyiben a képviselő úrnak van kérdése bármiről konkrétan (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor nyugodtan egy előre egyeztetett időpontban forduljon a sportért felelős államtitkárságunkhoz - fogadni fogják önt.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár úr, gyönyörű volt, amit ön elmondott. Valóban, a jogszabályokban így van leírva, a probléma csak az, hogy ebből semmit nem tartanak be. A probléma csak az, hogy ha felmegy bármelyik egyesület honlapjára, ott semmilyen adatot nem talál. A probléma az, hogy amikor öntől kérdeznek adatokat, azokra sem válaszol. Feltettem egy írásbeli kérdést, és majd kíváncsi leszek, hogy mennyit fognak válaszolni arról, hogy mire költöttek, mennyit költöttek, és hogyan fognak tudni ezzel elszámolni adott esetben.

Az elmúlt években abban nincs konszenzus közöttünk, és abban vitatkozunk folyamatosan a kormánnyal - hiszen emlékezzen csak Orbán Viktor szavaira, aki mit mondott: a felcsúti akadémiára egyetlenegy forint közpénzt nem használtak el, az mind magánemberek támogatásából történt -, hogy nem ismerik el, hogy közpénz a taotámogatás, pedig közpénz, ezt az EU Bizottság is pontosan és normálisan leírta. Önök közpénzekkel nem számolnak el a tao esetében.

Államtitkár úr, kellene működnie egy rendszernek, normálisan kellene működnie egy rendszernek, amire rá kellene hogy lásson akár a politika, akár az emberek, de önök ezt nem teszik lehetővé. Tehát

kérem, ezen változtassanak, hogy minden tiszta és átlátható legyen, ne kelljen majd esetleg visszafizetni ezekből a pénzekből komoly összegeket az EU-nak. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Részletesen elmondtam, képviselő úr, hogy a sportszervezeteknek, kedvezményezetteknek, szövetségeknek mit kell a honlapjukon közzétenni. Ez törvényi kötelezettség, ez az átláthatóságnak szerintem a legjobb módja, ha ki-ki a honlapján közzé kell hogy tegye, és onnantól kezdve mindenki ezt követheti.

De azért eredménye igencsak szép számmal van ezeknek a taotámogatásoknak, hiszen ennek a rendszernek köszönhetően mintegy 300 új sportlétesítmény került vagy kerül átadásra, és közel 500 sportlétesítmény újult meg ez idáig. Becslések szerint - napi tízórás üzemidőt feltételezve - ez azt jelenti, hogy a 300 elkészült új sportlétesítmény esetében ez 63 ezer ember számára biztosít további heti 1 óra sportolási lehetőséget.

Ami pedig a látvány-csapatsportokat űzők számát illeti, a bevezetés előtt összesen 234 ezer fő sportolt igazoltan Magyarországon az öt sportágban, míg ez a 2013-2014-es bajnoki szezonra elérte a 344 ezret. Ez 110 ezer fős, azaz 46,7 százalékos emelkedés. Ez biztos eredménye már a taorendszernek. Köszönöm szépen. (*Szilágyi György: Közpénz vagy nem közpénz a tao?*)

(14.40)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek. Mindösszesen 12 napirend utáni felszólalásra számítsanak, képviselőtársaim.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Háttérbe szorított ellenfelünk világnapja. Jó, ha tudjuk a tbc-ről” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „A vérerek bús ágbogán / Roncsolt tudóm rőt lomb a fán... / ...Levannyad róla, mint a bús, / Elomló lomb, a gyenge hús... / A bordák közé aggatott / Tüdőt, mit bús kór lyuggatott / S melyből, ha néha... vér /feltör, és ajkamig ér /bíbor iszap /kicsap.” Az iménti versrészlet Tóth Árpád költőnk ábrázolása saját halálos betegségéről, a tbc-ről.

Az emberiség öt nagy ostora között említett tuberkulózis az ókortól kezdve ismételtén hatalmas járványokat okozott. Különös aktualitása a felszólalásomnak, hogy minden év március 24-e a tbc világnapja, amellyel újra és újra fel kívánja hívni a szakma a figyelmet a német Koch Róbert - kinek nevét az edelényi kórház is őrzi - által felfedezett baktériumra, amely évente közel nyolcmillió embert betegít meg világszerte, és kétmillióan halnak bele.

Úgy gondoltam, ideje a szokásos egészségügyi kontextus helyett - mi a betegség, hogyan lehet védekezni ellene, miként terjed - egy pár érdekességgel megvilágítani az ezzel kapcsolatos tévhiteket, tényeket, ezzel hívva fel a figyelmet a közöttünk élő, már a történelmünk részévé vált kórra. Vegyük sorra először a hozzá fűződő történeti érdekességeket!

A Bibliában Mózes V. könyve említést tesz az ellenséges zanzumm törzsről, őket Jahve szörnyű betegséggel pusztította el. Zanzumm óhéberül zihálást, köhögést jelent, így a kitűnő paleopatológus Józsa László heveny tbc-s járványnak tartja az Orvoslás a Bibliában című könyvében.

De a gümőkór, másképpen tbc a legújabb kutatások alapján időszámításunk előtt 5000 táján is pusztított az öreg kontinensen. A betegség nyomait rejtő hétezer éves csontokat Magyarországon tárták fel. A Hódmezővásárhely-Gorzsa környéki régészeti lelőhelyeken feltárt csontok közül öt esetben volt kimutatható a kór jelenléte.

A XVII-XIX. században pedig bebizonyosodott, hogy a tbc-s betegek esetében olykor javulást eredményeznek a nagy utazások, főleg Itáliába, Görögországba, így sokan ott kerestek enyhülést vagy gyógyulást a betegségükre. Ők az egészségturizmus előfutárai, és az egészségturizmus egyik hatásaként gyönyörű művek - útleírások, versek, regények - születtek az átélt élmények, az itáliai táj és emberek hatására. A romantika korában lett a tuberkulózis erős inspiráló tényező az alkotóművészek számára.

De nézzük a magyar szálatat ebben a vonatkozásban is! Hajdan morbus hungaricusnak, azaz magyar betegségnek is nevezték a tbc-t, utalva arra, hogy hazánkban különösen magas volt a tbc-sek aránya. Kiváló betegségleírások találhatóak magyar költőink műveiben is a kórról: így Janus Pannonius és Tóth Árpád is ír róla, de a halálos kórral küzdött a Lúdas Matyi írója, Fazekas Mihály, valamint Ibsen Babaszoba művét fordító első modern magyar költőnk, Reviczky Gyula. De küzdött a kórral Csokonai Vitéz Mihály és Arany János, bár ők nem ebben haltak meg, de különösen fontos tudni, hogy Arany János nyolc testvéréből négy tbc-ben hunyt el.

De a tbc nemcsak magyar betegség volt. Novalis német költő-író Himnuszok az éjszakához című költeményét szerelme tbc miatti halála ihlette. Novalis egyébként maga is tuberkulózisban halt meg 29 éves korában, és a betegséget - stílusosan - valószínűleg írotársától, Friedrich Schillertől kapta el, aki szintén tuberkulotikus volt. Jane Austen, a Brontë nővérek,

Edgar Allan Poe, Csehov, Keats, Balzac, Shelley mind a tbc betegek voltak.

A világirodalom számos remekében találkozhatunk a tüdőbeteg karakterrel: Katerina Ivanovna a Bűn és bűnhődésben, Kirillov az Ördögökben, Hippolit és Marie a Félkegyelműben. Dosztojevszkij regényei mellett meg kell emlékeznünk a XX. század egyik meghatározó művéről, Thomas Mann Varázshegy című nagyszabású regényéről, melyben minden szereplő testét ez a kór támadja meg. De az operairodalom két klasszikusa, Verdi Traviatája és Puccini Bohémélete is a tüdőbeteg hősnő tragikus halálával ér véget.

A betegségnek a művészetre gyakorolt hatása talán az egyik legkomolyabb valamennyi betegség közül. Kevés az olyan kór, amellyel a művészet valamennyi ága ennyit és ilyen behatóan foglalkozott volna. Megállapíthatjuk tehát: a tbc igazi nagyszabású gyilkos volt, és nem járványként jelentkezett, hanem állandóan jelen volt a társadalomban - ez az egyetlen betegség, amiből kulturális jelenség lett.

De röviden arról, hogy hol is tartunk jelenleg Magyarországon. 1954 óta oltással védekezünk a tbc ellen, a betegeknek antibiotikummal. Míg 1953-ban 5000 beteg volt, addig 2013-ra ez a szám 1300 alattira csökkent. 5 százalékkal csökken a betegek száma évente, de olyan régiók, mint Borsod, Szabolcs-Szatmár, Hajdú-Bihar megye, Budapest, különösen érintettek. Érdekes még azt is tudni, hogy 2014. március 31. óta a tbc-re vonatkozó általános tüdőszűrési kötelezettség megszűnt, és azóta csak a rizikócsoportokra koncentrálnak.

Álljon tehát a sok irodalmi példa, a történelmi visszaemlékezés intó jelként és figyelmeztetésként számunkra, hogy a tbc-vel szembeni ébrenlét, készenlét mindig is nagyon fontos, még akkor is, ha ritkán, esetleg - és szerencsénkre - már csak olvasmányokban találkozhatunk a tbc-vel, és csak olvasmányokból tudhatunk már róla. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönjük szépen, hogy a tbc világnapja előtt felhívta erre az Országgyűlés figyelmét.

Elmondhatjuk, hogy Magyarországon valóban évről évre javul a helyzet, és ezt nemzetközi elismerések is alátámasztják. A legfrissebb, 2014. évre vonatkozó, tbc-vel kapcsolatos nyilvántartási adatok alapján kijelenthetjük, hogy Magyarország a tartósan alacsonyan átfertőzött országok közé tartozik, hála Istennek. A tbc-megbetegedések száma az utóbbi öt évben folyamatos és jelentős csökkenést mutat, így megállapíthatjuk, hogy hazánkban továbbra is biz-

tonságos a tuberkulózis epidemiológiai helyzete. Sőt, megfigyelhető irányvonal Magyarországon, hogy 10 százaléknál is nagyobb arányú a tbc-vel kapcsolatos, meghatározott időtartam alatti új esetek előfordulásának éves csökkenése, míg Európában ez átlagosan csak 5 százalékos, tehát Magyarországon kétszer olyan ütemben csökken még a továbbiakban is a tbc-fertőzés, mint más európai országokban, ha az átlagot tekintjük.

Ami a nemzetközi elismerést illeti: a mindenkori egészségpolitika képviselői is töretlenül támogatták a tbc elleni küzdelmet, amely nemzetközi elismerést is kivívott. A WHO a Holland Királyság mellett hazánkat kérte fel, hogy a kelet-európai országokban megszervezzük és szakértelmünkkel támogassuk a tbc elleni küzdelmet. A nemzetközi elismerés és bizalom annak köszönhető, hogy a betegség elleni küzdelem mindig prioritásként fogalmazódott meg a magyar egészségügyben tevékenykedő szakemberekben.

Az elmúlt években megtörténtek azok a széles körű, több ágazatot és a WHO szakértőit is bevonó szakmai egyeztetések, illetve ezt követő szakmai változtatások, amelyek hozzájárultak a tbc megfékezésére mozgósított erőfeszítések szervezettségének emeléséhez. Azt hiszem, hogy mindazon orvosoknak, kutatóknak, civil szervezeteknek és mindenki másnak, aki részt vett ebben a munkában az előző évtizedekben, a tbc magyarországi visszaszorításában, egy nagyon szép elismerés, hogy Magyarországot már nemzetközi fellépésre is felkérlik ebben a munkában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „A népességfogyás veszélyezteti a nyugdíjrendszert és az egész államháztartást 2.” címmel.

Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A népesedési kerekasztal - bár szavazati joggal nem rendelkező, de - állandó meghívottjaként szeretném folytatni annak az állásfoglalásnak az ismertetését, amelynek címe: az alacsony születésszámok és a kivándorlás veszélyezteti a társadalombiztosítás és az államháztartás jövőjét, beárnyékolja a növekedési kilátásainkat.

A legutóbbi napirend utáni felszólalásomban valahol ott fejeztem be, hogy a hirtelen és zuhanásszerűen csökkenő gyermekszületések miatt 2030-at követően már nem lesz elegendő járulékfizető. A társadalombiztosítás nagy rendszerei rövidebb és főképp hosszabb távon komoly hiányokkal fognak küszködni. Ugyanakkor a várható élettartamok is nőnek, azaz egyre hosszabb ideig kell folyósítani a nyugdíjat az egyéneknek, ami miatt nagyobb összegű kifizetéseket kell a nyugdíjkasszákból teljesíteni.

A munkaképes korúak arányának csökkenése és a legjobban képzettek elvándorlásának veszélye ugyanakkor középtávon is a gazdasági növekedés fékezőjévé válhat. A külföldi munkavállalás visszatartása adminisztratív eszközökkel nem lehetséges. Az ifjúsági munkanélküliség aggasztóan magas. Munkahelyek és magasabb bérek kellenének itthon. A bérek emeléséhez kevés a kormányzati szándék. Az alacsony bérszínvonalnak köszönhetően ugyanis a rendszerváltozás óta nagyarányú külfölditöke-beáramlás valósult meg hazánkban.

(14.50)

A bérköltség emelkedése, ha nem párosul sokkal nagyobb munkaérték-növekedéssel, ennek elvándorlását vonhatja maga után.

Úgy tűnik, nem vet számot a stratégiai tervezés azzal a problémával sem, hogy igen nagy a minimálbéren foglalkoztatottak aránya. Ezeknek a polgároknak várhatóan a pénzügyi társadalombiztosítási ellátásai, közöttük mind a gyermekgondozási, mind a nyugdíjkiállításai aggasztóan alacsonyak, várhatóan erős nyomást fognak gyakorolni a segélyrendszerre. Mindezek olyan társadalmi feszültséget idézhetnek elő a 15-20 éven belül nyugdíjba vonulóknál, hogy erre már most fel kell készülnie a kormánynak és a társadalomnak.

Ezt szem előtt tartva, a Népesedési Kerekasztal javasolt egy, a gyermekvállalásra közvetve visszaható, a szemléleten keresztül a demográfiai trendeket pozitív irányban befolyásoló nyugdíjreformtervezetet, amely a felnevelt és kitanított gyermekek után nyugdíj-kiegészítés megállapítását hirdetné meg. Ha a gyermekvállalás e komplex intézkedéscsomag hatására javulna, az enyhítené a nyugdíjrendszerre nehezedő demográfiai kihívást, de azonnali gazdasági előnyökkel is járna.

Nem oldaná meg ez a javaslat azonban a más EU-országokba történő kivándorlás problémáját. Ezen valószínűleg csak a többi kelet-közép-európai országgal összefogva lehetne segíteni, közösen lépve fel az európai szintű szabályozásért. Az EU gazdagabb, nyugati országai ugyanis saját népesedési problémájukat és munkaerőhiányukat a keletibbi régió szegényebb országaiból való népességelszívással enyhítik, anélkül azonban, hogy legalább az elszívt munkaező felnevelésének költségeit visszaáramoltatná a kibocsátó országokba. Ezen az abszurd helyzeten mindenképpen változtatni kell.

Azt javasoljuk a kormánynak, hogy előre látva a változtatások elkerülhetetlen voltát, a demográfiai problémák megoldása iránt elkötelezett szakmai, társadalmi partnerekkel a lehető legsürgősebben készítse elő a valós hozzájáruláson alapuló nyugdíjrendszer bevezetését, alakítsa ki a fenti gazdasági, demográfiai kihívásokat kezelő migrációs politikáját,

amihez a Népesedési Kerekasztal ezúttal is felajánlja szakértői közreműködését.

Tisztelt Országgyűlés! Legutóbb egy finom célzással hiányoltam, ami látható volt előre, hogy a kormány nem is kíván reagálni ezekre a nagyon súlyos felvetésekre, erre a felelős állásfoglalásra. Örülök, hogy most némi elmozdulás látszik, és a kormány most végre képviselteti magát a napirend utáni felszólalásoknál, és talán hozzá is szól. Hozzá tudja tenni ehhez a támogató vagy ellenkező véleményét, hiszen sajnos eddig például ezt az előbb említett nyugdíjreformot lesöpörték. Sajnos meghátráltak attól a balliberális körökből érkező támadások hatására, amitől viszont nem lett volna szabad meghátrálni. És ezt nemcsak azért mondom, mert a mi programunkban kerek perec benne van az efféle nyugdíj-kiegészítés, ami elismerné azt, ha valaki felneveli, pláne munkára neveli a gyermekeit, hanem azért is szükségesnek tartom ezt, mert ahogy ebből az állásfoglalásból is látszik, elkerülhetetlen az, hogy érdemileg hozzáállásunk végre a demográfiai folyamatok megváltoztatásához, különben az egész társadalombiztosítás, mi több, az államháztartás jövője is kérdésessé válik. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. 2010-ben a kormány egy családbarát fordulat mellett szánta el magát, hiszen azt gondolta és az a meggyőződése, hogy a demográfiai kérdés, a demográfiai probléma az egyik legfontosabb, amivel szembenézünk, éppen ezért ezen a területen kellett egyértelműen cselekedni. Azt hiszem, elmondhatjuk, hogy az elmúlt négy és fél évben, ha a családok támogatásáról volt szó, ha a családok megerősítéséről volt szó, akkor sem jogszabályokban, sem támogatásokban ez a kormány egy percet sem késlekedett, és igyekezett mindent megadni az 1,2 milliányi gyermeket nevelő családoknak.

Éppen ezért volt fontos, hogy az elmúlt négy év során összességében 860 milliárd forint többlettámogatást hagytunk ott a családoknál. Van olyan eset, amikor ez pluszjuttatásként jelentkezik, például amikor visszaállítottuk, bár a szocialisták eltörölték, hogy három évig járjon a gyes, de mi megadtuk a harmadik évet is a családoknak. Ez plusztámogatásként minden családnak legalább 300 ezer forintot jelent. Emellett a munkahelyvédelmi akciótervben pontosan például a szülésből visszatérő nőknek a foglalkoztatását támogattuk. Nagyon sokféle módon sikerült tehát a családok számára segítséget nyújtani. De nyilván a legnagyobb támogatás a családi típusú adózás rendszerének a bevezetése, amely felmenő rendszerben, minél több gyermeket nevel valaki és

mellette dolgozik, annál nagyobb támogatást hagyott a családoknál. Azt mondhatjuk, hogy egy átlagjövedelemmel rendelkező háromgyermekes család ma Magyarországon lényegileg szinte nem fizet semmifajta közterhet, hiszen a nettó és a bruttó jövedelme adott esetben egybe is esik, így semmifajta adót vagy járulékot nem kell fizetni. A tavalyi év elejétől bevezetett járulékkedvezmény pedig pontosan azoknak kedvezett a leginkább, akik a legkisebb jövedelemmel rendelkeznek. Nekik jelentett ez érezhető segítséget, hogy járulékokat sem kell fizetni, nemcsak az adókedvezményt vehették igénybe, hanem immáron annál nagyobb a támogatás lehetősége számukra.

Ez jelenti azt, hogy a demográfiai mélypontról, az úgynevezett termékenységi ráta legmélyebb szintjéről, az 1,26-os szintről sikerült 1,41-re emelni ezt a szintet. Ez azt jelenti, hogy egy szülőképes korú nőre vagy egy párra most az 1,41-es szám sokkal jobb képet mutat, mint a korábbi 1,26-os, hiszen 1,41 gyermek jut átlagot tekintve. Ez egy érezhető elmozdulás. Ezzel a Bokros-csomag előtti időszakra sikerült Magyarországnak visszatérnie, ez 5500-zal több gyermek megszületését jelenti. Igencsak nagy emelkedés, 14 százalékos emelkedés a gyermekszületésszámban az előző időhöz képest. *(Novák Előd: És ebből mennyi a magyar?)*

Bízunk benne, hogy ez a tendencia folytatódik, bízunk benne, hogy egyre több gyermek születik Magyarországon, és akkor mindenki számára, aki gyermeket akar vállalni, nem fog a következő években sem az adórendszer vagy bármi más visszatartó erővel bírni, hiszen ad nekik lehetőséget a gyermek felnevelésére, legalábbis az anyagi akadályokat igyekszik elhárítani azok számára természetesen, akik gyermeket szeretnének vállalni.

Szintén a gyermekvállaláshoz nemcsak az adókedvezményre van szükség, hanem az úgynevezett szocpolkedvezmény kiterjesztésére is. Ezt családi otthoneremtési kedvezménynek hívjuk, rövidítve CSOK-nak, amelyik idén július 1-jétől sokkal szélesebb körben vehető majd igénybe, már az egygyermekesek számára is, és ami a legfontosabb, hogy nemcsak új lakás, új ház építésére vagy új lakás, vagy ház vásárlására vehetik igénybe a magyar családok, hanem most már használt lakás vásárlására is szintén rendelkezésre áll. Így akár milliós nagyságrendű összeggel is sikerül támogatnunk azt, hogy valaki egy olyan nagyobb ingatlanba tudjon költözni, amiben gyermekszobának is van már helye.

Lehetne még sorolni igencsak hosszan a gyed extrát vagy a különböző munkajogi változásokat, amelyek segítettek a munkába visszatérő édesanyúknak, de bízom benne, hogy ez a tendencia folytatódik, és Magyarországon, ahogy már az elmúlt években is 5500-zal több gyermek született, ez a későbbiekben is így fog folytatódni, és Magyarország ismételten gyarapodó ország lehet. De előtte még, bízunk benne, hogy tovább fog csökkenni a népességfogyás üteme, ami egy több évtizedes probléma, a nyolcva-

nas évek óta probléma Magyarországon. Ezt a tendenciát megfordítani és csökkenteni a népességfogyás ütemét azonban csak az elmúlt négy évben sikerült. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Lábodi szarvasroham - újabb állatkínzás?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Több mint kétszáz ezren nézték meg és tízezrek osztották meg a legnépszerűbb videómegosztó oldal egyik felvételét, amelyen szarvasok százai kelnek át a Somogy megyei Lábod melletti autóúton. A vadak egy jól belátható útszakaszon vonultak át, ezért nem történt baleset, az eset körülményeit azonban többen is vizsgálták. A helybeliek hozzászóltak már az úton átkelő vadak látványához, de a szakemberek szerint ez nem mindennapi eset volt, ezt illegális agancsgyűjtők okozhatták. Ihárosi Péter, a Sefag Zrt. erdészeti szóvivője szerint jól kivehető a képen, hogy valami elől futnak a szarvasok a menedéket nyújtó erdő irányába. Véleménye szerint a vadak száma sem hétköznapi, valószínűleg illegális agancsgyűjtők zavarásai miatt verődtek egyetlen hatalmas csordába az állatok.

A jelenség állatkínzásnak is minősíthető, mert a pihenőidejükben megzavart állatok legyengülhetnek, és kisebb agancsot növeszhetnek. Azonban ez a legenyhébb eset, ami előfordulhat. Az illegális gyűjtők december és április között szervezeten járják az erdőket, nem várják meg, míg a szarvasok elhullajtják az agancsaikat, hanem akár végkimerülésig üldözik vagy csapdába csalják ezeket az állatokat. Gyakran olyan erővel futtatják a megrémült állatokat, hogy kidöntik a kerítések is a szarvasok, így kerülnek az úttestre.

Gyakori az is, hogy „agancsmagasságban” bowdeneket vagy drótokat feszítenek ki, sokszor elképesztő sérüléseket okozva ezzel az állatoknak. Könnyű belátni, hogy a szarvasok sem egyenmagasságúak, vannak alacsonyabbak és magasabbak, így tehát a bowdenek kifeszítői olyan lelkiismeretlen emberek, akik több tucat állat megkínzása árán szeretnének minimális haszonhoz jutni.

(15.00)

Miközben elképesztően barbár állatkínzást végeznek ezek a lelkiismeretlen állatkínzók, az anyagi haszon nem mondható jelentősnek: agancsonként 30-40 ezer forintért gyilkolnak meg, kínoznak meg, gyengítenek meg állatokat.

Fontos megjegyezni, hogy a szarvasok hajszolása és az illegális agancsgyűjtés számos büntettet

valósít meg. Mivel a hullott agancsok is a vadgazdálkodó tulajdonát képezik, ezért eleve megvalósul a lopás büntetése, ugyanakkor a szarvasok kínozása miatt az állatkínzás büntetése is. Nyilvánvalóan a szarvas mozgás közben nem figyel a közúti járművekre, ezért a közlekedést is súlyosan veszélyezteti a vad űzése. Valójában nem megoldás a kerítés sem, hiszen pontosan ezeknek a kerítéseknek űzik neki ezeket az állatokat, hogy idő előtt elhullajtsák agancsaikat, nagyon sokszor olyan erővel, hogy a pályatestre már ezeket a kerítések átörve jutnak ki az állatok.

Egy óbudai kötődésű civil szervezet „Ne üss el!” címmel mozgalmat indított azért, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy az autósoknak és a hatóságoknak is tenniük kell azért, hogy kevesebb állat pusztuljon el a közutakon. Azonban nyilvánvalóan semmilyen hatóság és semmilyen autós nem lehet felkészülve egy olyan közlekedési helyzetre, amelynek során halálra rémített szarvasok lepik el a közutakat, és behajtanak az autósok nyilván ezekbe az állatokba. Pontosán ezért minden fórumon fel kell arra a figyelmet hívni, hogy ez az illegális szarvashajtás nemcsak barbárság, nemcsak állatkínzás, hanem súlyosan veszélyezteti a közlekedési helyzetet is.

Kérem a kormányt, hogy tegyen ezek ellen a lelkiismeretlen emberek ellen, akik így kínozzák az állatokat, veszélyeztetik a közlekedést, és lopás büntetést is megvalósítanak. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Őrs államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván reagálni az elhangzottakra.

DR. BITAY MÁRTON ŐRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a napirend utáni felszólalását. Valóban egy komoly problémára hívta fel a figyelmet. Nagyon gyorsan leülhetnék és azt is mondhatnám, hogy mindenben, amit elmondott, egyetértek önnel, mert ez jelen esetben most valóban így is van. Az állatkínzás kérdése, az egyéb kérdések, amiket felvetett, azok valóban mind helytállóak.

Néhány dologra szeretnék nem is reflektálni, hanem továbbfűzve a gondolatot, felhívni a figyelmet. Az egyik, hogy a lopás esete, ami a büntető törvénykönyvben nevesített, abban a pillanatban lép életbe, vagy abban a pillanatban beszélhetünk a lopásról, amikor ezeket az agancsokat megpróbálják elvinni a helyszínről ezek az agancsok.

A magunk részéről, ami nagyon fontos feladat, hogy az állami erdőgazdaságokban legyenek olyan szabályzatok, amelyek foglalkoznak azzal, hogy milyen módon lehet agancsot gyűjteni az adott területen, kik gyűjthetnek, hogyan kell nekik regisztrálniuk, ezért a gyűjtésért vagy a gyűjtés után mennyi pénzt fizetnek, és melyek azok a helyek, ahol valóban

ezt a gyűjtést elvégezhetik. Az egy örvendetes hír, vagy legalábbis azt gondolom, hogy ebben egyetért-hetünk, hogy egy örvendetes hír, hogy a somogyi erdőgazdaságnál, a Sefag Zrt.-nél is elkészült ez a protokoll, elkészült az a szabályzat, hogy mi alapján lehet agancsgyűjtést végezni, és vezérigazgatói utasításnak megfelelően ez abban az időszakban már élt is, amikor az adott esemény is történt.

Sajnos, itt az illegálitásról beszélünk, arról beszélünk, hogy mindenféle bejelentés nélkül, a jogszabályok betartása nélkül, illegálisan próbálnak meg agancshoz jutni az agancsgyűjtők. Ezekre egyébként a terület folyamatos ellenőrzése, azok a hivatásos vadász feladatok, amelyeket a hivatásos vadászok ellátnak, részben segítséget nyújthatnak, de bizony nagyon sok esetben csak utólag értesülünk, illetőleg utólag látjuk ennek a problematikáját.

Említést tett arról, hogy a kerítések a gépjárművad ütközése szempontjából nem jelentenek megoldást. Az én személyes álláspontom az, hogy a kerítések a vadállománnyal kapcsolatban szinte semmilyen esetben nem jelentenek megoldást. Más megoldásokat kell keresni. Az mindenképpen figyelemre méltó, hogy a szarvasállomány túlszaporulatával kapcsolatosan milyen, közúti közlekedésben okozott problémák merülhetnek föl, de itt egy egyedi esetről beszéltünk, ami egyértelműen oda vezethető vissza, hogy egy ilyen illegális tevékenység, egy illegális zavarás volt.

Egyébként a szükséges feljelentéseket, illetőleg a szükséges jogi lépéseket megtette az erdőgazdaság is ebben a kérdésben, és mindenkét támogatok, illetőleg azt is mondhatnám, hogy a kormány is támogatást kér ahhoz, hogy ezeket az illegális agancsgyűjtőket minél hamarabb el lehessen kapni, és ezt a tevékenységet ne tudják a jövőben elvégezni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Önkéntes munkával és tiszteletdíj 10 százalékának felajánlásával is szolgálják a magyar embereket a jobbikos képviselők” címmel.

Megadom a szót ötperces időkeretben.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Januári évértékelő beszédében jelentette be Vona Gábor, hogy a Jobbik meghirdeti az önkéntesség évét. Ennek keretében a Jobbik országgyűlési frakciójának minden tagja havonta legalább egy napot azzal tölt, hogy valamilyen önkéntes munkát végez, illetve a képviselői tiszteletdíj 10 százalékát szociális, karitatív célra fogjuk felajánlani.

Vona Gábor korábban már elkezdte az álrühás országjárását, amelynek pozitív tapasztalatai, pozitív

fogadtatása volt az emberek körében, és ezen felbuzdulva döntöttünk úgy, a frakció többi tagja is, hogy csatlakozunk ehhez a típusú munkavégzéshez. Emberi és szakmai szempontok is vezettek oda, hogy ezt megtegyük, hiszen nagyon fontos lenne lebontani azt a falat, amit az elmúlt 25 év pártjai húztak az emberek és a politikusok közé.

Ahhoz, hogy megalapozott döntéseket tudjunk hozni törvényhozóként, az Országgyűlés tagjaiként az emberek mindennapjairól, fontos, hogy saját bőrünkön is tapasztaljuk meg azt, hogyan élnek az emberek, milyen problémákkal szembesülnek a munkavégzésük során, illetve milyen nehézségek azok, amelyeket át kell élniük nap mint nap.

Fontos az is, hogy ismerjük meg ezen keresztül egy-egy ágazatnak a szakmai kérdéseit, így például szociális intézményekbe, oktatási intézményekbe is ellátogatunk, hogy az ottani problémákkal szembesüljünk. Növeli ez a politikusaink, képviselőink empatikus készségét is. Nemesyszer egyébként az országgyűlési képviselőhöz az alapszervezeti elnökünk vagy a helyi önkormányzati képviselőnk is csatlakozik, de olyan eset is előfordult, például Budapesten, Ferencvárosban, hogy az egész szervezetünk felajánlotta segítségét az ottani gyermekotthonban, és egész évben önkéntes munkával segítjük ennek az intézménynek a működését.

Különböző intézményekbe ellátogatunk már tehát, elsősorban szociális intézményekbe; idősek otthonában láthatták például Sneider Tamást, az Országgyűlés alelnökét. Óvodákban, iskolákban végzünk önkéntes munkákat, gyermekotthonban, vagy éppen ételosztásokban működünk közre.

Az önkormányzatok hozzáállása sajnos nem olyan támogató, mint az embereké. Azt tapasztaljuk ugyanis, hogy elsősorban a fideszes vezetésű önkormányzatokban nemhogy támogatólag lépnének fel az ilyen kezdeményezések mellett, hanem igyekeznek gátolni azt, hogy a jobbikos képviselők önkéntes munkát tudjanak végezni. Letiltják az ottani jelenlétünket az önkormányzat fenntartásában vagy működtetésében lévő intézményekben. Az intézményvezetőket fenyegetik meg, vagy utólag, amikor az intézményvezető már rábólintana arra, hogy egy jobbikos képviselő segítse az intézmény munkáját, utólag odaszólnak az önkormányzattól polgármesterek, alpolgármesterek, hogy ne engedjék be mégse a jobbikos képviselőt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 25 évben kialakult közéleti viszonyokat gyakran kárhozzatjuk, és gyakran mondjuk el azt, hogy mennyire pitiáner lépésekre képesek politikusok. Úgy gondolom, hogy ez tipikus példája annak, amit a közéletből számítani kellene; ékes példa arra, hogy a segítő kezet is elutasítják kizárólag azért, mert nem önök találták ki ezt a rendkívül jó ötletet, ami az emberek körében rendkívüli népszerűségnek örvend.

Mindezek nem nagy ügyek természetesen, nem arról van szó, amire például majd a 10 százalékok esetében ki fogok térni, hogy mit jelent egy fideszes

önkormányzatban például a 10 százalék, és mit jelent a Jobbik esetében a 10 százalék. Arról van szó, hogy szeretnénk az emberek mindennapjait ilyen módon is segíteni, megismerni. Néhány óras elfoglaltságról van mindössze szó, ami közelebb hozná az embereket a Jobbik frakciójához. Reméljük egyébként, hogy minél többen, civil szervezetek is és politikusok is fognak csatlakozni ehhez.

(15.10)

A másik része ennek a kezdeményezésnek a 10 százalékok ügye, amikről szintén szeretnénk lemosni a gyalázatot, hiszen ha a közéletben megkérdezzük az embereket, hogy mit jelent a 10 százalék, a legtöbbször bizonyosan azt mondaná, hogy a korrupcióval függ össze. Mi szeretnénk olyan példát mutatni, amivel a tiszteletdíjunk 10 százalékát, amint ennek a jogi lehetőségeit megteremtjük, karitatív célokra fogjuk felajánlani.

Nagyon jó lenne tehát ebben az esetben is, ha a kormánypárti oldalon az önkormányzati vezetők nem azt néznék, hogy ki a kezdeményező, hanem magát az ügyet, annak tartamát vennék szemügyre, és ez alapján ítélnék meg, hogy támogatják-e azt.

Az álláshalmozás tiltása, a mentelmi jog eltörlése, a hozzátartozói vagyonyilatkozatok nyilvánosságra hozatala után tehát egy újabb olyan kezdeményezéssel élt a Jobbik, amelynek támogatására, illetve amihez való csatlakozásra kérjük az összes parlamenti képviselőt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független képviselő: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A bezárkózó és bezárásra ítélt kormány nemcsak boltokat zár be, hanem ügy tűnik, hogy most már az önkormányzatokat és a kórházakat is célba vette. Az egészségügyben évek óta tarthatatlan a helyzet, és az Orbán-kormány mégis folyamatosan a forráskivonásra törekszik, illetve így jár el.

Ennek egy konkrét példáján keresztül is szeretném bemutatni azt, hogy milyen a hozzáállása a kormánynak az egészségügyhöz és milyen megoldásokat végez. Nézzük ezt abban a példában, hogy az elmúlt napokban, hetekben Jászberényben, az ottani kórházban jártam, azelőtt és azóta számos olyan cikk jelent meg, amely egyértelműen bemutatja azt, hogy milyen módon nem szabad az egészségügyben, a kórházak üzemeltetésében bármit tenni. Már azt mondják, hogy ketyeg a bomba a jászberényi önkormányzat alatt, hiszen az elmúlt évek alatt meghozott

döntéseiknek olyan következménye van, ami a kórház üzemeltetésére vonatkozik, amelyben az önkormányzatnak helyt kell állni. Az önkormányzat 15 évvel ezelőtt kötött egy olyan szerződést, amelyet a Fidesz képviselőinek többsége menet közben, tíz év után módosított, majd akik ezt vitatták, egyébként perbe kerültek, és az önkormányzat ma 750 millió forintos tartozással, megítélt tartozással rendelkezik az illető cég felé.

Ennek súlyos következménye lesz az önkormányzat számára, hiszen az ennél nem sokkal több általános önkormányzati működéssel, működési költséggel rendelkező önkormányzatnál ez olyan kiadást jelent, amit önmagában egyedül nem tud finanszírozni. A pereskedésről egyelőre az önkormányzat hallgat, a fideszes polgármester nem meri bevallani a városnak, hogy mit követek el, és ebben akkor is így van, ha eközben a Fidesz országgyűlési képviselője azt próbálja meg bemutatni vagy úgy próbálja meg eladni, mintha egyébként Gedei József egykori vagy korábbi polgármesternek ehhez köze lenne. *(Pócs János: Így van! Így van!)*

Tisztelettel felhívom az ön figyelmét, hiába sugdosnak itt az államtitkár úrral, a helyzet az, hogy éppen ő volt az *(Pócs János: Aki kárt okozott a városnak!)*, aki tiltakozott az önök javaslata ellen, hiába nyilatkozzák ennek az ellenkezőjét. Önök előállították azt a helyzetet, hogy most egy igen magas összegű kifizetést kell az önkormányzatnak megtenni. *(Pócs János: Gedei József volt a polgármester!)* Ne bujkáljanak az emberek előtt, ne bizottságosdít játsszanak, hanem egyébként tegyenek eleget a kötelezettségüknek; kettő: valljanak igazságot az emberek előtt! Álljanak ki az önkormányzat, a város elé, és vallják be, hogy az az átalakítás, amit önök elvégeztek, elsősorban azok ellen a beszállítók ellen szól, akiket önök lehetetlen helyzetbe hoztak ezzel. Mert hogy látni kell - ez az előbb említett példa egyébként mint cseppben a tenger -, hogy ma az egészségügyet Magyarországon több mint 70 milliárd forintos értékben a beszállítók finanszírozzák.

Ma nagyon sok nagyobb és kisebb magyar vállalat ad kölcsönt az önkormányzatoknak, a kórházaknak, az állami költségvetésnek az önök kényszerű magatartása miatt, azért, mert nem hajlandók kifizetni. Tehát az egészségügyből nem kivonni kell forrásokat, hanem az emberek egészsége érdekében, a gyógyítás érdekében önöknek ebbe be kell tenni. Nem ellopni kell ebből a pénzt, hanem betenni kell ide a pénzt. *(Pócs János: Gedei ellopja!)* Amit önök ebben csináltak idáig, az egyértelműen káros.

Teljesen nyugodt szívvel azt tudom mondani, hogy az egészségügy ma már nem működne ezek nélkül a cégek nélkül, ha csak önökre lenne ez bízva. Ráadásul milyen gyakorlatot csinálnak? Nemcsak bezárják a korábbi céget vagy a szerződést, és ezzel tulajdonképpen ellopják tőlük a pénzt, hanem eközben másik módszer, hogy behívják a beszállítókat, és arra kényszerítik őket, hogy egyébként ha ennyit

kifizetnek, ha ennyit elfogadnak, akkor az nekik legyen elég.

Tisztelt kormányzati Képviselők! Tisztelt Uraim! Ez Európában minősíthetetlen és elfogadhatatlan. Önök tartoznak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a betegeknek, az orvosoknak, az ápolóknak. Adják meg a tartozásukat! (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! L. Simon László államtitkár úr, a Miniszterelnökség államtitkára kíván válaszolni az elhangzottakra.

Öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Főlöszleges ilyen indulatosnak lennie és idegeskednie, képviselő úr, minél idegebb, annál inkább látszik, hogy nincs igaza. Örülök neki, hogy mióta független, azóta van ideje az országot járni és végre megnézni, hogy mi történik Magyarországon. De nemcsak azokkal érdemes beszélnie, akik szét akarták lopni a kórházat, meg azokkal, akik egyébként a maguk kis üzleti szerződéseiket megkötötték az önök pártjai nevében, hanem azokkal is, akik valójában ott dolgoznak, és mindannak a kárszenvedői voltak, amit az önök felelőtlen politikussai elkövettek.

Nézzük azzal szemben a tényeket, amit ön itt nagy hangzatosan, kiabálva előadott! 2000-en Jászberény SZDSZ-es polgármestere, dr. Magyar Levente kötött egy szerződést a Dalkiával. Ezt a szerződést, amely egyébként előnytelen volt a kórháznak, mondta fel az MSZP-s polgármester, aki egyébként most a DK színeiben politizál, tehát öntől nincsen igazán távol, azt gondolom. Tehát Gedei József polgármester 2008-ban ezt a szerződést mondta fel. Ezzel az egész akcióval, amit az SZDSZ-es polgármester és aztán az MSZP-s, most már a DK színeiben politizáló Gedei József okozott, mindösszesen 750 millió forintot kárt sikerült felhalmozni a Jászberényi Kórháznál. (*Varju László: Hazudik! - Pócs János: Úgy van! - Zaj. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Nem véletlen, hogy ebben az ügyben a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal és az Állami Számvevőszék is vizsgálódik. Önnek a saját háza táján kellene söprögetnie ahelyett, hogy vádaskodik, és azt a jelenlegi fideszes polgármestert piszkálja, bántja méltatlanul itt a Házban, aki ebben a helyzetben a hatóságokhoz is fordult és megpróbál rendet tenni. Az hírlík Jászberény városában, hogy egyébként az ön párttársa, Gedei József azért mondta fel 2008-ban a Dalkiával a szerződést, mert az volt a szándék, hogy a HospInvestnek átjátsszák azt a kórházat, amely egyébként láthatólag - más kórházi példákat is nézve - egyáltalán nem lett volna jó helyen a HospInvestnél.

Tisztelt Képviselő Úr! Én nem fogom végigbeszélni az öt percet. Ön végigbeszélte, és öt percen

keresztül folyamatosan vádaskodott, kiabált. Én azt tudom önnek tanácsolni, hogy amikor ezt az országjáró útját, amit megkezdett, folytatja, akkor szíveskedjék széleskörűen tájékozódni, megkérdezni azt a sok becsületes, tisztességes embert, aki a Jászberényi Kórházban dolgozik és azzal foglalkozik, hogy az ottani állampolgárok egészségét próbálja helyreállítani, azokkal az orvos igazgatókkal, orvosokkal, ápolókkal, nővérekkel és nemcsak velük, hanem a technikai munkatársakkal is, a személyzettel egészen a takarítónőkig, mindenkivel, aki tisztességesen dolgozik abban a kórházban, elbeszélgetni, és akkor ki fog derülni az ön számára is, hogy a jelenlegi polgármesternek semmi köze nincs ahhoz, amiről ön beszél. Ezt a helyzetet az ön párttársa, Gedei József idézte elő azzal, hogy 2008-ban ezt a szerződést felmondta, illetve egy olyan helyzetet sikerült tulajdonképpen csak továbbvinni, amit 2000-ben egy SZDSZ-es polgármester idézett elő.

Úgyhogy nagyon kíváncsian várjuk a képviselőtársaimmal együtt a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal és az Állami Számvevőszék vizsgálati eredményeit, és reméljük azt, hogy a jászberényi polgárok, illetve a térségben élő polgárok számára megnyugtatóan sikerül rendezni ezt a helyzetet, mert az ő egészségük, az ő egészségi állapotuk a kormány számára a legfontosabb.

Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bartos Mónika képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport: „Sikeres magyar részvétel az ENSZ nők helyzetét vizsgáló bizottsága 59. ülészakán” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

(15.20)

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A 193 tagországot számláló, idén 70 éves Egyesült Nemzetek Szervezete az államok közötti együttműködés erősítésével kíván küzdeni a nemzetközi jogért és biztonságért, a mindenki számára gyümölcsöző gazdasági fejlődésért, a szociális felelősségvállalás erősödéséért, az emberi jogokért és a nemzetek békés együttéléséért.

Jelenleg is igen fontos lépés megtételére készül a nemzetközi közösség. Augusztus végén, szeptember elején kerül sor az emberiség és egyben az életfeltételeinket biztosító bolygónk, a Föld közös jóllétét biztosítani kívánó, a fenntartható fejlődési célokat tartalmazó dokumentum elfogadására, amelyet az állam- és kormányfők látnak el kezjegyükkel. Engem ért korábban az a megdöbbentetés, hogy erről a folyamatról és a Kőrösi Csaba vezette, a fenntartható

fejlődési célok megalkotásában játszott magyar szerepvállalásról beszámolhattam képviselőtársaimnak.

Az ENSZ nagyon sok területen komoly erőfeszítéseket tesz. Ezt mutatja például, hogy a nők helyzetét vizsgáló bizottsága márciusban tartotta 59. ülészetét. Az elkötelezett és folyamatos figyelem eredményeként tettünk sikeres lépéseket a nők jogainak megerősítésében, a döntéshozatali folyamatokban való részvételük biztosításában, a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelemben.

De még nagyon sok feladat vár ránk. Ezt bizonyítja, hogy a fenntartható fejlődési célok 5. pontja megfogalmazza a nemek egyenlőségének kivívása, valamint a nők és lányok cselekvési és érdekérvényesítő képességének erősítése melletti elköteleződést. És bizonyítja az a jelentős megfeszített munka is, amit a nők helyzetét vizsgáló bizottság végzett márciusi ülészeténél. Örömmel tölt el, hogy én tájékoztathatom képviselőtársaimat arról a kiemelkedő eredményről, amit a magyar misszió ért el Bogyay Katalin nagykövet asszony vezetésével.

Ebben az évben az ülészet rendkívüli eleme volt a világ család- és nőügyi minisztereinek találkozója a pekingi nőügyi világkonferencia 20. évfordulója alkalmából. A rendkívüli érdeklődést mutatja, hogy 9 ezer NGO részvételével számos kísérendezvény tárgyalta a nők és családok társadalomban betöltött szerepét.

Az ENSZ-konferencia miniszteri szegmensén Magyarországot Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár asszony képviselte. Felszólalt a nők gazdasági felemelkedésével foglalkozó miniszteri kerekasztalvitán, illetve a közgyűlési teremben zajló általános vitában, ahol bemutatta a nőügyek terén az elmúlt években elért magyar eredményeket és a fennmaradó kihívásokat. A konferencián részt vevő nemzetközi civil szervezetek képviselőitől a magyar ENSZ-képviselőten vette át államtitkár asszony azt a petíciót, amelyben annak 22 ezer aláírója köszönetet mond Magyarországnak elkötelezett családpolitikájáért. A magyar misszió szervezésében Bogyay Katalin vezette azt a panelbeszélgetést, amely az anyák és újszülöttek egészségével foglalkozott. Cél volt, hogy igen befolyásos szereplőkkel, interaktív formában cseréljék ki a világ országainak különböző tapasztalatait, megbeszéljék a meglévő problémákat, és bemutassák az egyedülálló magyar gyakorlatot, a védőnői hálózatot. Jómagam a parlamenti panelben kértem szót, és tájékoztattam a jelenlévőket elért eredményeinkről és terveinkről.

A parlamenti vita napján a magyar misszió szervezett egy kiállítást, amely az anyák megmentőjét, Semmelweis Ignác életét mutatta be az ENSZ főépületében. A kiállítás anyagát az Orvostörténeti Múzeum segítő közreműködésével állították össze. Sikertült a UN Women végrehajtó-igazgatóhelyettesét, Lakshmi Puri nagykövet asszonyt megnyerni, hogy az ENSZ részéről méltassa a magyar orvos előremutató életét, utalva az ENSZ „He for She” kampányára,

amelyhez a magyar ENSZ-misszió férfi tagjai is csatlakoztak. Az ünnepélyes megnyitón diplomaták, ENSZ-képviselők, a parlamenti panelen részt vevő magyar országgyűlési delegáció és a helyi magyarság képviselői is jelen voltak, és hallhatták Novák Katalin államtitkár asszony megnyitó beszédét is.

Hosszan lehetne sorolni még az elért eredményeket, lesz módunk erről beszélni, hiszen Schmuck Erzsébet képviselőtársammal, a magyar delegáció másik tagjával meghívtuk nagykövet asszonyt egy beszélgetésre a parlamentbe, hogy szót válthassunk a feladatainkról, lehetőségeinkről.

Egy mondatban összefoglalva: nagyon jó volt márciusban New Yorkban magyarnak lenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalásra a kormány nevében Novák Katalin államtitkár asszony kíván reagálni. Megadom a szót, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy ezt a témát idehozták a parlamentbe. Azt hiszem, nagyon fontos kérdésről van szó, és a Parlament falain belül sem lehet eleget beszélni a nők helyzetéről és itt most elsősorban a nők helyzetéről a világban. Hiszen egy ENSZ-rendezvényről beszélünk, amit képviselő asszony igen részletesen leírt, úgyhogy én nem fogom ezeket a szavakat már elismételni. Az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának az 59. ülésén vettünk részt valóban mind a hárman New Yorkban, én a kormányzati oldalt képviselve.

Húsz évvel ezelőtt fogadta el 189 ország a pekingi cselekvési tervet, illetve a pekingi nyilatkozatot, ami feladatokat határozott meg az elkövetkező évtizedekre nézve, amikkel a nők helyzetét javítani tudjuk a világ minden országában. Ezeknek a pekingi cselekvési tervben foglalt feladatoknak az áttekintése zajlott tulajdonképpen most New Yorkban minden ország részéről.

Tizenkét olyan tématerületet határoztunk meg Pekingben, amelyek kifejezetten kritikusak. Ezek az oktatás és képzés, az egészség, a gazdaság, az emberi jogok, a környezet, a döntéshozatal, a szegénység, az erőszak, a háborús konfliktusok, a kiskorú lányok, az intézményrendszer és a média szerepe. Ezek azok a területek, amelyekre kifejezetten figyelmet kell fordítani, ha a nők helyzetét szeretnék tovább javítani. Magyarország írásban is beszámolt az elért eredményekről, és most a New York-i ülészeteken alkalmunk volt arra, hogy ezeket szóban egészítsük ki, illetve olyan konkrét jó gyakorlatokat mutattunk be, amelyek talán az ENSZ többi tagállama számára is hasznosak lehetnek.

Itt én ebből kiemelném azt, ami a mi fő gondolatunk, hogyha nőpolitikáról beszélünk. Mi azt gondoljuk, hogy a családpolitika és a nőpolitika nem állítható szembe egymással. Sőt, támogató és jó, hatékony családpolitika nélkül nem lehet jó nőpolitikáról beszélni.

Ezt a kettőt semmiképpen sem szeretnénk, hogyha szembeállítaná bárki, hiszen a nők helyzetbe hozása, a nők választási szabadságának a megteremtése csak úgy lehetséges, ha megteremtjük számukra a lehetőséget arra, hogy a családi életet és a munkát össze tudják egyeztetni egymással, és erre szolgál Magyarországnak minden, a családpolitika terén tett intézkedése és erőfeszítése.

Beszámoltunk arról, hogy a jogszabályi környezetben, az Alaptörvényben, az egyenlő bánásmód törvényben hogyan teremtettük meg a jogszabályi feltételeit a nők és a férfiak társadalmi egyenlőségének. Beszéltünk a konkrét akciókról, amelyeket a család és a munka összeegyeztethetősége és a nők választási szabadságának a megteremtése érdekében tettünk. Valamint beszámoltunk arról is, hogy európai uniós szinten is kiemelkedő az az eredmény, amit a nők foglalkoztatása terén értünk el, hiszen húszéves csúcson van a női foglalkoztatottság, és ugyanígy húszéves minimumon van a női munkanélküliség, tehát az eredményeink ezen a téren magukért beszélnek.

A kapcsolati erőszakról, a nők elleni erőszakról is ejtsünk néhány szót: ezen a téren is sokat tett a kormány. Ennek a kormánynak köszönhető az, hogy önálló büntetőjogi tényállás lett a kapcsolati erőszak, és a krízisközpontok, titkos menedékházak és családok átmeneti otthona hálózatának a fejlesztésével is azért teszünk, hogy a nőket és a családokat is ezen a téren segíteni tudjuk.

Azt hiszem, amiről képviselő asszony is szólt, azt nekem is alá kell húznom, hogy Bogyay Katalin asszonynak a részvétele, aki most New Yorkban az új ENSZ-nagykövetünk, szintén megkönnyítette a mi munkánkat, hiszen sokat számít az, hogy egy nő vezetője van most a New York-i ENSZ-misszióknak, és az ő munkája is hozzásegített minket ahhoz, hogy idén először két kísérőrendezvényt is szervezhettünk. Az egyik a magyar védőnői hálózatot mutatta be, a másik Semmelweis Ignác munkásságáról szólt. Amit képviselő asszony is mondott, én is azért még egyszer aláhúznám, hogy egy olyan petíciót vehettünk át, amit több mint 22 ezer ember írt alá. Ezt egy nemzetközi civil szervezet indította el, a neve az volt, hogy Thank You Hungary; ebben megköszönték a magyar kormánynak azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a családpolitika terén tett, és ezzel ismerték el az ez irányú tevékenységünket.

Én is úgy éreztem, hogy ezen a héten is jó volt New Yorkban magyarnak lenni. Köszönöm szépen, hogy képviselő asszonyok is ellátogattak, és ezzel is erősítették a magyar delegációt, és bízom benne, hogy erről a témáról minél több szó fog esni ennek a

Háznak a falain belül is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(15.30)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Helyénvalónak érzi-e a kormány a hazai buszgyártás kivéreztetését?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat nagy ívű elképzelései szerint az újraiparosítás a gazdaság egyik sarokköve, mondván, hogy az iparosításnak az új munkahelyek megteremtésén kívül azt a célt is szolgálnia kell, hogy a magyar gazdaság szerkezete megváltozzon, egészségesebbé váljon. A kormányzat részéről - legalábbis propagandaszinten - a járműipart, az élelmiszeripart, a logisztikát, az elektronikát és az egészségipart helyezik középpontba, és nagy sajtónyilvánosságot kerítenek az úgynevezett stratégiai megállapodások megkötésének is.

Ezzel persze nincs is probléma, hiszen valóban fel kellene támasztani a hajdan világhíres ágazatok ipari gyártóbázisát hazánkban, mert ez szükséges előfeltétele a valódi - és nemcsak a győzelmi jelentésektől hemzsegő orwelli híradókban létező - gazdasági növekedés fokozásának, új, a magyar munkásokat megillető minőségi munkahelyek létrehozásának és a környezeti szempontból is fontos, fenntartható iparba való átmenetnek.

Ezzel szemben a valóság már korántsem fest ilyen szépen, talán nem csupán Simicska Lajos boszszújának tudható be, amikor a Magyar Nemzet Fónagy János államtitkár úr szavait idézte a minap. Az államtitkár úr azt nyilatkozta: „Egy buszgyár éves ideális kapacitása 10-12 ezer darab, miközben a magyar igény mindössze 600-800, tehát autóbuszgyártást ma Magyarországon nem lehet gazdaságosan működtetni.” Ezen megdöbbenő vélemény az elmúlt négy év alatt sajnos valósággá lett: míg 2013-ban 432 darab, tavaly pedig 467 egységet értékesítettek idehaza, addig az eladott buszok nagyrészt külföldi gyártóktól származtak, hiszen a győri-mosonmagyaróvári Credo buszok pécsi megjelenése sajnos csak kismértékben árnyalja az összképet.

Helyénvalónak érzi-e a kormány, hogy miközben elsorvad a korábban beharangozott nemzeti autóbuszprogram, és miközben a Volán-társaságok - leszámítva a Pannon Volán egyébként nagyon dicsérendő mostani 60 darabos hazai megrendelését - svéd-lengyel járműveket vesznek, a budai Várba pedig török járművek érkeznek, addig teljesen kivérezzen a hazai mérnökök innovációi, a magyar szakmunkásgárda minőségi teljesítménye okán egykor méltán sikeres hazai buszgyártás?

Itt azért meg kell említeni, hogy ezek a járművek nemcsak a vasfüggönyön innen voltak sikeresek, hanem bizony nagyon sok esetben a vasfüggönyön túl is felfigyeltek rá a piacokon, és igenis keresettek voltak. Éppen ezért nemzetgazdasági szempontból is érthetetlen dolog, hogy sorra-rendre a külföldi cégeket juttatjuk zsíros megrendelésekhez, holott még az EU-s fejlesztési források elköltése terén is fokozottan kellene ügyelni a hazai beszállítói réteg eddigieknél lényegesen nagyobb mérvű bevonására. Elsőrendű cél kellene hogy legyen, hogy a járműpark megújítását célzó beruházások járjanak együtt a hazai gyártókapacitás felélesztésével.

A stratégiai Rába-Volvo együttműködés keretében a Volvo buszok a cég lengyel gyárából érkeztek tulajdonképpen készre fényezve, a győri Rábánál csak az utastájékoztató eszközök beszerelése történt, ami a mi, tehát a Jobbik olvasatában legfeljebb abszurd viccnek, a magyar partner megalázásának, de semmiképpen sem stratégiai együttműködésnek nevezhető.

Az együttműködés hazai szempontból mindenképpen negatív. Mondhatjuk azt, hogy nincs másról szó, mint a Rába cégére alatt végrehajtott drága importról, és habnak a tortán itt a budai Várba kerülő külföldi midibuszok ügye is. Ugye, mondanom se kell, hogy mi nem ilyen keleti nyitásban gondolkodtunk. És az a szörnyű, hogy ezt a jelenséget nyugodtan kiterjeszthetjük, mondjuk, a járműgyártás más ágazatára is, a másik nagy hagyományokkal bíró ágazatra, a vasúti járműgyártásra is. Azt megértjük, hogy ha nincsen pénz új járművek beszerzésére, akkor, mondjuk, használt járműveket vásárolnak, teljesen egyértelmű, hogy ebben az esetben ezek külföldről érkeznek. De azt kérjük, azt követeljük a kormányzattól, hogy amikor új beszerzésben gondolkodnak, akkor igenis kapjon elsőbbséget a hazai. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tasó László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány elkötelezett a hazai autóbuszgyártás újbóli és a tényleges gazdasági lehetőségeket figyelembe vevő, jelentősebb mértékű beindításában és fejlesztésében. Terveink szerint a következő években jelentős járműkorszerűsítési program valósulhat meg, és a Volántársaságok jogutódjaként megalakult regionális közlekedési központoknál erre sor kerülhet. Ennek során a majdani közbeszerzési eljárásokban minden gyártó valós és egyenlő esélyekkel indulhat a vonatkozó magyar és európai jogszabályok szerint. Minden érdekelt gyártó reális eséllyel pályázhat majd,

ezáltal pedig a gyártási kapacitásukat is kihasználhatják és továbbfejleszthetik.

A közösségi közlekedési szolgáltatásokat nyújtó társaságoknak a közszolgáltatásokban való részvétele egyértelműen a közbeszerzésről szóló törvény előírásai szerint történhet, tehát másképp nem tehetünk, nem járhatunk el, és nem is lenne ildomos ezt egyébként oldalról vagy bármilyen módon szorgalmazni. A jármű-modernizációs uniós versenynek megfelelően kellett és kell eljárunk, azt gondolom, ez mindenki számára egyértelmű és közpolitikai célt is jelent.

Fontos szempont, hogy a járművek beszerzésekor komplex szemlélet érvényesüljön, tehát mind a beszerzési, mind a fenntartási költségek kellő súllyal jussanak érvényre az elbírálás során. Figyelembe kell vennünk az ár-érték arány meglétét is, és amikor említette a buszbeszerzést a Vár környékén, ha akarja és tudni szeretné, megismerheti, és akkor láthatja, hogy melyek azok az indokok, amelyek alapján a beszerzés megtörtént és a támogatás is. Tehát akkor, amikor egyenlő versenyhelyzetben egészen más árat futtatnak be a pályázatokon, akkor nem tehet mást egyébként az elbíráló, mintsem a szabályok szerint jár el.

Mindezek alapján az autóbuszgyártók és köztük a hazai vállalkozások is olyan, minden résztvevő számára azonos esélyt és lehetőséget biztosító autóbusz-pályázatokon vehetnek részt, amelyeknek eredményeképpen lehetőségük lesz a gyártókapacitások kihasználására és ezzel együtt a hazai autóbuszgyártás fejlesztésére.

Egyébként az imént említett használt vonatok beszerzéséhez kapcsolódik magyar innováció és magyar erőforrás is, hiszen a felújításuk - nagyjából körülbelül 11-12 millió forintba került általában egyegy kocsifelújítása - olyan járműveket ad a forgalomnak, amelyekkel nyugodtan lehet közlekedni, és olyan színvonalat is biztosítanak, amire már érdemes odafigyelni.

Tehát azt gondoljuk, ha lehetőségek lesz - márpedig lesz - kocsibeszerzésekre, mint például a gördülőállomány fejlesztése területén, akkor nyugodtan kiállhatunk majd azokkal az eddigi lehetőségeinkkel is, amelyekkel éltünk. Tehát a Stadler szerelvényeit kell megemlítenem most az első időszakban, amelyekről már kaptak hírt és láthatják a forgalomban. Azok a motorvonatok, amelyek üzembe álltak és üzembe állnak a következő néhány hónapban, egyértelműen fejlesztéseket jelentenek, és a fejlődés irányát határozzák meg. Érdeklünkben áll a magyar járműkapacitás és járműgyártás fejlesztése, azt gondolom, ezekre a lépésekre sor kerül a következő időszakban, akár Szolnokon, akár Szentendrén lépéseket tervezünk annak érdekében tenni, hogy a kapacitás felfejlődjön, és természetszerűen ott, ahol tudjuk, alkalmazzuk a hazai gyártókat. Nem vagyunk mi ellenérdekeltek egyáltalán, tehát Magyarországon senki sem érdekelt abban, hogy külföldi járművek

lepjék el az országot, de most egyelőre azon a pályán haladunk, amelyen még nem vagyunk teljes egészében versenyképesek. Cél, hogy versenyképessé tegyünk és segítsük a hazai járműgyártást. Köszönöm a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Lesz-e igazság Örkényben?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, a bűnt minden formájában üldözni kell. Akik bűnt követnek el, azok kapják meg a legszigorúbb büntetést, amit csak a törvény előír. A rendőri fellépésnek szakszerűnek, hatékonynak és törvényesnek kell lennie, hiszen csak ilyen fellépésekből fog ez következni. Éppen ezért emiatt rendkívül ellentmondásos ez az Örkényben történt rendőri intézkedés, aminek az lett a végkimenetele, hogy egy embert lelőttek.

(15.40)

Az ügyészégi vizsgálat természetesen már azonnal meg is állapította, hogy a fegyverhasználat jogos volt, holott számos kérdés most is tisztázatlan az ott élők szerint és a közösségi portálok szerint.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérdezem: valóban önvédelemből kellett lelőni Lakatos Pált? Miért volt szükség a fegyverhasználatra? Arányos intézkedés-e egy átlagos balta fenyegetettsége a lőfegyverrel szemben? Négy szolgálatot teljesítő kiképzett rendőr miért nem tud elfogni egy menekülő férfit? Hogyan keletkeztek a külsérelmi nyomok az áldozaton?

Önök is tudják, hogy a jogszabály pontosan rendelkezik a fegyverhasználatot megelőző intézkedésekről. Az ügy kapcsán sokakban felmerül: vajon jelen esetben ezeket az intézkedéseket betartották-e?

Tisztelt Parlament! Hallottunk már többször is halállal végződő rendőri intézkedésekről, kihallgatásokról, előállításokról és nemritkán túlkapásokról is, és egy-két kivétellel az ügyészség és a rendőrségi szakértő rendre jogosnak és jogszerűnek minősíti a rendőri intézkedéseket. Nem rasszizmust kiáltok, csak furcsának találom, hogy általában demonstratív módszerekkel, előítéllettel túlfűtve lépnek fel a rendőrök. Hallani lehet nagyon sokszor indokolatlannak tűnő igazoltatásról, a romákkal szemben alkalmazott horribilis szabálysértési bírságokról, ellenőrzésekről, előállításokról. Ezért tehát kérdezném, számíthatunk-e az örkényi rendőri intézkedéssel kapcsolatban valóban korrekt és tisztességes, minden kétséget kizáró alapos vizsgálatra, vagy az összetartás és az összezárás alapján ez az ügy is a hallgatás és a kényszerű beletörődés sűrű foltja marad a társadalomban.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdéseimet írásban is továbbítani fogom a belügyminiszter úrhoz.

Köszönöm figyelmüket, de mielőtt még befejezném, nehogy a Jobbik elfogultsággal vádoljon, ezért néhány mondatot hadd mondjak, hogy az elmúlt időszakban is feltettem olyan kérdéseket, amelyeket Farkas Flóriánhoz intéztem, illetve a kormány tagjaihoz, ott a pénzügyeket kérdeztem, hogy milyen zavarosak azok a pénzügyek, amit Farkas Flóriánról lehetett hallani. Igaz, hogy a kormány rendre nem válaszolt, mint ahogy most sincs nagyon, aki válaszolni fog erre a kérdésre. És ott is feltettem, hogy ha a társadalom nem lát tisztán, akkor nagyon fontosnak tartanám, hogy olyan kérdéseket válaszoljanak meg a kormány részéről, hogy Farkas Flórián miért költötte azokat a forrásokat, adófizetők pénzét például autóbérlésre vagy éppen számítógép-vásárlásra, vagy éppen irodabútorokra, amelyek a társadalomban mindenképpen jelzést intéztek a kormányzat irányába. De mondhatnám azt is, hogy több olyan irodája, illetve irodaháza van az Országos Roma Önkormányzatnak, ami például a Dohány utcában is működik vagy éppen bárhol máshol, önkormányzati függésben is sokszor találhatunk az OCÖ-vel együttműködve olyan épületeket, amit tudnának használni, és mégis magas összegért irodavásárlás történt.

Ezek a kérdések mind feszegetik a társadalmat, akár az örkényi kérdés, akár pedig Farkas Flórián ügye. Ezért kérem és javasolom azt, hogy a kormány ezekben a kérdésekben nyilvánuljon meg, mert azt gondolom, hogy ha a társadalomban vannak olyan feszítő kérdések, amelyeket tisztázni kell, akkor nem mi, az ellenzék képviselői tudjuk ezt megválaszolni, hanem azok a felelős kormánytagok, akik azt mondják, hogy azért tettek esküt, hogy a magyar társadalmat szolgálják. Tehát ebből adódóan akár az örkényi esetben, akár Farkas Flórián esetében is nagyon fontosnak tartanám, hogy tisztán és világosan lásson a magyar adófizető, mert akkor bízhat egy kormányban. Ha viszont ellenkezőleg, nem látjuk megnyilvánulni Örkény esetében, most a legfrissebb esetben a kormányt, akkor azt látjuk, hogy sunnyog, és nem akar ebben sem mondani semmit. Tehát ebből adódóan én azt kérem, hogy nyugtassák meg az örkényi esetben a hozzátartozókat, nyugtassák meg az állampolgárokat akár Örkényben, akár az országban, hogy a rendőrség mindig teszi a dolgát, szabályosan, úgy, ahogy a törvény előírja, és ezt elvárja, azt gondolom, a magyar társadalom mindenképpen.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Mesterházy Attila: Úgy van! - Tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Jeleznem kell önnek, hogy a felszólalásának címe „Lesz-e igazság Örkényben?”, és én itt Farkas Flóriánt nem találtam. Tehát azt kérem, hogy ebben ne követeljen azonnali választ. Köszönöm. *(Teleki László: Megértetem. - Mesterházy Attila: Senki nem válaszol? Szégyen!)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A számokkal kitakart emberek” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A postaládámba a Deviza Alapú Csalás Áldozatai csoporttól érkezett egy igen érdekes levél. Egy olyan időszakban vagyunk, amikor a kormányzat állítása szerint elszámolt, elszámoltatásra bírta az érintett bankokat ezekkel az emberekkel szemben, kommunikációjában bár nem jelenik meg az, hogy kártalanították ezeket az érintett embereket, a károsultakat, mert ez nem lenne igaz, ez annyira blőd hazugság lenne, hogy nem merete senki vállalni államtitkári, miniszteri vagy kormányfői szinten sem, viszont azt állítják, hogy egy tisztességes elszámolás történt. Én most jelen esetben nem a piaci elemzők újságcikkeit vettem magam elé, nem közgazdászok tanulmányait, hanem azon postaládámba beküldött, még egyszer mondom, a Deviza Alapú Csalás Áldozatai csoporttól kapott teljesen egyértelmű kimutatást, amely száz érintett esetet tartalmaz, tehát száz károsult vállalta azt, hogy a saját szerződésének adatait, egészen pontosan a felvett összeget, a befizetett milliőit, a „még tartozik” kimutatását, ennek egyenlegét és ebből következően az ellopott milliőket is a köz rendelkezésére bocsátja. Bár a százfős mintát még nem szokták reprezentatívnak tekinteni, nem lesz olyan nehéz az érdeklődőknek találni még négyszázat hozzá, és akkor már lehet ebből is komolyabb következtetéseket levonni.

Látható, ez a százas elemzés is egyértelműen kimutatja - és matematikailag igen pontosan kimutatja -, hogy mennyivel vertek át magyar embereket, mennyi pénzt vettek el tőlük indokolatlanul; és sajnálatos módon ehhez asszisztáltak a kormányzati intézkedések az utóbbi évek során.

A feldolgozás során három nagyságrendi kategóriát képeztek. Ezek közül az első csoport a 0-7 milliőig felvett hitelesek köre, ezek alapvetően autó-, szabad felhasználású hitelek és személyi kölcsönök voltak. Ezen csoport tagjai átlagosan 4 milliő 510 ezer forintot vettek fel, már azóta 4 milliő 230 ezer forintot fizettek be, és a bank szerint még 7 milliő 700 ezer forinttal tartoznak. Látható, hogy az indokolatlanul elvett összeg is az eredetileg felvett összeg több mint 70 százaléka volt. Ez az a csoport, ahol a legkisebb összegekről beszélünk, még egyszer mondom. A vonatkozó számokat nyilvánvaló módon bármely érdeklődő képviselővel megosztjuk, akár mi, akár az érintett civil szervezet.

A második csoportnál már nagyobb összegekkel találkozhatunk, alapvetően lakásépítési és -vásárlási kölcsönök tulajdonosairól van szó. A második csoport tagjai tehát átlagosan 12 milliő forint körüli kölcsönt vettek fel, eddig 6 milliő 790 ezer forintot fizettek vissza átlagosan, és a bank szerint még -kapaszkodjanak meg- 23 milliő 570 ezer forinttal

tartoznak átlagosan az itt lévők a mintában. Látható, hogy itt már horrorisztikus az eredetileg felvett összeghez képest a kimutatott tartozás aránya, többszörös a még törleszteni való. Ha önök ebből most 15-20 százalékot elengednek az úgynevezett piaci forintosításuk során, vagy pedig ennyivel csökken akár a tőketartozás, akár a törlesztőrészlet, ezek az emberek még mindig majdnem kétszer annyival fognak tartozni, mint amennyit felvettek, azok után, hogy éveikig törlesztettek.

A legdurvább - bár elismerem, hogy kevesebb személyt érintő -, a harmadik csoport a 20 milliő fölötti hitelesek aránya. Ezek kiemelten nagy lakásépítési, -vásárlási, valamint, ne felejtjük el, vállalkozási kölcsönök. Tehát ide, bár látszólag nagyobbak az összegek, sok olyan magyar kisvállalkozó tartozik, aki munkaadóként nagyon komolyan meg tudott jelenni a hazai piacon, az önök úgynevezett rendezését követően pedig már erre képtelen. Ezen harmadik csoport tagjai átlagosan 30 milliő 770 ezer forintot vettek fel, eddig már 20 milliő 580 ezer forintot fizettek vissza, és most kell még jobban megkapaszkodni: a bank szerint még 56 milliő 410 ezer forinttal tartoznak. *(Apáti István: Na, erről kellene beszélni!)*

Ennek fényében kell tehát az önök úgynevezett rendezését értékelni. Ezek fényében kell azt megfigyelnünk, hogy ezek az emberek valódi kártérítést kaptak, elszámoltak-e velük, vagy csak kaptak egy törpeengedményt a kormányzat és a Bankszövetség által kötött paktumból következően. Mi, jobbikosok nyilván az utóbbi álláspont mellett vagyunk, hiszen a számok nagyon keményen azt mutatják, hogy eleve irreális az, ami előttünk fekszik, nincsenek olyan piaci körülmények, nincsenek olyan gazdasági körülmények, nem létezik olyan jogi klíma, amely ezeket a nagyon brutális számokat elfogadhatóvá tenné. És hozzá kell tennünk, ennek a helyzetnek a rendezése nyilvánvaló módon meg fog történni. Tehát most az itt ülő államtitkárt, kormánypartii képviselőket is megnyugtatom *(Apáti István: Mind a harmat!)*, lehet kormányváltás, lehet akármi, előbb-utóbb egy tisztességes kormányznak meg kell oldania ezt a helyzetet. Most az önök kezében van még a kormányrúd, nyilvánvaló módon az érintett polgárok önöktől várják a megoldást. Az a nem is kéresem, hanem határozott felszólításom, hogy ezen számokat értékeljék, és ezek fényében alakítsák ki azt a valódi cselekvési tervet, amely nem paktumpolitikán alapul, hanem végre valódi, férfias cselekvésre épül. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát képviselő úr számtalanszor szólalt fel ez ügyben az elmúlt öt évben, amit nagyon tisztelek benne természetesen, hogy kereste minden alkalommal a megoldást a devizahiteles problémáira, de azért az mégiscsak jelent valamit, hogy most már a felszólalásával csak napirend után tudott a parlamentben megszólalni, és nem tudott megszólalni napirend előtt vagy más kérdésben. *(Közbeszólások a Jobbik sorából.)*

Azért ez már jelent valamit, ez már számomra azt jelenti, hogy mégiscsak komolyat léptünk előre, és úgy gondolom, hogy mégiscsak megtalálta a Fidesz-kormány a megoldást arra - ha több ideig is tartott, és nagyon nehéz és hosszasan volt, hiszen évek kellettek hozzá -, amit az MSZP-kormány okozott az elmúlt nyolc évben. Hiszen a devizahitelesek kérdése, az, hogy Európában, az Európai Unióban a legmagasabb arányban a magyar lakosok adósodtak el devizában, azért annak a politikai felelőse mégiscsak az akkori kormány, aki még a válság idején is szinte ösztönözte az embereket arra, hogy vegyék föl a hiteletet és adósodjanak el. Voltak olyan családok, olyan emberek, akik sajnos több pénzintézetből, banktól vettek föl hitelt.

Ennek a megállítása, illetve a megoldás megkezdése már a Fidesz-KDNP-kormányra maradt, és úgy gondolom, hogy az elmúlt öt évben, ahogy említettem, ha nehezen is és hosszasan tartóan is, azért sikerült megoldást találni. Sikerült megoldást találni akkor, amikor még a magyar gazdaság nem volt olyan erős, a Magyar Nemzeti Banknak nem voltak akkora tartalékai, hogy a megoldásban részt tudjon venni, akkor a végtörlesztés és az árfolyamgát intézményét fogadta el az Országgyűlés, illetve ajánlotta az érintetteknek. Ebben is több mint 300 ezren vettek részt, és menekültek meg az egyre nagyobb törlesztéstől.

Azt gondolom, hogy a megfelelő bírósági döntéseket követően az elmúlt évben az Országgyűlés négy törvénnyel biztosította a devizahitelesek ügyének a lezárását, azzal, hogy az árfolyamrész tisztességtelen alkalmazásával, illetve az egyoldalú szerződés módosítások tisztességtelenségével - amit kimondott a Kúria egy jogegységi határozatában - egy olyan törvény született, hogy az így okozott károkat meg kell téríteni minden érintett devizahitelesnek. Egy másik törvény mondta ki az elszámolást, tehát az ügyfeleknek járó visszatérítést és a jelzáloghitelek forintosítását, amely meg is történt 2015. február 1-jével, és a fair bankokról szóló törvény pedig a jövőbeni tisztességtelen banki magatartást akadályozta meg.

Amit képviselő úr a konkrét felszólalásában elmondott, természetesen, hogyha bárkinek vitája van az elszámolással, amit a napokban kap kézhez, illetve április 30-ig kell, hogy minden érintett kézhez kapjon, erre nyilván megvan a megfelelő jogorvoslati lehetőség. Először a saját bankjához kell fordulni, és

tisztázni, hogy a jövőbeni törlesztőrészlet, azaz a törlesztés csökkentése - mert minden esetben csökken 5-40 százalékgig - megfelelő mértékű-e, van-e abban a számításban hiba. Tehát hangsúlyozom, minden egyes devizahiteles esetében 5-40 százalékos mértékű törlesztőrészlet-csökkenés következik be az elszámolást követően. Még akkor is van lehetősége természetesen a devizahitelesnek, hogyha nem tud a bankjával megegyezni, hiszen további jogorvoslati lehetőségeket biztosít számára a törvény.

Úgy gondolom, hogy persze mindennel lehet elégedetlenkedni, mégis azt mondom, hogy társadalmi szempontból a kormány és az Országgyűlés megtalálta a megoldást a devizahitelesek problémájára, nem véletlenül kérnek segítséget, tanácsot tőlünk más európai országok ebben a kérdésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Természetességgel az intelligenciáért” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy múlt héten napvilágot látott kutatási eredmény alapján kimondható az, hogy az intelligenciára nagyon jó hatással van az, hogyha az édesanyák hosszabb ideig szoptatják a gyermekeiket. A kutatás: azért, hogy elkerüljék annak a látszatát, hogy más befolyásoló tényezők esetleg torzíthatják az eredményeket, 3500 csecsemőn végezték el ezt a kísérletet. A 3500 csecsemő különböző iskolai végzettségű édesanyától származott, különböző anyagi helyzetben lévő családokból, illetve különböző súllyal született gyermekeknél végezték el ezeket a kísérleteket, ezeket a felméréseket Brazíliában. Éppen azért, hogy azt a nyilvánvaló ténytet, hogy a gyermek intelligenciájára, fejlődésére jó hatással van az anyatej, hogy a felnőttkorban való megmaradását is igazolják, a kutatás 30 éven keresztül tartott, tehát felnőttkorban is vizsgálták a 3500 csecsemőként vizsgált gyermeket, illetve felnőtté vált embert.

Arra a megállapításra és arra az eredményre jutottak, hogy az IQ-teszteken is sokkal jobban teljesítettek azok, akik hosszabb ideig szoptak, illetve az édesanyák hosszabb ideig szoptatták őket, illetve a társadalmi ranglétrán is magasabb szinten álltak, és az anyagi helyzetük, a keresetük is magasabb volt azokkal szemben, akiknek ez az idő nagyon kevés ideig tartott vagy egyáltalán nem is volt. Mindez ráirányítja a figyelmet arra, hogy igenis fontos ez a téma, igenis fontos nekünk akár itt, Magyarországon is ezzel a brazil kutatási eredménnyel foglalkoznunk. Ugyanis ma Magyarországon ebben a kérdésben például azt tapasztaljuk, hogy amíg a tápszerekre állami támogatás van, tehát állami támogatással

juthatnak hozzá a tápszerekhez az édesanyák, addig a tejfakasztó, illetve a szoptatást elősegítő, akár különböző teák, szerek, illetve az ezt elősegítő eszközök pedig nem élveznek ilyen támogatást.

Úgy gondolom, hogy az arányosság elvét itt is meg kellene tartani, még akár arra is gondolok, hogy mivel most már egyértelművé váltak az összefüggések ebben a kérdésben, igenis a kormánynak a jövő generációja érdekében feladata lenne az, hogy egy kampányt indítson a kérdésben. Igenis foglalkozzanak ezzel akár a tévében főműsoridőben, a sok más butaság helyett inkább erről kellene egy óriásplakát-kampányt indítani, ugyanis nem mindegy az, hogy az utódaink, a felnövekvő generációk milyen tudással, milyen alapokkal, illetve milyen agyi fejlettséggel, milyen szürkeállománnyal vetik bele magukat az életbe, és akár a nemzetközi versenyben is Magyarország hogyan teljesít.

Nem beszélve még arról a negatív gyakorlatról, amit sajnos nagyon sok édesanya tapasztal a gyermekorvosához térve, amikor szoptatási nehézségekkel küzd, esetleg időszakosan elapad a teje, akkor általánosan bevett, sőt inkább azt mondanám, nagyon gyakran megfigyelhető jelenség az, hogy a gyermekorvos rögtön felírja a tápszert, rögtön arra ösztönzi az édesanyát, hogy a természetes anyatejet váltsa föl a tápszerrel. Itt inkább arra kéne ösztönöznie a kormánynak is vagy akár a felügyeleti szervezeteknek, vagy akár a szövetségeknek és kamaráknak is a gyermekorvosokat, hogy ilyenkor szoptatást elősegítő, tejfakasztó vagy akár tejnövelő szereket, gyógyteákat, gyógynövényeket vagy eszközöket ajánljanak az édesanyák számára, ugyanis nem csak az intelligencia fejlődése szempontjából fontos az anyatej.

A kutatás egyébként kimutatta azt is, hogy a hosszú láncú telített zsírsavak, amik az anyatejben megtalálhatóak, vezethetnek erre az eredményre. De nemcsak az intelligencia fejlődése miatt fontos az anyatej és a szoptató táplálás, hanem a gyermek mentális és pszichés fejlődése szempontjából is fontos, ugyanis ez a folyamatos testi kontaktus, rendszeres testi kontaktus hozzásegíti a gyermeket ahhoz, hogy egészségesebb lelki fejlődésen menjen keresztül, és így egy egészségesebb lelkiületű, devianciára kevésbé hajlamos fiatal és később felnőtt nevelődjön ki belőle, és így hasznos tagjaként az országnak, intelligensebb tagjaként az országnak igenis többet tudjon beletenni a közösbe akár, és hazánk fejlődését az így megszerzett képességekkel jobban tudja szolgálni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Iktóty István képviselő úr, LMP-képviselő-csoport: „Tizennyolc pont a balatoni közlekedés fej-

lesztéséért” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években, különösen a neoliberalis gazdaságpolitika 2008-as összeomlása óta, sokszor és sok szó esett már a társadalmi mobilitás kérdéséről. Minden fajsúlyos kutatás azt mutatja ugyanis, hogy a társadalmon belüli felemelkedési útvonalak megbénultak, leálltak. Éppen azok az útvonalak, amelyek például a jelenlegi kormány számos tagja számára tették lehetővé, hogy szegény családból a politikai elitbe katapultálhassanak. A probléma kezelésének számtalan módját javasoltuk már a kormánynak, a kis- és közepes keresetűeknél tízezreket hagyó többkulcsos adórendszerrel a munkahelyteremtés új, zöld megoldásaiig.

Most egy másik aspektusra, a földrajzi mobilitásra, azaz a közlekedésre szeretném felhívni a figyelmet, mégpedig a Balaton és környéke, a Balaton-felvidék közlekedésére. Az ott élők a tóparti és a Balaton-felvidéki települések és a helyben dolgozó civilek, mint például Sallee Barbara, évek óta küzdenek azért, hogy a közösségi közlekedés utolérje, sőt, meg is haladja rendszerváltás idejének színvonalát. Bizony, a Balaton-part és a Balaton-felvidék közlekedése ezer sebből vérzik, az elmúlt kormányok és az Orbán-kormány is belenyugszik ebbe a csendes hanyatlásba. Pedig a Balaton nemcsak idegenforgalmi célpont, de félmillió ember agglomerációs lakhelye is, nemcsak nyáron, hanem ugyanúgy télen is. A Balaton-felvidék pedig elválaszthatatlan, szerves egységet alkot a tóval.

A Veszprém megyeiek nagy része a balatoni idegenforgalomban dolgozik, és sok turista keresi fel a tanúhegyeket, a borvidéket, Tapolcát vagy épp a sümegi várat. A közösségi közlekedés fejlesztése, kényelmessé és vonzóvá tétele tehát megkönnyíti a helyiek életét, a munkába járást és az iskolába járást is, vonzza a turistákat, amivel új munkahelyek jönnek létre, és emelkednek a fizetések is. És jól tesz a balatoni településeknek is, mert tartalmaz programokkal gazdagítja a turisztikai kínálatot a Balaton-felvidéken, amely jó közlekedéssel még többek számára lehetne elérhető.

Miközben a Fidesz, a Jobbik és a szocialisták pártpolitikai csatáért teszik a veszprémi 3-as választókerületet, mi az emberekért végzett munkában, a felelős kampányban hiszünk. Sallee Barbara civil aktivista az LMP jelöltje, nem ma, nem is tegnap kezdte a munkát ezért a térségért, a közlekedésfejlesztésre összeállított 18 pontos csomagját én is bátran ajánlom figyelmükbe. A helyben élők véleményét tükrözi, munkahelyeket teremt és javítja az életszínvonalat. Egyaránt sürgetjük Sallee Barbarával és az ajkaiakkal, tapolcaiakkal közösen a vasúti, a buszos és a kerékpáros közlekedés rendbetételét, fejlesztését; összevont Balaton körüli bérlet létrehozását, ami érvényes vonatra, buszra és hajóra is, kedvezményes

bérletet az ingázóknak, akik munkába járnak tömegközlekedéssel; a menetrendek összehangolását és betartását.

A buszközlekedésben a valós igényekre reagáló, rugalmas menetrendre van szükség. A buszpark cseréje éppúgy nem várhat, mint a biztonságosan megközelíthető, fedett megálló kialakítása mindenhol. A belső turizmust támogató rendezvényekhez kapcsolódó helyi kedvezmények az életminőség javítását, a vidék népességmentartó erejét javítják, miközben a kulturális életnek is nagy lökést adhatnak.

A vasút országsszerte gyalázatos állapotban van, de a Balaton körül és a Balaton-felvidéken különösen látványos a hanyatlás. Ütemes és komolyan vehető menetrendre van szükség, valódi kapcsolatokra a déli és az északi part között. Gyakoribb vagontakarítással, az új kocsi beállításával kell vonzóbbá tenni a vasutat mint egy lehetőséget. Ez nemcsak a tóparton élők, de például Tapolca számára is ugyanolyan fontos lenne. Ha pedig vállalható színvonalú a vasút akár egy nyugati turista számára is, akkor a MÁV aktívan bekapcsolódhat egyes idegenforgalmi rendezvények, helyszínek promóciójába. Így újabb pozitív visszacsatolás jön létre, ami ismét csak munkahelyeket teremt, emeli a fizetéseket. Végül, de nem utolsósorban a kerékpáros közlekedés és a turizmus feltételeit is javítani kell a Balatontól északra fekvő Veszprém megyei területek bekapcsolásával is.

Ezeket a pontokat javaslom tehát kormánypárti képviselőtársaim figyelmébe. A jelek szerint nemigen hajlandóak odafigyelni a helyiek jogos panaszaira és elvárásaira. Sallee Barbara tömegközlekedési csomagját követve ideje volna hozzálátni végre a cselekvéshez, ugyanis emberek tízezrei várják ezt. Köszönöm a figyelmet. Szeretném jelezni, hogy Tasó László államtitkár úrtól írásban kaptam a felvetéseimre választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést mint levezető elnök, hogy az NFM képviselője arról tájékoztattott, hogy az ülésremben átadta a tárca írásbeli választát.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Még mindig égetik a tarlót” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tavasszal gyakorta találkozhatunk az égő-füstölő határ látványával. Március közepén a következő látványban volt részem. Az országút mindkét oldalán égett a gyepek, egy tucat tűzoltó figyelte a tűz terjedését, de nem avatkoztak be az utakkal határolt területen, hagyták, hogy a terület leégjen. A terület szélén az előző évekből származó, már használhatatlan szalmabálák voltak egymás mellé rakva, felhasználásuk valamilyen ok miatt elmaradt. A tűz ezeket is elérte. Másnap

visszafelé utamban ezek a körbálák még mindig füstöltek.

Ehhez képest néhány nappal korábban, március 5-én lépett hatályba az új országos tűzvédelmi szabályzat, amelynek 225. § (1) bekezdése a következőt mondja: „Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a lábon álló növényzet, tarló, a növénytermesztéssel összefüggésben és a belterületi ingatlanok használata során keletkezett hulladék szabadtéri égetése tilos.” A határozott tiltás nagyon időszerű. Miközben folyamatosan beszélünk az éghajlatváltozásról, ami nem mellesleg a mezőgazdaságot is veszélyezteti, évente több ezer hektáron égetik el a növényi szerves maradványokat, az üvegházhatást okozó szén-dioxid kibocsátása mellett.

Közvetlenül ennél lényegesen jobban veszélyezteti az emberi egészséget a mikroszennyezők kibocsátása. Egy svájci tanulmány szerint egy nagyobb kupac avar hatórás égésével annyi szálló por keletkezik, mint 250 autóbusz 24 órás folyamatos közlekedése során. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség tanulmánya szerint Magyarországon évente 16 200 ember hal meg idő előtt a részecskeszennyezés miatt, akik ennek hiányában tíz évvel tovább élhetnének.

Amellett, hogy az égetés szennyezi a környezetet, hatalmas mértékű pocsékolását jelenti az energiának és az életet adó tápláléknak. Egy parlagon hagyott gyepterület egy hektárján mintegy 20-30 gigajoule energiát pocsékolunk el hasznosítás nélkül. Ráadásul az elégetett növényi szerves maradványok hiányoznak a talaj számára. Egyrészt az égetés megfosztja a talajfelszínt a talajvédő borítástól, másrészt meggátolja annak lehetőségét, hogy a szerves anyagból humusz képződjék. De nemcsak hogy meggátolja, de még a talaj kevéske humuszvagyont is elégeti azokkal a talajlakó élőlényekkel együtt, amelyek nem képesek elviselni a hőtermelést.

Miközben arról panaszkodunk, hogy csökken a biológiai sokféleség, a tűz a felszínen és a felszín közeli talajrétegekben megsemmisíti az élővilágot, ezáltal az élővilág képtelenné válik a talaj megújítására. A tűzoltó megfékezi a tüzet, ha azt látja, hogy az emberi életet vagy a vagyon veszély fenyegeti, de mindannyiunk tudatából hiányzik, hogy az emberi életet, vagyont nemcsak közvetlenül, hanem ökológiai vagyonunk közvetett pocsékolásával is lehet veszélyeztetni. Az általam említett esetben nem a közvetlen kár, hanem a közvetett kár ténye áll fenn, a beavatkozás pedig elmaradt, annak ellenére, hogy a 39/2011. BM-rendelet a tűzoltóság tűzoltási és műszaki mentési tevékenységének általános szabályairól így fogalmaz.

(16.10)

„A tűzoltóság a tudomására jutott tüzesethez és a műszaki mentést igénylő esetekhez - a már eloltott

és utólagosan bejelentett tüzesetek kivételével - biztosítja a feladat végrehajtásához rendelkezésre álló és szükséges erők, eszközök kirendelését, a helyszínrre haladéktalanul kivonul, az életveszélyt elhárítja, a tűz továbbterjedését megakadályozza, a tüzet szakszerűen eloltja, a műszaki mentést elvégzi, és a tűzvizsgálati cselekmény elvégzése érdekében szükséges feladatokat végrehajtja.”

Vagyis a helyes tudatosságnak a megszületése nélkül aligha lehet elvárni, hogy az új szabályzat eredményesen kerüljön végrehajtásra a hulladékok nyílttéri égetésének vonatkozásában. Ennek a tudatosságnak a hiányára vall a rendelet ezen paragrafusának azon feltüntetése is, hogy „ha jogszabály másként nem rendelkezik”. Természetesen rendelkezik másként. Már a rendelet következő paragrafusa megadja a kikaput azzal, hogy 10 hektáros részletekben, a tűzvédelmi hatóság engedélyével irányított tűzgyújtás végezhető külterületen. Belterületen pedig

az adott önkormányzat határozhat meg a kerti hulladékégetéshez időszakokat.

A rendelet a környezeti károkozás mértékéhez képest meglehetősen alacsony mértékű bírságokat szab ki, de ennek mértéke érdektelen, ha a külterületi tüzek okozói általában ismeretlenek maradnak.

Végül: elengedhetetlen lenne, hogy minden érintett tudatában legyen annak, hogy a külterületi tüzesetek közvetett kára sokkal jelentősebb annál, mint hogy megengedhetők legyenek. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a **tavaszi ülészak következő ülésének első napjára várhatóan 2015. március 30-án kerül sor.**

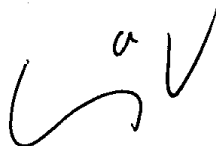
Megköszönöm a munkájukat. Az ülést bezárom.

(Az ülés 16 óra 12 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)